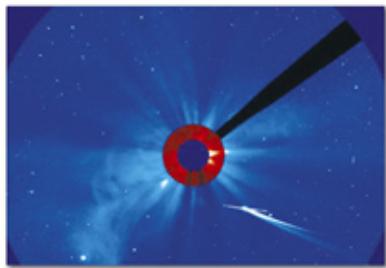
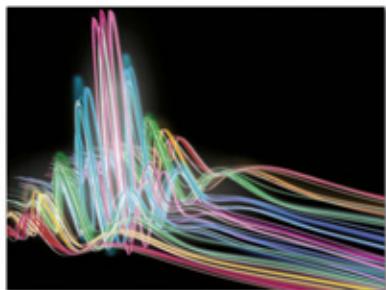
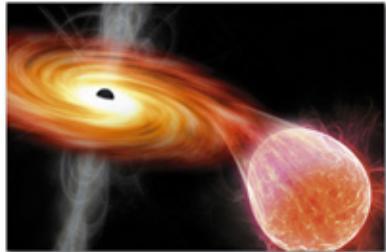

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ
ΣΠΟΥΔΩΝ
2013-2014

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2013

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ
ΣΠΟΥΔΩΝ
2013-2014

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2013

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

5

A. Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

7

1. Τι είναι η Φυσική	7
2. Σύντομη Ιστορική Αναδρομή	9
3. Η Φυσική Σήμερα	14
4. Εκπαίδευση και Απασχόληση των Φυσικών	16

B. ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

19

Οργανόγραμμα	19
1. Τομέας Αστρογεωφυσικής (I)	20
2. Τομέας Θεωρητικής Φυσικής (II)	22
3. Τομέας Ατομικής και Μοριακής Φυσικής, Πυρηνικής Φυσικής και Φυσικής Υψηλών Ενεργειών (III)	24
4. Τομέας Φυσικής Στερεάς Κατάστασης και Φυσικής Υλικών και Επιφανειών (IV)	27
5. Μέλη ΔΕΠ άλλων Τμημάτων που διδάσκουν στο Τμήμα Φυσικής	30
6. Διδάσκαλοι Ξένων Γλωσσών	30
7. Επίτιμα Μέλη	30
8. Επιτροπές του Τμήματος	31
9. Εκπρόσωποι του Τμήματος σε Επιτροπές του Πανεπιστημίου	35
10. Γραμματεία Τμήματος Φυσικής	36
11. Φοιτητικό Αναγνωστήριο - Βιβλιοθήκη	36
12. Αίθουσα Επίδειξης Πειραμάτων	37
13. Εργαστήρια Ηλεκτρονικών Υπολογιστών	38

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ**39**

1. Κανονισμός Σπουδών	39
2. Δελτίο Ειδικού Εισιτηρίου - Βιβλιάριο Υγείας	45
3. Σεμινάρια	46
4. Γενική Εποπτεία Πραγράμματος Σπουδών	47
5. Ωρολόγιο Πρόγραμμα Διδασκαλίας	50
6. Αίθουσες Διδασκαλίας & Εργαστηρίων	52
7. Μαθήματα και Διδάσκοντες	53
8. Περιεχόμενο Μαθημάτων	59
9. Μαθήματα Προσφερόμενα σε άλλα Τμήματα	85

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ**87**

1. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Φυσικής	87
2. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Ατμοσφαιρικές Επιστήμες και το Περιβάλλον	90
3. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες	92
4. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Νέες Τεχνολογίες και την Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής	94
5. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Τηλεπικοινωνιακές Εφαρμογές	96
6. Μεταπτυχιακοί Φοιτητές, που εκπονούν Διδακτορική Διατριβή	98

Ε. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ**101****ΣΤ. ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ****105****ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ - ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ****110****ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΟΥ ΑΛΗ****112****ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΤΟΥΣ 2013-14****115**

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Σας καλωσορίζω στις σελίδες του Οδηγού Σπουδών του Τμήματος Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Ο Οδηγός Σπουδών στοχεύει στην αναλυτική ενημέρωση σχετικά με τις προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές στο Τμήμα Φυσικής. Αναφέρεται στην οργάνωση και διοίκηση του Τμήματος και στο σύνολο των εκπαιδευτικών και ερευνητικών του δραστηριοτήτων. Απευθύνεται κυρίως στους προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές του Τμήματος, αλλά και σε όσους ενδιαφέρονται να σπουδάσουν σε αυτό είτε σε προπτυχιακό είτε σε μεταπτυχιακό επίπεδο.

Το Τμήμα Φυσικής ιδρύθηκε το 1970 ταυτόχρονα με την ίδρυση της Φυσικομαθηματικής Σχολής και την έναρξη λειτουργίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων ως ανεξάρτητο Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα. Το προσωπικό του Τμήματος αποτελείται από 45 μέλη ΔΕΠ (Διδακτικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό) και 11 μέλη διοικητικού/τεχνικού προσωπικού. Στο Τμήμα φοιτούν περίπου 1400 προπτυχιακοί φοιτητές, 100 μεταπτυχιακοί φοιτητές και 35 διδακτορικοί φοιτητές.

Σκοπός του Τμήματος είναι αφενός, η παροχή ποιοτικής θεωρητικής και πρακτικής εκπαίδευσης στους φοιτητές του στο αντικείμενο της Φυσικής αλλά και σε συναφή αντικείμενα όπως τα Μαθηματικά, η Χημεία, η Πληροφορική και τα Παιδαγωγικά, και αφετέρου η παραγωγή πρωτότυπης υψηλού επιπέδου έρευνας.

Η φοίτηση στο Τμήμα Φυσικής είναι τετραετής. Το Προπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος περιλαμβάνει 30 μαθήματα κορμού, τα οποία καλύπτουν τις βασικές γνώσεις του πεδίου, καθώς και 60 περίπου μαθήματα επιλογής τα οποία καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα εξειδικευμένων αντικειμένων. Για την απόκτηση πτυχίου ο φοιτητής θα πρέπει να επιλέξει 29 από τα μαθήματα κορμού και έναν αριθμό μαθημάτων επιλογής (περίπου 12) έτσι ώστε να συμπληρώσει τον απαιτούμενο αριθμό πιστωτικών μονάδων (240). Στα μαθήματα επιλογής περιλαμβάνεται και η Διπλωματική Εργασία η οποία έχει σκοπό να φέρει τους φοιτητές σε επαφή με τη σύγχρονη έρευνα. Επίσης οι φοιτητές του Τμήματος έχουν τη δυνατότητα συμμετοχής σε πρόγραμμα Πρακτικής Άσκησης.

Το Τμήμα προσφέρει επίσης δυνατότητα μεταπτυχιακής εκπαίδευσης, σε ένα ευρύ φάσμα αντικειμένων, καθώς προσφέρει πέντε Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών τα οποία οδηγούν στην απόκτηση Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης ή/και Διδακτορικού Διπλώματος.

Το Τμήμα δίνει διαίτερη σημασία στη χρήση των νέων τεχνολογιών στη διδασκαλία και για το σκοπό αυτό διαθέτει εκπαιδευτικό υλικό, για ένα μεγάλο μέρος των μαθημάτων του, σε πλεκτρονική μορφή μέσω του Διαδικτύου. Από το ακαδημαϊκό έτος 2013-14 αρχίζει και η πιλοτική διάθεση μέσω του Διαδικτύου Βιντεοσκοπημένων διαλέξεων μαθημάτων του Τμήματος. Επίσης οι διπλώσεις μαθημάτων καθώς και η βαθμολογία καταχωρούνται και κοινοποιούνται στους φοιτητές μέσω της Διαδικτυακής εφαρμογής του Φοιτητολογίου του Ιδρύματος. Το σύνολο των χώρων του Τμήματος, συμπεριλαμβανομένων των αιθουσών διδασκαλίας,

καλύπτεται από αισύρματο δίκτυο το οποίο επιτρέπει στους φοιτητές και τους διδάσκοντες να συνδέονται στο Διαδίκτυο με τη βοήθεια των προσωπικών τους υπολογιστών ή άλλων αισύρματων φορητών συσκευών.

Το Τμήμα έχει θεσμοθετήσει την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου. Το 1998 πραγματοποιήθηκε η πρώτη αξιολόγηση του Τμήματος από εξωτερικούς κριτές. Από το ακαδημαϊκό έτος 2004-05 η εσωτερική αξιολόγηση του ερευνητικού και διδακτικού έργου πραγματοποιείται σε επίσια βάση και η σχετική έκθεση δημοσιεύεται στο δικτυακό τόπο του Τμήματος. Το 2010 το συνολικό έργο του Τμήματος αξιολογήθηκε από διεθνή επιτροπή η οποία ορίστηκε από την Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΔΙΠ).

Στο Τμήμα πραγματοποιείται έρευνα αιχμής σε ένα ευρύ φάσμα πεδίων θεωρητικής και πειραματικής φυσικής, τα οποία περιλαμβάνουν: Αστρονομία, Αστροφυσική και Φυσική Πλάσματος, Μετεωρολογία, Κλιματολογία και Περιβάλλον, Φυσική Υψηλών Ενεργειών, Ατομική, Μοριακή και Οπτική Φυσική, Πυρηνική Φυσική, Φυσική της Συμπυκνωμένης Ύλης, Ηλεκτρονικά και Τηλεπικοινωνίες. Το υψηλό επίπεδο της ερευνητικής δραστηριότητας αποδεικνύεται από τον αριθμό των δημοσιεύσεων σε υψηλού κύρους επιστημονικά περιοδικά, τον αριθμό των αναφορών των μελών του Τμήματος, την ικανότητά τους να προσελκύουν ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα, αλλά και τις συνεργασίες μελών του Τμήματος με επιστήμονες από αναγνωρισμένα Ερευνητικά Κέντρα και Ιδρύματα του εξωτερικού.

Σημαντική επίσης είναι η προσπάθεια για την εκλαΐκευση και διάδοση της επιστήμης της Φυσικής στο ευρύ κοινό. Για το σκοπό αυτό το Τμήμα διοργανώνει ανοικτά σεμινάρια, συμμετέχει στη διοργάνωση προγραμμάτων επιμόρφωσης των καθηγητών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και επίσης έχει ιδρύσει εργαστήριο πειραμάτων επίδειξης το οποίο δέχεται επισκέψεις μαθητών από σχολικές μονάδες.

Ιδιαίτερα, θα ήθελα να απευθυνθώ στους πρωτοετείς φοιτητές τους οποίους θα ήθελα να συγχαρώ για την επιτυχία τους στο Τμήμα και να τους διαβεβαιώσω ότι το σύνολο του προσωπικού του Τμήματος θα καταβάλλει κάθε προσπάθεια για την επιτυχή ολοκλήρωση των σπουδών τους.

Τέλος, θα ήθελα να σας καλέσω να επισκεφθείτε το δικτυακό τόπο του Τμήματος <http://www.physics.uoi.gr>, ο οποίος ενημερώνεται σε καθημερινή βάση και περιέχει τις τελευταίες πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα διδασκαλίας και εξετάσεων καθώς και οποιεσδήποτε αλλαγές έχουν επέλθει κατά τη διάρκεια του ακαδημαϊκού έτους στο περιεχόμενο του παρόντος Οδηγού Σπουδών.

Σεπτέμβριος 2013

Ιωάννης Ρίζος
Αναπληρωτής Καθηγητής
Πρόεδρος του Τμήματος Φυσικής

1. Τι είναι η Φυσική

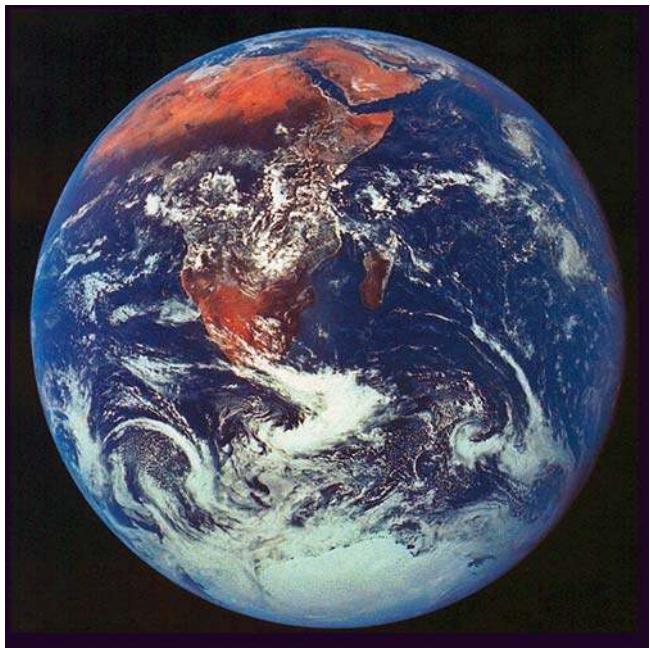
Φυσική είναι η επιστήμη που μελετά όλα τα φαινόμενα της Φύσης. Σύμφωνο με αυτό τον ορισμό είναι και το παλαιότερο όνομα «Φυσική Φιλοσοφία» που ήταν σε χρήση μέχρι τον δέκατο όγδοο αιώνα. Η Φυσική σκοπό έχει τη μελέτη των συστατικών της ύλης και των αλληλεπιδράσεών τους. Η μελέτη αυτή γίνεται με τις παρατηρήσεις των αντιστοίχων φαινομένων και με την επανάληψή τους σε κατάλληλες συνθήκες, δηλαδή με πειράματα.

Παρατήρηση είναι η προσεκτική και κριτική εξέταση ενός φαινομένου κατά την οποία εντοπίζονται και αναλύονται οι διάφοροι παράγοντες που το επηρεάζουν. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες συμβαίνουν τα διάφορα φυσικά φαινόμενα παρουσιάζουν τεράστια ποικιλία. Υπάρχουν φαινόμενα τα οποία εμφανίζονται σε πολύ ειδικές συνθήκες και των οποίων η παρατήρηση και η ανάλυση αποτελεί μια πολύ δύσκολη διαδικασία. Για αυτούς τους λόγους το πείραμα είναι απαραίτητο.

Πείραμα είναι η ποσοτική παρατήρηση ενός φαινομένου κάτω από ελεγχόμενες συνθήκες. Ο επιστήμονας ρυθμίζει τις συνθήκες αυτές στο εργαστήριο αποτιμώντας πώς αυτές επηρεάζουν το υπό μελέτη φαινόμενο.

Το πείραμα δεν είναι το μόνο εργαλείο του φυσικού. Βασιζόμενος σε γνωστές σχέσεις και στην επαγγελματική ο φυσικός μπορεί να διατυπώσει στη γλώσσα των Μαθηματικών μια περιγραφή (μοντέλο) των φυσικών φαινομένων. Το μοντέλο αυτό μπορεί να οδηγήσει στην πρόβλεψη ενός νέου φαινομένου ή στην εύρεση σχέσεων μεταξύ διαφόρων γνωστών διαδικασιών. Η γνώση αυτή αποκτάται με τη θεωρητική έρευνα. Χρησιμοποιείται στη συνέχεια από άλλους επιστήμονες για καινούργια πειράματα τα οποία επαληθεύουν ή διαψεύδουν τα προτεινόμενα μοντέλα πλήρως ή εν μέρει. Ο θεωρητικός ερευνητής δύναται να αναθεωρήσει το μοντέλο έτσι ώστε να υπάρχει πλήρης συμφωνία με τις πειραματικές πληροφορίες ή, αν αυτό δε γίνεται, να το απορρίψει. Η σύγχρονη φυσική επιστήμη προχωράει με τη συνεργασία και την αλληλεξάρτηση θεωρητικών και πειραματικών φυσικών. Οι συνεργασίες των φυσικών δεν απαιτούν πάντοτε τη συνεχή παρουσία στον ίδιο τόπο. Υπάρχουν σήμερα πολλά ερευνητικά προγράμματα στα οποία συμμετέχουν φυσικοί από πολλές διαφορετικές χώρες.

Η Φυσική κατέχει ιδιαίτερη θέση μεταξύ των Θετικών Επιστημών όχι μόνο για ιστορικούς λόγους αλλά κυρίως για το γεγονός ότι παρέχει το εννοιολογικό και θεωρητικό υπόβαθρο πάνω στο οποίο

Βασίζονται οι άλλες επιστήμες. Παράλληλα, από καθαρά πρακτική σκοπιά, δεν υπάρχει σχεδόν καμμιά επιστήμη που να μη χρησιμοποιεί τεχνικές της Φυσικής. Ας σημειωθεί ότι η σκέψη και η μεθοδολογία του φυσικού επιστήμονα συνεχίζει να αποτελεί μοντέλο οργάνωσης για κάθε ορθολογιστική λειτουργία του σύγχρονου ανθρώπου.

Ένα από τα καθοριστικά χαρακτηριστικά του ανθρώπινου είδους είναι η περιέργεια με την οποία ο άνθρωπος αντιμετωπίζει τον φυσικό του περίγυρο καθώς και η συνεχής προσπάθειά του να κατανοήσει τα φυσικά φαινόμενα,

δηλαδή να τα ταξινομίσει και να τα αναγάγει σε ένα σύνολο αρχών. Οι πληροφορίες που φθάνουν στον εγκέφαλο του ανθρώπου αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας στην οποία υπεισέρχονται ως κατηγορίες οι διάφορες «φυσικές έννοιες», όπως η κίνηση, η θερμότητα, το φως κλπ. Η αρχική ταξινόμηση των φαινομένων σύμφωνα με τις ανθρώπινες αισθήσεις με τις οποίες σχετίζονται άμεσα, όπως Οπτική, Θερμότητα, Κινηματική, Ακουστική κλπ., είναι καθαρά συμβατική. Παρόλο που οι παραδοσιακοί αυτοί κλάδοι στο παρελθόν διδάχθηκαν ως χωριστές επιστήμες, με κοινή φυσικά μεθοδολογία, δεν είναι παρά τμήματα της Φυσικής που διέπονται από κοινές αρχές. Στους παραδοσιακούς κλάδους της Κλασικής Φυσικής, δηλαδή τη Μηχανική, Οπτική, Ηλεκτρομαγνητισμό και Θερμοδυναμική, στον αιώνα μας προστέθηκαν και καινούργια φαινόμενα του μικρόκοσμου τα οποία ονομάζονται με το γενικό όνομα «Σύγχρονη Φυσική». Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα της εποχής μας είναι η ενοποιημένη θεώρηση της Φυσικής που καθιερώθηκε μετά από την κατανόηση της φυσικής του μικρόκοσμου και των φαινομένων του Ηλεκτρομαγνητισμού. Η κλασική διαιρέση είναι καθαρά συμβατική, δεν υπάρχουν στεγανά και όλοι οι κλάδοι διέπονται από τις ίδιες γενικές αρχές. Επί πλέον, η σύγχρονη Φυσική είναι κάτι το οποίο συνεχώς ανανεώνεται και εμπλουτίζεται με νέα φαινόμενα και νέες ιδέες. Τόσο η κλασική όσο και η σύγχρονη Φυσική θα πρέπει πάντα να επαναορίζονται, να επανερμηνεύονται και να επαναπιστοποιούνται συνεχώς. Η Φυσική είναι ενιαία και η θεώρησή της θα πρέπει να διέπεται από λογική και συνέπεια. Σκοπός της έρευνας είναι να βρούμε μια απλή σειρά βασικών αρχών με τις οποίες να γίνονται κατανοητά όλα τα γνωστά φαινόμενα.

2. Σύντομη Ιστορική Αναδρομή

Πως δημιουργήθηκε ο Κόσμος; Υπάρχει τάξη και απλότητα κάτω από την επιφάνεια του περίπλοκου και πολυποίκιλου Κόσμου που μας περιβάλλει;

Αυτά τα ερωτήματα απασχόλησαν τους Έλληνες φιλοσόφους του έκτου και πέμπτου αιώνα π.Χ.. Ή περίοδος αυτή αποτελεί την απαρχή της προϊστορίας της Φυσικής που κράτησε μέχρι τον δέκατο έβδομο αιώνα. Οι Έλληνες διανοούτες απαλλαγμένοι από προκαταλήψεις ζεκίνουσαν από την παρατήρηση του Φυσικού Κόσμου και με τη διαδικασία του πνεύματος που ονομάζεται αφαίρεση κατέληξαν στη διατύπωση των παραπάνω ερωτημάτων στα πλαίσια του Ορθού Λόγου. Ανεξάρτητα από την πληρότητα των ερωτημάτων ή των απαντήσεων στις οποίες

κατέληξαν, το μεγάλο τους επίτευγμα ήταν ότι για πρώτη φορά στην ιστορία του ανθρωπίνου είδους επεχείρησαν την κατανόηση του Φυσικού Κόσμου βασισμένοι στη Λογική. Μέχρι τότε η εξήγηση των φυσικών φαινομένων είχε ενταχθεί στη σφαίρα των εξ αποκαλύψεως αληθειών.

Ένα από τα θέματα που απασχόλησαν τους Αρχαίους ήταν η σύσταση της ύλης. Οι φυσικοί φιλόσοφοι της Ιωνίας και της Μεγάλης Ελλάδος (Θαλής, Αναξίμανδρος, Αναξιμένης, Εμπεδοκλής και άλλοι) κατέθεσαν διάφορες προτάσεις σχετικά με τα θεμελιώδη συστατικά της ύλης (ύδωρ, αήρ κλπ.). Ξεχωριστή θέση κατέχουν ο Ηράκλειτος και ο Πιθαγόρας που πρότειναν ως

κύριο στοιχείο του Κόσμου, ο μεν πρώτος μια διεργασία, την πάλι των αντιθέτων, ο δε δεύτερος την έννοια του αριθμού. Σημαντικό σταθμό αποτελεί η διατύπωση της Ατομικής Θεωρίας από το Λεύκιππο και το Δημόκριτο, και αργότερα από τον Επίκουρο. Σύμφωνα με την ατομική υπόθεση η ύλη αποτελείται από αδιαίρετα και άφθαρτα σωμάτια, τα άτομα. Τα άτομα συνδυαζόμενα κατά διαφορετικούς τρόπους μεταξύ τους παράγουν την τεράστια ποικιλία του αισθητού Κόσμου. Χρειάσθηκε να περάσουν δύο χιλιετίες ώστε να επαληθευθεί από το πείραμα η Ατομική Υπόθεση, η οποία είναι κατά βάση σωστή και σήμερα. Ένα σπουδαίο στοιχείο το οποίο εισήγαγαν οι Ατομιστές στη φυσική σκέψη ήταν ότι η απλότητα στη δομή του Φυσικού Κόσμου θα πρέπει να αναζητηθεί στο μικροσκοπικό επίπεδο.

Ένα δεύτερο θέμα το οποίο απασχόλησε τους αρχαίους, ίσως και περισσότερο από το πρώτο, υπήρξαν τα αστρονομικά φαινόμενα. Μεγάλες μορφές, όπως ο Αρίσταρχος ο Σάμιος, ο Ίππαρχος, ο Ερατοσθένης και άλλοι, χωρίς να έχουν στη διάθεσή τους το σπουδαιότερο όργανο της νεώτερης Αστρονομίας, το τηλεσκόπιο, έκαναν τεράστια βήματα στην ποσοτική

διερεύνησε των διαφόρων φαινομένων που σχετίζονται με τη Γη και τα ουράνια σώματα. Τον δεύτερο μ.Χ. αιώνα ο Κλαύδιος Πτολεμαίος, αφού συγκέντρωσε όλα τα υπάρχοντα παρατηρησιακά δεδομένα, διατύπωσε το ομώνυμο γεωκεντρικό σύστημα για την κίνηση του Ήλιου και των πλανητών που φέρει το όνομά του και το οποίο έμελλε να κυριαρχήσει στην αστρονομική σκέψη για τα επόμενα 1400 χρόνια. Μια μεγάλη μορφή της αρχαίας επιστήμης υπήρξε ο Αρχιμήδης ο μεγαλοφυΐα του οποίου οδήγησε στην επίλυση δεκάδων προβλημάτων μηχανικής μεταξύ των οποίων ζεχωριστή θέση έχουν οι νόμοι της Στατικής και Υδροστατικής (αρχή της άνωσης).

Ο Αριστοτέλης, ένας από τους μεγαλύτερους φιλοσόφους της αρχαιότητας και θεμελιωτής πολλών επιστημών, ασχολήθηκε με το πρόβλημα της κίνησης των σωμάτων. Το νοητικό πλαίσιο των διερευνήσεων του Αριστοτέλη, σε αντίθεση με το νοητικό πλαίσιο των παλαιοτέρων φυσικών φιλοσόφων, περιείχε και ορισμένες πρόσθετες καθαρά φιλοσοφικές έννοιες, όπως π.χ. η εντελέχεια και η έννοια της φυσικής κίνησης, οι οποίες έκαναν την αρχαία φυσική σκέψη να παρεκκλίνει από το τρίπτυχο παρατήρηση-αφαίρεση-λογική και να οδηγηθεί σε λανθασμένα συμπεράσματα. Η Φυσική του Αριστοτέλη κυριάρχησε δύο χιλιετίες περίπου μέχρις ότου ο Γαλιλαίος να την ανατρέψει και να σηματοδοτήσει το τέλος της περιόδου της Προϊστορίας της Φυσικής.

Η ιστορική περίοδος της Φυσικής αρχίζει με το Νικόλαο Κοπέρνικο ο οποίος το 1543 δημοσίευσε το περίφημο πλιοκεντρικό μοντέλο του. Η ύπαρξη δύο αντικρουόμενων μοντέλων, του γεωκεντρικού Πτολεμαϊκού αφενός, και του επαναστατικού πλιοκεντρικού αφετέρου, οδήγησαν τον Tycho Brahe να συλλέξει αστρονομικές παρατηρήσεις μεγάλης για την εποχή του ακρίβειας. Στη συνέχεια, ο Kepler αφού τις ανέλυσε λεπτομερώς διατύπωσε τους περίφημους τρεις νόμους που φέρουν το όνομά του και οι οποίοι ποσοτικοποιούν το πλιοκεντρικό πρότυπο.

Η απαρχή της Φυσικής όπως ακριβώς την εννοούμε σήμερα έγινε με το Γαλιλαίο. Ο Γαλιλαίος ήταν ο πρώτος που εισήγαγε συστηματικά την πειραματική μεθοδολογία στην επιστημονική έρευνα. Οι νόμοι της ελεύθερης πτώσης, οι νόμοι της βολής υπό γωνία, η χρήση του εκκρεμούς για τη μέτρηση του χρόνου, η παρατήρηση και μελέτη του Ήλιου, της Σελήνης και εν γένει του ουρανού με το τηλεσκόπιο, η ανακάλυψη των πλιακών κηλίδων, η ανακάλυψη των διορυφόρων του Δία, και πολλά άλλα είναι τα πρώτα

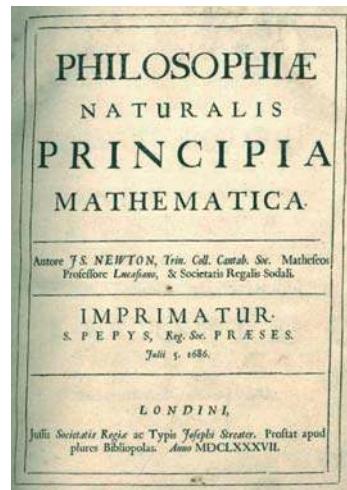

Ο Γαλαξίας της Ανδρομέδας

ανεκτίμπτα δώρα της νέας επιστημονικής μεθόδου και του εισηγητή της προς την ανθρωπότητα. Η οριστική συμπλήρωση του μεθοδολογικού οπλοστασίου της Φυσικής όμως συντελέσθηκε από τον Νεύτωνα ο οποίος αναβίωσε την αρχαία μαθηματική τέχνη του Αρχιμήδη στη διατύπωση και περιγραφή των φυσικών νόμων.

Ο Ισαάκ Νεύτων στο μνημειώδες έργο του *Principia* διατύπωσε τους θεμελιώδεις νόμους της κίνησης επιγείων και ουρανίων σωμάτων (νόμοι του Νεύτωνα, νόμος της παγκόσμιας έλξης). Η Φυσική αποκτά την ικανότητα ακριβούς ποσοτικής πρόβλεψης της κίνησης κάθε κινουμένου σώματος. Οι ελλειπτικές τροχιές των νόμων του Kepler αποτελούν τώρα μαθηματική πρόβλεψη των εξισώσεων κίνησης του Νεύτωνα. Ο Νεύτων ασχολήθηκε επίσης με το φαινόμενο του φωτός. Απέδειξε πειραματικά ότι το λευκό φως είναι μίγμα διαφορετικών χρωμάτων και μελέτησε τα φαινόμενα της συμβολής. Τις μελέτες του δημοσίευσε στο έργο *Opticks*. Σε αντίθεση όμως με τις μελέτες του για την κίνηση των σωμάτων και την παγκόσμια έλξη, που ουσιαστικά θεμελίωσαν τον κλάδο της Μηχανικής, οι μελέτες του για το φως δεν οδήγησαν τον αντίστοιχο κλάδο, την Οπτική, σε ανάλογο στάδιο ωριμότητας. Η Μηχανική συμπληρώθηκε με την επέκταση του πεδίου των εφαρμογών της σε μια ποικιλία από συστήματα σωματιδίων, στερεών σωμάτων και ρευστών, και έφθασε σε υψηλό επίπεδο αυστηρότητας με την επαναδιατύπωση των βασικών της νόμων στα πλαίσια των φορμαλισμών Lagrange και Hamilton. Η Οπτική παρουσίασε πρόσδοτο κυρίως με την εισαγωγή της κυματικής θεώρησης του φωτός από τον Huygens και άλλους. Παρόλο που τα φαινόμενα του στατικού Ηλεκτρισμού και Μαγνητισμού είχαν παρατηρηθεί από την αρχαιότητα, μόνο τον δέκατο όγδοο αιώνα άρχισε η συστηματική τους πειραματική μελέτη. Η έρευνα των Ηλεκτρικών και Μαγνητικών φαινομένων προχώρησε με επιταχυνόμενο ρυθμό καθ' όλη τη διάρκεια του δεκάτου-ενάτου αιώνα. Οι πειραματικές έρευνες του Faraday και οι μαθηματικές εξισώσεις του Maxwell απέδειξαν την αλληλεξάρτηση των δύο φαινομένων αλλά και την πλεκτρομαγνητική φύση του φωτός. Έτσι, κατά το δεύτερο ήμισυ του δεκάτου ενάτου αιώνα ο Ηλεκτρομαγνητισμός είχε φθάσει σε επίπεδο πληρότητας και αυτοσυνέπειας ανάλογο με το επίπεδο της Μηχανικής. Ένα πλήθος από φαινομενικά ασύνδετα φυσικά φαινόμενα τελικά ερμηνεύθηκαν ως απορρέοντα από τους θεμελιώδεις νόμους του Ηλεκτρομαγνητισμού (εξισώσεις Maxwell). Ειδικότερα, η Οπτική έπαψε να θεωρείται ανεξάρτητος κλάδος, μια και απεδείχθη ότι δεν είναι παρά τμήμα των πλεκτρομαγνητικών φαινομένων.

Κατά τη διάρκεια του δεκάτου ενάτου αιώνα τόσο στη Φυσική όσο και στη Χημεία αναβίωσε η λησμονημένη για τόσους αιώνες Ατομική Υπόθεση. Η υπόθεση της ύπαρξης μικροσκοπικών

Το έργο του Ισαάκ Νεύτωνος *PRINCIPIA*

O Pauli και ο Bohr απέναντι στο πρόβλημα της στροφορμής

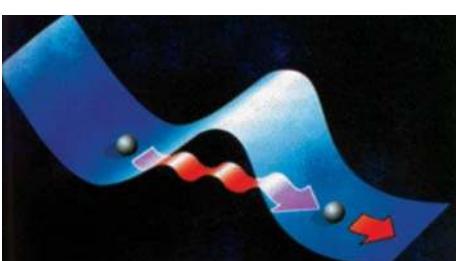
ατόμων έδωσε την δυνατότητα στους επιστήμονες να αναγάγουν μια πληθώρα από πολύπλοκα φαινόμενα του μακρόκοσμου στο πρόβλημα των κινήσεων και της αλληλεπίδρασης των ατόμων. Η επιστήμη της Θερμοδυναμικής με αντικείμενο τα θερμικά φαινόμενα της ύλης είχε ήδη φθάσει σε ένα προχωρημένο στάδιο πληρότητας με ένα τεράστιο εύρος εφαρμογών από τον προηγούμενο αιώνα. Ο Boltzmann, αλλά και άλλοι, υιοθετώντας τον θεσμό των ατόμων κατόρθωσαν να ερμηνεύουν όλα τα θερμοδυναμικά φαινόμενα ανάγοντάς τα σε κινητικά φαινόμενα μεγάλου πλήθους ατόμων. Έτσι, η Θερμοδυναμική ενοποιήθηκε με το υπόλοιπο σώμα της Φυσικής ως η μηχανική μεγάλου αριθμού σωματιδίων, ή, όπως ονομάσθηκε, Στατιστική Μηχανική. Προς τα τέλη του δεκάτου ενάτου αιώνα σχεδόν όλα τα τότε γνωστά φαινόμενα ερμηνεύονταν στα πλαίσια της (Κλασικής) Μηχανικής, του Ηλεκτρομαγνητισμού και της Στατιστικής Μηχανικής. Η εικόνα αυτή ήταν απατηλή και δεν άργησε να ανατραπεί σε λίγα χρόνια.

Στα τέλη του δεκάτου ενάτου αιώνα πλήθος από νέα πειραματικά δεδομένα άρχισαν να συσσωρεύονται τα οποία δεν ήταν δυνατό να ερμηνευθούν με το καθιερωμένο τότε πλαίσιο νόμων της Μηχανικής και του Ηλεκτρομαγνητισμού. Το περίφημο πείραμα των Michelson και Morley έδειξε ότι η ταχύτητα του φωτός δεν εξαρτάται από την κίνηση του παρατηρητή και της πηγής, πράγμα ασυμβίβαστο με τους κανόνες της Μηχανικής. Γενικότερα, διαπιστώθηκε η ασυμβατότητα Νευτώνιας Μηχανικής και Ηλεκτρομαγνητισμού η οποία τελικά οδήγησε τον Einstein να διατυπώσει την Ειδική Θεωρία της Σχετικότητας. Η επικράτηση των νόμων της Ειδικής Θεωρίας της Σχετικότητας έδειξε ότι η Νευτώνια Μηχανική περιγράφει την κίνηση των σωμάτων κατά προσέγγιση, όταν οι ταχύτητες είναι πολύ μικρότερες από την ταχύτητα του φωτός η οποία είναι μια παγκόσμια σταθερά. Αντιθέτως, ο Ηλεκτρομαγνητισμός απεδείχθη απόλυτα συμβατός με τη Σχετικότητα. Το νέο στοιχείο το οποίο εισήγαγε η Σχετικότητα στη Φυσική είναι η απόρριψη της έννοιας του απόλυτου χρόνου. Ο χρόνος είναι στην πραγματικότητα σχετικός, όπως και ο χώρος, και τα φυσικά γεγονότα συμβαίνουν σε ένα μαθηματικά ενοποιημένο χωροχρονικό συνεχές. Παρόλο που η σχετικότητα του χρόνου οδήγησε σε μια πληθώρα από «παράδοξα» τα οποία έρχονταν σε αντίθεση με τη συμβατική λογική και τα οποία μαγνήτισαν τη φαντασία του κοινού, η Σχετικιστική Μηχανική είναι εννοιολογικά τόσο συναφής με τη Νευτώνια Μηχανική ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ως μια επέκταση της ή, ορθότερα, να θεωρηθεί η δεύτερη ως μια προσέγγιση της πρώτης. Η Σχετικιστική Μηχανική και ο Ηλεκτρομαγνητισμός συναποτελούν την Κλασική Φυσική.

Η ανακάλυψη νέων φυσικών φαινομένων, όπως της Ραδιενέργειας, των ακτίνων Röntgen, και άλλων, προετοίμασε τους φυσικούς για την αποκάλυψη της εσωτερικής δομής των ατόμων. Πριν από το τέλος του 19^{ου} αιώνα παρατηρήθηκε πειραματικά το ελαφρότερο συστατικό των

ατόμων, το πλεκτρόνιο. Τεράστιο ρόλο στην αποκάλυψη των νέων φυσικών νόμων του μικρόκοσμου έπαιξαν τα πειράματα απορρόφησης της ακτινοβολίας από την ύλη και ειδικότερα η ακτινοβολία του μέλανος σώματος και το φωτοπλεκτρικό φαινόμενο. Το πρώτο θέμα οδήγησε τον Planck στη Θεωρία των quanta κατά την οποία το φως απορροφάται και εκπέμπεται από την ύλη σε διακριτές ποσότητες και όχι συνεχώς, όπως θα απαιτούσε ο Κλασικός Ηλεκτρομαγνητισμός. Το φωτοπλεκτρικό φαινόμενο υποχρέωσε τους φυσικούς να εισαγάγουν την έννοια του φωτονίου και να προσδώσουν σωματιδιακές ιδιότητες στο φως πράγμα που ήταν τουλάχιστον, εκ πρώτης όψεως, σε πλήρη αντίθεση με την κυματική φύση της πλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας στον Κλασικό Ηλεκτρομαγνητισμό. Παράλληλα, τα πειράματα του Rutherford οριστικοποίησαν το πλανητικό μοντέλο του ατόμου με ένα εντοπισμένο πυρήνα και ένα αριθμό από περιφερόμενα πλεκτρόνια. Η ευστάθεια του ατόμου του Rutherford, κλασικά ανεξήγητη (αφού κάθε επιταχυνόμενο φορτίο θα έπρεπε να ακτινοβολεί), επέτεινε περισσότερο το αδιέξοδο και οδήγησε τους φυσικούς να αναζητήσουν εξηγήσεις στην κατεύθυνση της θεωρίας των quanta. Από τον de Broglie και άλλους, αλλά κυρίως από τον Bohr, προτάθηκαν ιδέες και μοντέλα του ατόμου με κύριο χαρακτηριστικό την θεσμοθετημένη συνύπαρξη σωματιδιακών και κυματικών ιδιοτήτων στο ίδιο αντικείμενο.

Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1920 έχει ουσιαστικά ολοκληρωθεί η διατύπωση της θεωρίας της Γενικής Σχετικότητας από τον A. Einstein, που γίνεται ευρέως αποδεκτή ως η κλασική περιγραφή της βαρυτικής αλληλεπίδρασης. Πριν από το τέλος της ίδιας δεκαετίας, η νέα Μηχανική του μικρόκοσμου, η Κβαντομηχανική, είχε φθάσει σε ένα υψηλό επίπεδο πληρότητας ώστε να δίνει ικανοποιητικές απαντήσεις σχεδόν σε όλα τα υπάρχοντα πειραματικά δεδομένα. Η Κβαντομηχανική, κυρίως έργο των Heisenberg, Schrödinger, Born και Pauli, συνιστά μια ριζική απομάκρυνση από τις καθιερωμένες ιδέες της Κλασικής Φυσικής, σύμφωνα με τις οποίες η τροχιά και η ταχύτητα ενός σωματιδίου μπορούν να γίνουν ταυτόχρονα γνωστές με απεριόριστη ακρίβεια. Η Κβαντομηχανική θεσμοθετεί την απροσδιοριστία ως εγγενές χαρακτηριστικό της Φύσης. Η μαθηματική της γλώσσα είναι η γλώσσα των πιθανοτήτων. Παρά το γεγονός ότι η Κβαντομηχανική συνάντησε σοβαρή αντίσταση για να γίνει αποδεκτή, κυρίως για φιλοσοφικούς λόγους, είναι σήμερα πλήρως επιτυχημένη και δικαιωμένη από το πείραμα αλλά και από τις πολυάριθμες τεχνολογικές εφαρμογές που στηρίζονται σε κβαντικά φαινόμενα. Αξιζει να

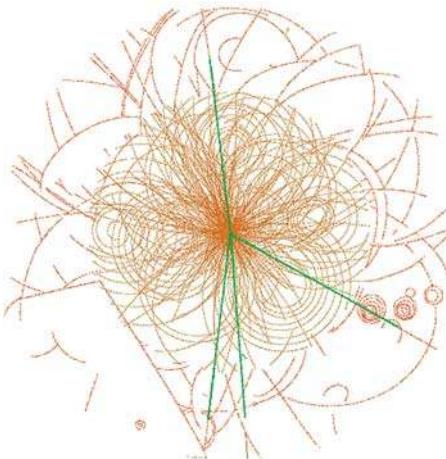
Αναπαράσταση του "Φαινομένου Σήραγγας"

σημειωθεί ότι η ενοποιημένη θεωρία των μικροσκοπικών πλεκτρομαγνητικών φαινομένων, η Κβαντική Ηλεκτροδυναμική, έργο των Dirac, Schwinger, Feynman και άλλων, είναι μια από τις ακριβέστερες θεωρίες της Φυσικής. Εν τούτοις, παρά την κολοσσιαία προσπάθεια στις επόμενες δεκαετίες δεν κατέστη δυνατό να συμπεριληφθεί και η βαρύτητα σε αυτό το θεωρητικό πλαίσιο.

3. Η Φυσική Σήμερα

Μια συνοπτική απαρίθμηση των σύγχρονων κλάδων της Φυσικής μπορεί να γίνει κατά μια αύξουσα κλίμακα μόνους, ή ισοδύναμα κατά μια φθίνουσα κλίμακα ενέργειας, ξεκινώντας από τα πιο μικροσκοπικά συστατικά της ύλης και καταλήγοντας στο Σύμπαν.

Φυσική Στοιχειωδών Σωματιδίων ή Φυσική Υψηλών Ενέργειών: Αυτός είναι ο κλάδος που έχει ως αντικείμενο τα απειροελάχιστα σωματίδια της ύλης. Τα ταζινομεί ανάλογα με τις ιδιότητές τους, δηλαδή μάζα, φορτίο, σπιν, κλπ. και τις αλληλεπιδράσεις τις οποίες έχουν. Στοιχειώδη θεωρούνται σήμερα το πλεκτρόνιο, το νετρίνο, το φωτόνιο, τα quarks και άλλα. Ειδικά τα quarks αποτελούν τα συστατικά του πρωτονίου και του νετρονίου από τα οποία οικοδομούνται οι πυρήνες των διαφόρων στοιχείων και τα οποία μέχρι πρότινος εθεωρούντο στοιχειώδη. Πειραματικά έχει διαπιστωθεί η ύπαρξη 37 στοιχειωδών σωματιδίων. Ο κλάδος της Φυσικής των στοιχειωδών σωματιδίων αποτελεί το μεγαλύτερο μέτωπο της έρευνας του μικρόκοσμου. Θεωρητικό εργαλείο του κλάδου αποτελούν η Σχετικότητα και η Κβαντομηχανική. Τα πειράματα της Φυσικής Υψηλών Ενέργειών γίνονται σε τεράστιους επιταχυντές και αποτελούν συνήθως συλλογικές προσπάθειες πολλών ερευνητικών ομάδων από πολλές χώρες. Ένα σχετικά πρόσφατο επίτευγμα της Φυσικής στοιχειωδών σωματιδίων είναι η ενοποιημένη θεωρία πλεκτρομαγνητικών και ασθενών πυρηνικών δυνάμεων.

Τροχιές στοιχειωδών σωματιδίων

Πυρηνική Φυσική: Μεγάλο μέρος της έρευνας στην Πυρηνική Φυσική σήμερα εστιάζεται σε θέματα ραδιενέργων εξωτικών πυρήνων και σταθερών πυρήνων σε υψηλές ενέργειες και στροφορμές. Σκοπός είναι η μελέτη νέων μορφών πυρηνικής ύλης, η σύνθεση υπερβαρέων συστημάτων και η μελέτη της προέλευσης των στοιχείων και της παραγωγής ενέργειας στα αστέρια. Σημαντικό μέρος της έρευνας αναλώνεται στην κατανόηση της πυρηνικής δύναμης στο πλαίσιο ενός προβλήματος πολλών σωματίων - νουκλεονίων και αδρονίων και της μελέτης της συμμετοχής του πυρήνα στις πλεκτρασθενείς αλληλεπιδράσεις. Επίσης διενεργείται εφαρμοσμένη έρευνα που αφορά άλλους κλάδους όπως η Ιατρική και η Ραδιοϊοκολογία.

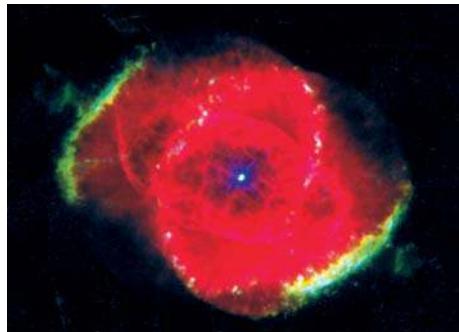
Ατομική και Μοριακή Φυσική: Είναι οι κλάδοι της Φυσικής που μελετούν τη δομή και τις ιδιότητες των ατόμων και των μορίων. Η σύγχρονη έρευνα εδώ κυριαρχείται από το laser (λέιζερ), δηλαδή διατάξεις βασισμένες στο φαινόμενο της ενίσχυσης του φωτός με εξαναγκασμένη εκπομπή ακτινοβολίας (Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation). Άτομα και μορία

υπό την επίδραση των ισχυρών πλεκτρομαγνητικών πεδίων του laser εμφανίζουν νέες πολύ ενδιαφέρουσες ιδιότητες.

Φυσική της Συμπυκνωμένης Ύλης: Ο κλάδος αυτός μελετά τις διάφορες ιδιότητες στερεών ή υγρών που σχηματίζονται από μεγάλο πλήθος ατόμων ή πυρήνων και πλεκτρονίων σε κρυσταλλική διάταξη ή σε άμορφη κατάσταση. Έχει ένα τεράστιο εύρος πρακτικών εφαρμογών με πολύ σημαντικές συνέπειες στην τεχνολογική πλευρά της καθημερινής ζωής, όπως π.χ. οι πυμιαγωγοί. Ας σημειωθεί όμως ότι η έρευνα στη Φυσική της συμπυκνωμένης ύλης έχει οδηγήσει και στην ανακάλυψη νέων θεμελιωδών φυσικών φαινομένων οφειλομένων στη συλλογική δράση μεγάλου αριθμού σωματιδίων, όπως η υπεραγωγιμότητα.

Γεωφυσική και Φυσική της Ατμόσφαιρας: Αντικείμενο αυτού του κλάδου αποτελούν οι κινήσεις του στερεού φλοιού της Γης (Σεισμολογία), ο μελέτη του μαγνητικού πεδίου της Γης, η μελέτη της γήνινης ατμόσφαιρας και των μεταβολών της (Μετεωρολογία, Κλιματολογία, Φυσική του Ατμοσφαιρικού Περιβάλλοντος) κλπ. Ο κλάδος αυτός έχει αποκτήσει μεγάλη σημασία σήμερα λόγω του αυξημένου ενδιαφέροντος της κοινωνίας για τις μεταβολές του κλίματος εξαιτίας των επιδράσεων διαφόρων ανθρωπογενών παραγόντων στο περιβάλλον.

Αστροφυσική: Ο κλάδος αυτός αφορά στη μελέτη όλων των ουράνιων αντικειμένων, δηλαδή του Ήλιου, των πλανητών, των αστέρων, των γαλαξιών αλλά και του σύμπαντος (Κοσμολογία). Τελευταία, έχει παρουσιάσει ιδιαίτερη ανάπτυξη, αφενός λόγω της χρήσεως νέων υπερσύγχρονων πειραματικών και παρατηρησιακών διατάξεων υψηλής τεχνολογίας, και αφετέρου λόγω της στενής συνεργασίας με άλλους κλάδους της σύγχρονης Φυσικής, όπως η Φυσική των στοιχειωδών σωματιδίων, η Πυρηνική Φυσική κλπ. Στο θεωρητικό επίπεδο, η μελέτη της εξέλιξης του Σύμπαντος αποτελεί κοινό αντικείμενο της Κοσμολογίας και της Θεωρητικής Φυσικής Στοιχειωδών Σωματιδίων.

Το νεφέλωμα NGC 6543
(φωτογραφία διαστημικού τηλεσκοπίου HUBBLE)

Βαρύτητα και Κοσμολογία: Είναι ένας βασικός κλάδος που συχνά διαμόρφωσε την πορεία της Φυσικής από τις καταβολές του στην νευτρίνια Βαρύτητα και στην θεωρία της Γενικής Σχετικότητας (γένεση της σύγχρονης θεωρίας Βαρύτητας) μέχρι σήμερα. Η παραδοσιακή βάση κοσμολογικών δεδομένων ήδη επαναδιαμορφώνεται με πρωτοποριακές μετρήσεις υψηλής ακριβείας. Το αντικείμενο μελέτης επικεντρώνεται στην ελάχιστη κλίμακα μίκους που κυριαρχεί τις πρώτες στιγμές της Μεγάλης Έκρηξης, αλλά επεκτείνεται και μέχρι την μέγιστη δυνατή κλίμακα μίκους στο παρόν Σύμπαν. Ήδη φαίνεται ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την κατανόηση της Δημιουργίας είναι η ενιαία κβαντική περιγραφή της Βαρυτικής με τις λοιπές αλληλεπιδράσεις, καθώς και η αποκάλυψη των μηχανισμών γένεσης του χώρου και του χρόνου.

4. Εκπαίδευση και Απασχόληση των Φυσικών

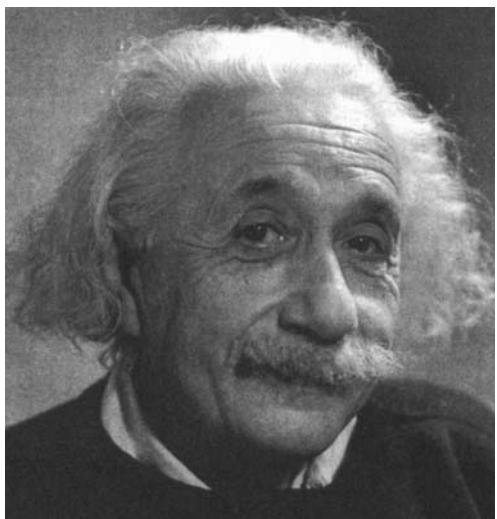
Η εκπαίδευση των Φυσικών στοχεύει αφενός στο να εξοπλίσει τους αποδέκτες της με τη γνώση των βασικών ενοτήτων από φυσικά φαινόμενα (Μηχανική, Ηλεκτρομαγνητισμός, Σύγχρονη Φυσική κλπ.) στο θεωρητικό αλλά και στο εργαστηριακό επίπεδο, και αφετέρου να τους διδάξει τη μεθοδολογία της Φυσικής για την επίλυση παλαιών και νέων προβλημάτων. Στο ισχύον προπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών συνυπάρχουν μαθήματα δομής, στα οποία δίνεται περισσότερο έμφαση στη μεθοδολογία, και μαθήματα ύλης στα οποία δίνεται περισσότερο έμφαση στις νέες γνώσεις και στις εφαρμογές. Παράλληλα, υπάρχουν και μαθήματα στα

οποία διδάσκονται τεχνικές ή τεχνολογίες απαραίτητες στη Φυσική, όπως Υπολογιστές, Μαθηματικά και Εργαστηριακές μέθοδοι.

Η Μέση Εκπαίδευση συνεχίζει να απορροφά ένα μεγάλο μέρος από τους πτυχιούχους του Τμήματος Φυσικής. Το λειτούργημα του εκπαιδευτικού εκτός από την αφοσίωση την οποία απαιτεί, για να στεφθεί από επιτυχία απαιτεί κυρίως γνώση του αντικειμένου το οποίο ο εκπαιδευτικός θέλει να μεταδώσει στους μαθητές. Ο καθηγητής της Φυσικής έχει τη μεγάλη ευθύνη να διδάξει τη μεθοδολογία της Φυσικής Επιστήμης και όχι μόνο να μεταφέρει κάποιες γνώσεις Φυσικής.

Άλλες διεξόδους για τους πτυχιούχους Φυσικούς αποτελούν οι διάφοροι εφαρμοσμένοι κλάδοι Φυσικής, είτε στα πλαίσια της Βιομηχανίας είτε στα πλαίσια μεγάλων κρατικών (ή μη) οργανισμών όπως ο ΟΤΕ, η ΔΕΗ, η Μετεωρολογική Υπηρεσία κλπ. Τέτοιοι κλάδοι είναι η Ραδιοπλεκτρολογία, οι Τηλεπικοινωνίες και Οπτικές Επικοινωνίες, η Ηλεκτρονική και Μικροπλεκτρονική, η Μετεωρολογία και Κλιματολογία, η Ιατρική Φυσική κλπ. Οι περισσότεροι από αυτούς τους κλάδους απαιτούν και ένα Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης.

Το Τμήμα μας προσφέρει μεταπτυχιακές σπουδές στους βασικότερους κλάδους της

Αλβέρτος Αϊνστάιν

Κωνσταντίνος Καραθεοδωρή,
θεμελιωτής της Θερμοδυναμικής

Φυσικής, όπως στη Θεωρητική Φυσική, στη Φωτονική, στα Νέα Υλικά, στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες, στη Μετεωρολογία - Κλιματολογία και στη Διδακτική της Φυσικής, οι οποίες μετά από σειρά βασικών μεταπτυχιακών μαθημάτων οδηγούν στη λίψη Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης.

Τα Μεταπτυχιακά Προγράμματα του Τμήματος οδηγούν και στην απονομή

Διδακτορικού Διπλώματος στη Φυσική μετά από εκπόνηση πρωτότυπης διατριβής πάνω σε ένα επίκαιρο ερευνητικό θέμα. Στην πλειοψηφία τους οι Διδάκτορες προορίζονται να ακολουθήσουν ακαδημαϊκή σταδιοδρομία στα Πανεπιστήμια και Ερευνητικά Κέντρα της χώρας ή του εξωτερικού. Έργο τους δεν θα είναι μόνο η διδασκαλία ή απλώς η εφαρμογή κεκτημένης γνώσης αλλά η παραγωγή νέας γνώσης μέσω της επιστημονικής έρευνας.

Η πρόοδος στη Φυσική, σχεδόν κατά κανόνα, είναι αποτέλεσμα επίπονης και μακροχρόνιας εργασίας πολλών ατόμων. Ανεξάρτητα από τον τρόπο προσέγγισης εκάστου στα προβλήματα και τον τρόπο δουλειάς, κοινό χαρακτηριστικό των Φυσικών είναι η ειλικρίνεια και η εντιμότητα με την οποία αντιμετωπίζουν τα φυσικά δεδομένα. Χρέος του Φυσικού δεν είναι μόνο να προωθήσει τη γνώση μας για τον Φυσικό Κόσμο με τη βοήθεια της επιστημονικής μεθοδολογίας, αλλά και να καλλιεργήσει το επιστημονικό ήθος και να διαδώσει την επιστημονική μέθοδο. Σε έναν ταχύτατα μεταβαλλόμενο κόσμο στον οποίο η Τεχνολογία αποκτά όλο και μεγαλύτερη ισχύ, στον οποίο η Πληροφορία αυξάνει εκθετικά και η εξειδίκευση είναι αμείλικτη, ο Φυσικός παραμένει θεματοφύλακας της επιστημονικής μεθόδου. Σκοπός του εξακολουθεί να είναι η κατανόηση του κόσμου, όπως τον καιρό των φιλοσόφων της Ιωνίας, και μέθοδος του είναι η Παρατήρηση και η Λογική.

Ο Τυφώνας Sandy

Το ξεκίνημα

Το 1970 με το υπ' αριθμ. 746/70 Ν.Δ. ιδρύθηκε το Τμήμα Φυσικής. Ήταν το τρίτο Πανεπιστημιακό Τμήμα που ιδρύθηκε στα Ιωάννινα, μετά το Τμήμα της Φιλοσοφικής Σχολής (1964) και το Τμήμα Μαθηματικών (1966), με αποτέλεσμα το μέχρι τότε παράρτημα του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης να αποτελέσει ανεξάρτητο Ίδρυμα, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Το Τμήμα Φυσικής στεγάστηκε στο παλιό κτήριο του Πανεπιστημίου, στην οδό Δομπόλη και μαζί με το Τμήμα Μαθηματικών απετέλεσαν τη Φυσικομαθηματική Σχολή (νυν Σχολή Θετικών Επιστημών) στην οποία αργότερα προστέθηκαν και τα Τμήματα Χημείας και Πληροφορικής.

Το 1981 το Τμήμα Φυσικής ήταν το πρώτο Τμήμα του Πανεπιστημίου το οποίο μεταφέρθηκε στην Πανεπιστημιούπολη και στεγάστηκε μέχρι το 1993 στο μεταβατικό κτήριο. Από το 1993 στεγάζεται στα δικά του κτήρια, Φ-2 και Φ-3 στο δυτικό άκρο της Πανεπιστημιούπολης.

Μέχρι το 1982 επικεφαλής του Τμήματος ήταν ο Κοσμήτορας της Σχολής ενώ από το 1982, με το Νόμο 1268/82, θεσπίστηκε η θέση του Προέδρου του Τμήματος.

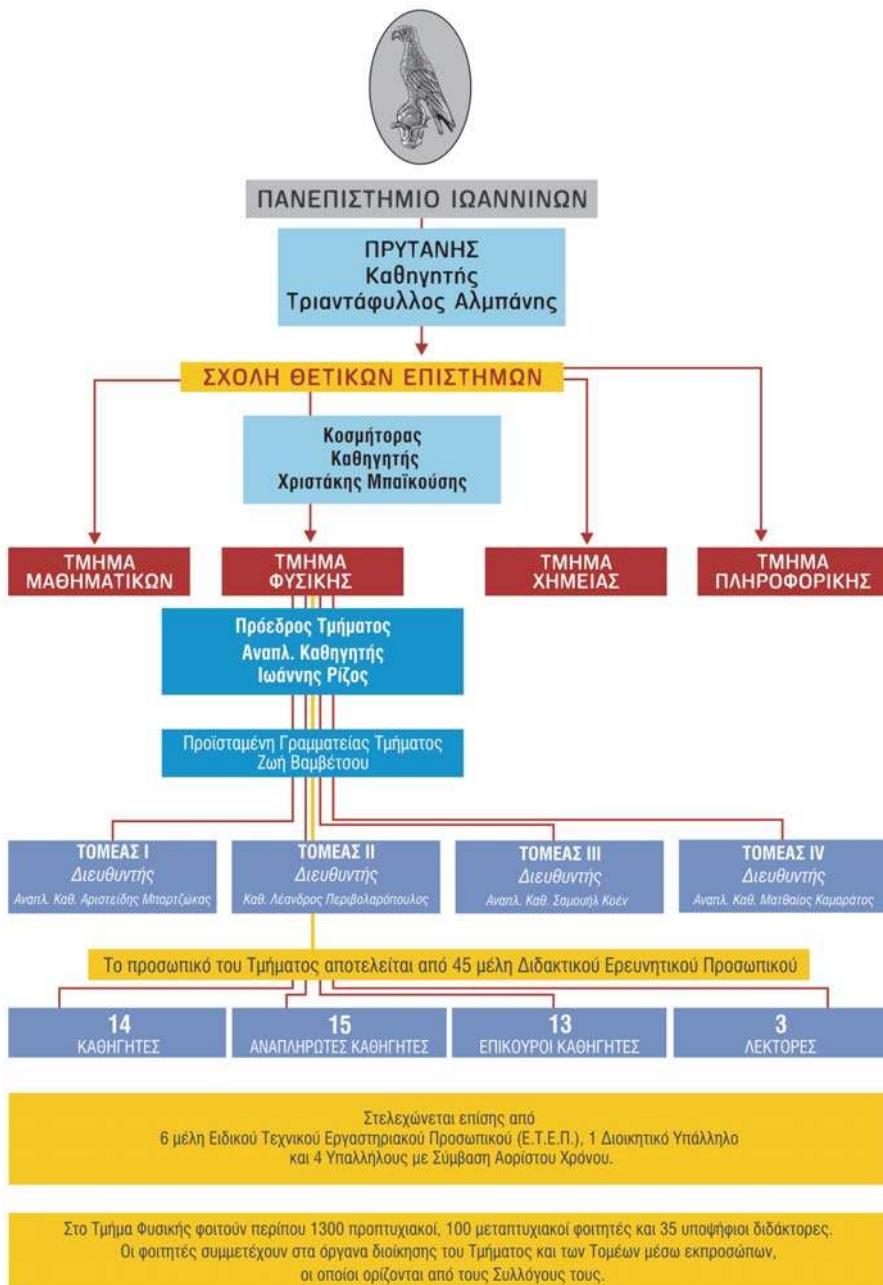
Οι διατελέσαντες Κοσμήτορες της Φυσικομαθηματικής Σχολής

- 1970-1973 Σοφοκλής Καραβέλας
1973-1975 Βασίλειος Στάικος
1975-1976 Κωνσταντίνος Πολυδωρόπουλος
1976-1977 Γεώργιος Τζιβανίδης
1977-1978 Γεώργιος Ανδριτσόπουλος
1978-1979 Διονύσιος Μεταξάς
1979-1980 Δημήτριος Μηλιώτης
1980-1981 Παναγιώτης Παπαϊωάννου
1981-1982 Χρήστος Παπαγεωργόπουλος

Οι διατελέσαντες Πρόεδροι του Τμήματος Φυσικής

- 1982-1983 Ιωάννης Βέργαδος
1983-1986 Παναγιώτης Ασημακόπουλος
1986-1989 Ιωάννης Βέργαδος
1989-1991 Χρήστος Παπαγεωργόπουλος
1991-1995 Παναγιώτης Ασημακόπουλος
1995-1997 Χρήστος Παπαγεωργόπουλος
1997-2001 Κυριάκος Ταμβάκης
2001-2005 Αγνούλαος Μπολοβίνος
2005-2009 Κωνσταντίνος Κοσμίδης
2009-2013 Θωμάς Μπάκας
2013- Ιωάννης Ρίζος

Β. ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

1. Τομέας Αστρογεωφυσικής (I)

Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό

ΑΛΥΣΣΑΝΔΡΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητής
Αστρονομία, Αστροφυσική

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής, **Διευθυντής του Τομέα**
Μετεωρολογία και Κλιματολογία

ΚΑΣΣΩΜΕΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής
Φυσική του Ατμοσφαιρικού Περιβάλλοντος

ΝΙΝΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Φυσική του Ήλιου και του Διαστήματος

ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Φυσική Μετεωρολογία και Φυσική Κλιματολογία

ΠΑΤΣΟΥΡΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Επίκουρος Καθηγητής
Αστροφυσική Πλάσματος του Ήλιου και του Μεσοπλανητικού Χώρου

ΛΩΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ, Λέκτορας
Φυσική Ατμοσφαιρικού Περιβάλλοντος, Μετεωρολογία, Κλιματολογία

ΜΠΑΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Λέκτορας (υπό διορισμό)
Μετεωρολογία

Προσωπικό με Σύμβαση Αορίστου Χρόνου

ΒΛΑΧΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ, Γραμματέας
(Τ.Ε. Βιβλιοθηκονόμων)

Εργαστήρια

Εργαστήριο Αστρονομίας
Εργαστήριο Μετεωρολογίας και Κλιματολογίας

Ερευνητικές Δραστηριότητες

Τα ερευνητικά ενδιαφέροντα του εργαστηρίου Αστρονομίας συμπεριλαμβάνουν τη Φυσική του Ήλιου και του Διαστήματος καθώς και τη μελέτη των αστέρων. Μελετώνται τόσο παρατηρησιακά όσο και θεωρητικά οι φυσικές διαδικασίες που συμβαίνουν στον Ήλιο. Το παρατηρησιακό υλικό συλλέγεται από επίγεια και διαστημικά τηλεσκόπια και εκτείνεται πρακτικά σε όλο το πλεκτρομαγνητικό φάσμα (από τις σκληρές ακτίνες Χ μέχρι τα μετρικά ραδιοκύματα). Η μελέτη καλύπτει όλα τα στρώματα της πλιακής ατμόσφαιρας και εκτείνεται από τον "ήρεμο Ήλιο" μέχρι τα κέντρα δράσης και τα βίαια εκρηκτικά φαινόμενα. Επίσης μελετάται η επίδραση των πλιακών εκρηκτικών φαινομένων στη Γη. Τέλος με χρήση του διαστημικού τηλεσκοπίου ROSAT μελετώνται αστέρες με χρωμοσφαιρική δραστηριότητα στο μακρινό υπεριώδες (60-200 Å).

Τα ερευνητικά ενδιαφέροντα των μελών του Εργαστηρίου Μετεωρολογίας και Κλιματολογίας περιλαμβάνουν φαινόμενα σχετιζόμενα με Μετεωρολογία, Κλιματολογία, Φυσική της Ατμόσφαιρας και του Περιβάλλοντος, και τη συμπεριφορά τους στο χώρο και το χρόνο. Έμφαση δίδεται στις κλιματικές μεταβολές σε παγκόσμια κλίμακα, στον ελληνικό χώρο αλλά και τοπικά στην περιοχή των Ιωαννίνων. Μελετώνται επίσης: 1) η μακρά μεταφορά και ο ρόλος των αερολυμάτων και των ατμοσφαιρικών ρύπων σε πλανητικό επίπεδο, τη ΝΑ Ευρώπη, τη Μεσόγειο και τον ελληνικό χώρο, 2) η πλιακή (ολική, υπέρυθρη και διάχυτη) και η γήινη ακτινοβολία και 3) βιομετεωρολογικά θέματα. Τέλος, διεξάγεται πρόγνωση καιρού για την περιοχή της Ηπείρου σε πλέγμα 2x2 km και εκδίδεται δελτίο πρόγνωσης ακραίων καιρικών φαινομένων για την ενημέρωση του κοινού και των αρχών της περιοχής.

2. Τομέας Θεωρητικής Φυσικής (II)

Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό

ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Καθηγητής

Θεωρητική Φυσική Στοιχειωδών Σωματιδίων

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Καθηγητής

Θεωρητική Φυσική Συμπυκνωμένης Ύλης

ΒΑΓΙΟΝΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητής

Στοιχειώδη Σωματίδια - Κοσμολογία

ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Καθηγητής

Στοιχειώδη Σωμάτια

ΠΕΡΙΒΟΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΑΝΔΡΟΣ, Καθηγητής, **Διευθυντής του Τομέα**

Θεωρητική Φυσική, Κοσμολογία

ΚΟΣΜΑΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Καθηγητής

Θεωρητική Πυρηνική Φυσική

ΡΙΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής, **Πρόεδρος του Τμήματος**

Θεωρητική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΘΡΟΥΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Φυσική Πλάσματος

ΚΑΝΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Θεωρητική Φυσική Στοιχειωδών Σωματιδίων, Κοσμολογία

ΔΕΔΕΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Θεωρητική Φυσική Στοιχειωδών Σωματιδίων

ΚΟΛΑΣΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Βαρύτητα - Γενική Θεωρία Σχετικότητας

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ, Λέκτορας

Στοιχειώδη Σωμάτια

Ειδικό Τεχνικό Εργαστηριακό Προσωπικό

ΦΟΥΖΑ ΦΩΦΩ, Διοικητικός

Εργαστήρια

Α' Εργαστήριο Θεωρητικής Φυσικής

Β' Εργαστήριο Θεωρητικής Φυσικής

Ερευνητικές Δραστηριότητες

Οι ερευνητικές δραστηριότητες των μελών του Τομέα Θεωρητικής Φυσικής καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα θεμάτων. Η Θεωρητική Φυσική των Στοιχειωδών Σωματιδίων αποτελεί κύριο ενδιαφέρον πολλών μελών του Τομέα. Ειδικότερα, αντικείμενο μελέτης αποτελούν οι σύγχρονες Θεωρίες Βαθμίδας, η Υπερσυμμετρία, οι Θεωρίες Υπερχορδών και η ενοποίηση των θεμελιωδών αλληλεπιδράσεων μεταξύ στοιχειωδών σωματιδίων. Η φαινομενολογική ανάλυση των μοντέλων που απορρέουν από τις θεωρίες αυτές οδηγεί σε προβλέψεις συγκρίσιμες με τα πειραματικά δεδομένα. Οι κοσμολογικές συνέπειες των μοντέλων για τα στοιχειώδη σωματίδια, αλλά και η Κοσμολογία αυτή καθεαυτή αποτελεί επίσης ερευνητικό αντικείμενο του Τομέα (Μελανές Οπές, Πληθωριστικό Σύμπαν κλπ.).

Στα ερευνητικά θέματα του Τομέα συμπεριλαμβάνεται η Θεωρητική Φυσική της Συμπυκνωμένης Γίλης. Η αναπτυσσόμενη δραστηριότητα στην περιοχή αυτή αφορά την πλεκτρονική δομή ατόμων, μορίων και στερεών, τη μελέτη κρυσταλλικών και άμορφων υλικών, θέματα θεωρίας εντοπισμού σε μη περιοδικά συστήματα, θέματα μαγνητισμού και μη γραμμικής δυναμικής.

Μέλη του Τομέα αναπτύσσουν ερευνητική δραστηριότητα στη Θεωρητική Πυρηνική Φυσική. Ειδικότερα, μελετώνται οι ημιλεπτονικές αντιδράσεις με πυρήνες, συμβατικές και εξωτικές, όπως νετρίνου-πυρήνα, πυρήνων με σωμάτια ψυχρής σκοτεινής ύλης, διπλής και απλής β-αποδιέγερσης κλπ. Τέλος, στα ενδιαφέροντα του Τομέα συμπεριλαμβάνεται και η Φυσική Πλάσματος στα πλαίσια της οποίας μελετάται η ισορροπία και η σταθερότητα του πλάσματος σύντοξης, καθώς και ο εφουσαχασμός του πλάσματος στο μοντέλο της μαγνητο-υδροδυναμικής.

The image shows a chalkboard with complex mathematical derivations and diagrams. At the top left, there's a bracketed term $[V_i, [V_j, V_k]] = E_{ijk} V_i$. Below it, a derivative $\frac{dR}{dt} = \bar{\epsilon}(\Phi - X_0) = R \cdot (R^*)'' - \bar{\epsilon} R^6$ is shown. To the right, there's a diagram of a magnetic field with loops and arrows. Further down, there are equations involving A_i , θ , and θ' , along with various summation and integral symbols. A large bracketed term $\sum A_{mn} e^{im\theta + in\theta'}$ is visible. On the right side, there are more diagrams and equations, including one labeled $G(x, R) \geq e^{-\frac{1}{2}(x^2 + R^2)}$. The board is filled with numerous other smaller calculations and diagrams, illustrating the deep mathematical work involved in the field.

3. Τομέας Ατομικής και Μοριακής Φυσικής, Πυρηνικής Φυσικής και Φυσικής Υψηλών Ενεργειών (III)

Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό

ΠΑΚΟΥ ΑΘΗΝΑ, Καθηγήτρια

Πυρηνική Φυσική, Ραδιοοικολογία

ΚΟΣΜΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητής

Μοριακή Φυσική

ΦΟΥΝΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητής

Πειραματική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΜΑΝΘΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Πειραματική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΛΥΡΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Θεωρητική Ατομική Φυσική

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Πειραματική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΚΟΚΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Πειραματική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΚΟΕΝ ΣΑΜΟΥΗΛ, Αναπληρωτής Καθηγητής, **Διευθυντής του Τομέα**

Πειραματική Ατομική και Μοριακή Φασματοσκοπία Laser

ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝ, Αναπληρωτής Καθηγητής

Πειραματική Πυρηνική Φυσική

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Πυρηνική Φυσική

ΝΙΚΟΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Πυρηνική Φυσική, Μηχανισμοί Πυρηνικών Αντιδράσεων Βαρέων Ιόντων

ΟΙΚΙΑΔΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Πειραματική Οπτολεκτρονική

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Πειραματική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΜΠΕΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Επίκουρος Καθηγητής

Ατομική και Μοριακή Πειραματική Φυσική

ΠΑΤΡΩΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Πειραματική Πυρηνική Φυσική, Πυρηνικές Αντιδράσεις

ΣΤΡΟΛΟΓΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Επίκουρος Καθηγητής
(υπό διορισμό)

Πειραματική Φυσική Υψηλών Ενεργειών

ΚΑΖΙΑΝΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Λέκτορας (υπό διορισμό)

Πειραματική Μοριακή Φυσική

Ειδικό Τεχνικό Εργαστηριακό Προσωπικό

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ, Διοικητικός

ΜΠΛΕΤΣΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ-ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ, Ηλεκτρονικός

Εργαστήρια

Β' Εργαστήριο Φυσικής

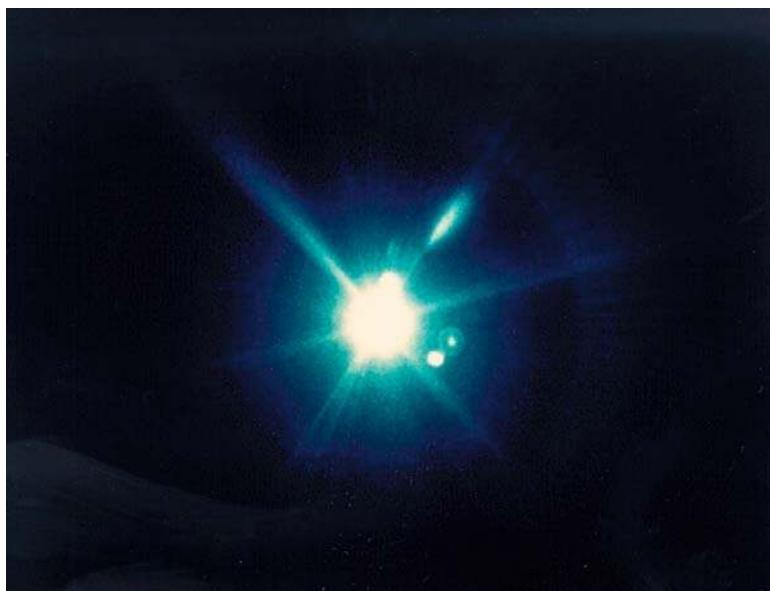
(Υψηλών Ενεργειών και Εφαρμογών)

Γ' Εργαστήριο Φυσικής

(Ατομικής και Μοριακής Φυσικής)

ΣΤ' Εργαστήριο Φυσικής

(Πυρηνικής Φυσικής)

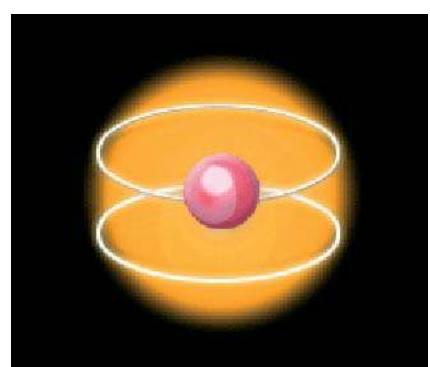
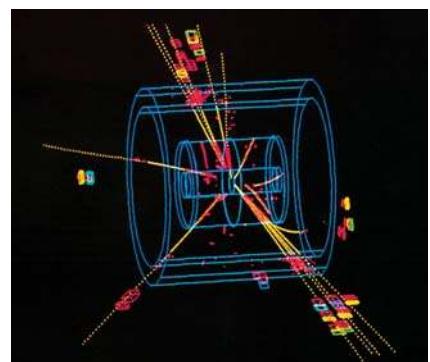
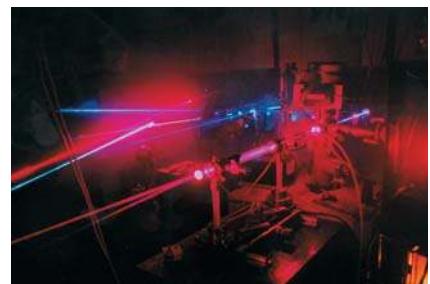

Ερευνητικές Δραστηριότητες

Αντικείμενο της ερευνητικής δραστηριότητας του Εργαστηρίου Ατομικής και Μοριακής Φυσικής είναι η μελέτη της ατομικής και μοριακής δομής καθώς και η ανάπτυξη εφαρμογών με βάση την τεχνολογία laser. Με τη χρήση φασματοσκοπικών τεχνικών μελετώνται υψηλά διεγερμένες και αυτοϊονίζομενες ατομικές καταστάσεις και μη γραμμικά φαινόμενα (γένεση αρμονικών, οπτική συζυγία φάσης, κλπ). Με τεχνικές φασματομετρίας μάζας μελετώνται πλεκτρονιακές μοριακές καταστάσεις και η δυναμική αυτών. Επίσης, αναπτύσσεται δραστηριότητα με αντικείμενο την κατανόηση της αλληλεπίδρασης ισχυρών πεδίων laser με μόρια και την αξιοποίηση των διαδικασιών που ενέχονται για την ανάπτυξη νέων τεχνικών (ευθυγράμμιση μορίων, κλπ). Παράλληλα, μέλη του Εργαστηρίου ασχολούνται με θεωρητικούς υπολογισμούς σε συνάφεια και με την ανωτέρω δραστηριότητα. Στα πλαίσια της εφαρμοσμένης έρευνας εντάσσεται η αποδόμηση υλικών, η ανάπτυξη αναλυτικών τεχνικών, η ανάπτυξη φραγμάτων Bragg σε οπτικές ίνες, η κατασκευή αισθητήρων οπτικών ινών και ανάλογες εφαρμογές φωτονικής σε τομείς τηλεπικοινωνιών και βιομηχανικής παραγωγής.

Το Εργαστήριο Πυρηνικής Φυσικής αναπτύσσει ερευνητική δραστηριότητα στη μελέτη της πυρηνικής δομής των μηχανισμών πυρηνικών αντιδράσεων και της πυρηνοσύνθεσης με σταθερές και ραδιενεργές δέσμες. Τα πειράματα πραγματοποιούνται σε διάφορα Ευρωπαϊκά ή/και Διεθνή Κέντρα Πυρηνικών Ερευνών (GANIL, ISOLDE, CERN, INFN Legnaro and Catania) καθώς και σε άλλα Ευρωπαϊκά Εργαστήρια που διαθέτουν επιταχυντικές διατάξεις. Μεταξύ των ερευνητικών ενδιαφερόντων του Εργαστηρίου είναι και θέματα Εφαρμοσμένης Πυρηνικής Φυσικής, όπως η πυρηνική μικροανάλυση και η ακτινο-οικολογία (μελέτη των μηχανισμών διακίνησης ραδιενεργών ρύπων στο περιβάλλον).

Το Εργαστήριο Φυσικής Υψηλών Ενεργειών (ΦΥΕ) συμμετέχει στο πείραμα CMS στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Σωματιδιακής Φυσικής CERN, το οποίο θα μελετά τις αλληλεπιδράσεις ρρ σε ενέργεια κέντρου μάζας 14TeV. Ειδικότερα, το Εργαστήριο ΦΥΕ συμμετέχει στο σχεδιασμό, την ανάπτυξη και την κατασκευή ανιχνευτικών συστημάτων πυρίου και πλεκτρονικών-μικροπλεκτρονικών συστημάτων για πειράματα ΦΥΕ, και συγκεκριμένα για τον ανιχνευτή preshower καθώς και για το σύστημα trigger του CMS.

4. Τομέας Φυσικής Στερεάς Κατάστασης και Φυσικής Υλικών και Επιφανειών (IV)

Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό

ΚΩΣΤΑΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Καθηγητής
Ηλεκτρονικά

ΦΛΟΥΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Καθηγητής
Πειραματική Φυσική Στερεάς Κατάστασης

ΜΠΑΚΑΣ ΘΩΜΑΣ, Καθηγητής
Φυσική Υλικών, Φασματοσκοπία Mössbauer, Μαγνητισμός

ΕΥΑΓΓΕΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Καθηγητής
Φυσική Στερεάς Κατάστασης και Επιφανειών με Τεχνικές Προσομοίωσης

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής
Φυσική Συμπυκνωμένης Ύλης, Μέθοδοι Προσομοίωσης, Ηλεκτρονική Δομή

ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής, **Διευθυντής του Τομέα**
Φυσική Επιφανειών Συμπυκνωμένης Ύλης

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, Αναπληρωτής Καθηγητής
Φυσική Ημιαγωγών

ΦΟΥΛΙΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Φυσική Επιφανειών

ΔΟΥΒΑΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Πειραματική Φυσική Στερεάς Κατάστασης, Ηλεκτρονικές & Μαγνητικές Ιδιότητες των Στερεών

ΒΛΑΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Πειραματική Φυσική Στερεών Επιφανειών

ΜΠΟΥΡΛΙΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής
Πειραματική Φυσική Στερεάς Κατάστασης: Ηλεκτρονικές & Μαγνητικές Ιδιότητες
Νανοδομημένων Στερεών

ΤΣΕΛΕΠΗ ΜΑΡΙΝΑ, Επίκουρος Καθηγήτρια (υπό διορισμό)
Πειραματική Φυσική Στερεάς Κατάστασης, Λεπτά Υμένια

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ, Επίκουρος Καθηγητής (υπό διορισμό)
Πειραματική Φυσική Στερεάς Κατάστασης: Φυσική Πολυμερών

ΚΑΤΣΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Λέκτορας
Φυσική Συμπυκνωμένης Ύλης

ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, Λέκτορας (υπό διορισμό)
Τηλεπικοινωνίες: Διάδοση σύμπατος

Ειδικό Τεχνικό Εργαστηριακό Προσωπικό

ΜΠΑΛΝΤΟΥΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ηλεκτρονικός
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, Ηλεκτρονικός
ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ηλεκτρονικός

Εργαστήρια

Α' Εργαστήριο Φυσικής (Φασματοσκοπίας Mössbauer και Φυσικής Υλικών)

Δ' Εργαστήριο Φυσικής (Φυσικής Επιφανειών)

Εργαστήριο Ηλεκτρονικής - Τηλεπικοινωνιών και Εφαρμογών

Ε' Εργαστήριο Φυσικής (Φυσικής Συμπυκνωμένης Ύλης και Επιστήμης των Υλικών)

Ερευνητικές Δραστηριότητες

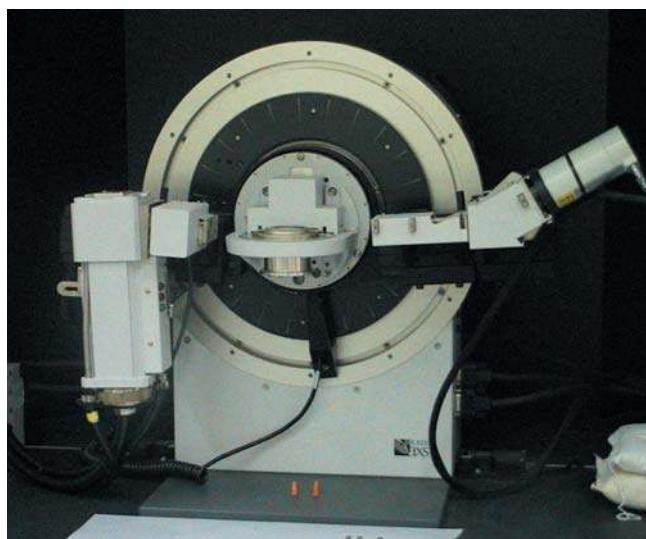
Το Εργαστήριο Φασματοσκοπίας Mössbauer και Φυσικής Υλικών ασχολείται με Φασματοσκοπία Mössbauer, μαγνητικές και πλεκτρονικές ιδιότητες της ύλης, χαρακτηρισμό υλικών με Φασματοσκοπία Mössbauer, EPR και περίθλαση ακτίνων X, παρασκευή και μελέτη μαγνητικών υλικών, λεπτών υμενίων, νανοσωματιδίων, πηλών, φυλλόμορφων υλικών, μοριακών συνθετικών συμπλόκων και καταλυτών.

Στο Εργαστήριο Φυσικής Επιφανειών γίνεται μελέτη των ιδιοτήτων των επιφανειών και διεπιφανειών της συμπυκνωμένης ύλης, καθώς και μελέτη των αλληλεπιδράσεων των επιφανειών με αποθέτες κλάσματος του μονοστρώματος μέχρι λεπτά φίλμ σε συνθήκες υπερυψηλού κενού (10^{-11} torr). Οι μελέτες αφορούν κρυσταλλικές και άμορφες επιφάνειες και γίνονται με τις βασικές τεχνικές μελέτης επιφανειακών φαινομένων χρησιμοποιώντας περίθλαση πλεκτρονίων χαμηλής ενέργειας (LEED), φασματοσκοπία πλεκτρονίων Auger (AES), φασματοσκοπία απωλειών ενέργειας (EELS), φασματοσκοπία μάζας (QMS) και μετρήσεων έργου εξόδου (WF).

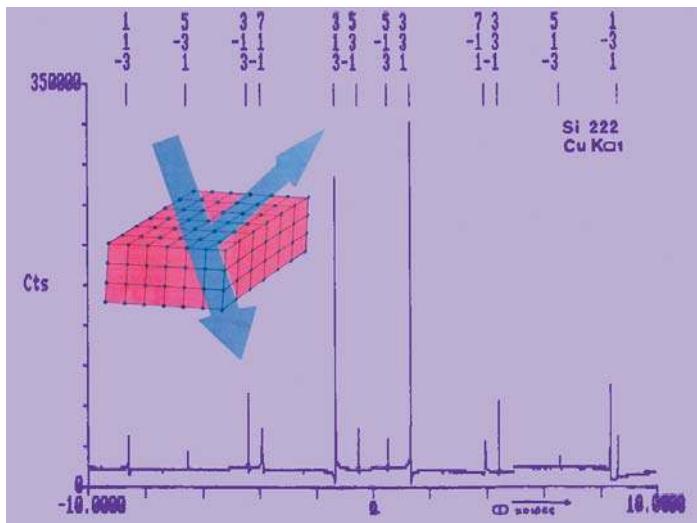

Στο Εργαστήριο Ηλεκτρονικής - Τηλεπικοινωνιών και Εφαρμογών γίνεται μελέτη και πλεκτρικός χαρακτηρισμός λεπτών υμενίων, ημιαγωγικών υλικών και διατάξεων. Για τον σκοπό αυτό χρησιμοποιούνται οι τεχνικές: Φασματοσκοπία Βαθέων παγίδων (DLTS) σύνθετης αγωγής καθώς και μετρήσεις χαρακτηριστικών πλεκτρικών μεγεθών (I-V, C-V). Επίσης γίνεται ανάπτυξη λεπτών υμενίων. Γίνεται επίσης μελέτη υλικών με προσομοιώσεις Μοριακής Δυναμικής και Monte-Carlo, βασισμένες είτε σε ημιεμπειρικά δυναμικά αλληλεπίδρασης, είτε σε δυναμικά

που κατασκευάζονται από πρώτες αρχές στα πλαίσια της θεωρίας Ισχυρού Δεσμού (Tight-Binding) και του επαυξημένου επίπεδου κύματος (APW). Άλλες δραστηριότητες περιλαμβάνουν: Ανάπυξη αναλογικών και ψηφιακών συστημάτων (Low noise, Read out, Data acquisition, Interfacing κλπ.). Τηλεπικοινωνιακά συστήματα, Οπτική μετάδοση σήματος, Ψηφιακή επεξεργασία σήματος (DSP), Ψηφιακή μετάδοση σήματος, Software Radio, Beam Forming, Smart Antennas κλπ.

Το Εργαστήριο Συμπυκνωμένης Ύλης και Επιστήμης των Υλικών ασχολείται με: 1. Τη μελέτη της δομής και της δυναμικής υλικών γνωστών σαν «μαλακή» ύλη (συνθετικών και βιολογικών μακρομορίων, κολλοειδών, υγρών κρυστάλλων) με χρήση α) Σκέδασης ακτίνων X, β) Διπλεκτρικής Φασματοσκοπίας, γ) Ρεολογίας. 2. Με υπολογισμούς ηλεκτρονικής δομής στερεών από πρώτες αρχές (ab-initio), δομικές και δυναμικές ιδιότητες στερεών και επιφανειών με μεθόδους προσσομοίωσης. 3. Με τη Φυσική Συμπυκνωμένης ύλης, τη Φασματοσκοπία ακτίνων γ, X και την Ηλεκτρονική δομή συστημάτων μετάλλου-υδρογόνου.

5. Μέλη ΔΕΠ άλλων Τμημάτων που διδάσκουν στο Τμήμα Φυσικής

Τμήματος Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, Λέκτορας

Τμήματος Ιατρικής

ΚΑΛΕΦ-ΕΖΡΑ ΤΖΩΝ, Καθηγητής
ΕΜΦΙΕΤΖΟΓΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Αναπλορωτής Καθηγητής
ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Επίκουρος Καθηγητής

Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, Καθηγητής
ΜΠΡΟΥΖΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, Καθηγητής
ΚΩΤΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Καθηγητής
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Αναπλορωτής Καθηγητής
ΠΟΥΡΝΑΡΗ ΜΑΡΙΑ, Αναπλορώτρια Καθηγήτρια
ΣΟΥΛΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, Αναπλορωτής Καθηγητής
ΦΥΚΑΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Λέκτορας

6. Διδάσκαλοι Ξένων Γλωσσών

ΕΥΜΟΙΡΙΔΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ	(Αγγλικά)
ΣΙΟΥΤΗ ΑΓΛΑΪΑ	(Γαλλικά)
ΦΕΡΙΝΓΚ-ΓΚΟΤΟΒΟΥ ΜΑΡΙΑ	(Γερμανικά)

7. Επίτιμα Μέλη του Τμήματος Φυσικής

Ομότιμοι Καθηγητές
ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΗΡΑΚΛΗΣ ΓΑΓΓΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΝΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ
ΦΡΙΕΟΣ ΤΡΙΑΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΓΑΔΟΣ

Επίτιμοι Διδάκτορες
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

8. Επιτροπές του Τμήματος

1) Επιτροπή Προγράμματος Σπουδών

ΡΙΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Πρόεδρος)

ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ

ΚΟΕΝ ΣΑΜΟΥΗΛ

ΜΑΝΘΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΜΠΑΚΑΣ ΘΩΜΑΣ (σύνδεσμος με επιτροπή πληροφορικής)

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (σύνδεσμος με επιτροπή οδηγού σπουδών και επιτροπή αξιολόγησης εκπαιδευτικού έργου)

ΠΑΤΣΟΥΡΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ (σύνδεσμος με επιτροπή μετάφρασης)

ΠΕΡΙΒΟΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΑΝΔΡΟΣ (σύνδεσμος με ΟΜΕΑ)

4 εκπρόσωποι φοιτητών (1 από κάθε έτος)

2) Επιτροπή Σεμιναρίων

ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ (Πρόεδρος)

ΔΟΥΒΑΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ (σύνδεσμος με επιτροπή πληροφορικής)

ΚΟΚΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΠΑΤΣΟΥΡΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ (σύνδεσμος με επιτροπή εκλαϊκευσης)

ΦΟΥΖΑ ΦΩΦΩ

3) Επιτροπή Αναγνωστηρίου

ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ (Πρόεδρος)

ΚΑΣΣΩΜΕΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΚΟΛΑΣΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

ΠΑΤΡΩΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

4) Επιτροπή Προγραμματισμού Εκπαιδευτικών Αδειών

ΚΑΝΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (Πρόεδρος)

ΚΟΕΝ ΣΑΜΟΥΗΛ

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

5) Επιτροπή Αξιολόγησης Εκπαιδευτικού Έργου

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (Πρόεδρος, σύνδεσμος με ΟΜΕΑ)

ΒΛΑΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΔΕΔΕΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΚΟΕΝ ΣΑΜΟΥΗΛ

ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

6) Επιτροπή Κτηρίων και Ασφάλειας

ΔΕΔΕΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Πρόεδρος)
ΚΟΛΑΣΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΜΠΑΛΝΤΟΥΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΜΠΕΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΜΠΟΥΡΛΙΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

7) Επιτροπή Οδηγού Σπουδών

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (Πρόεδρος, σύνδεσμος με επιτροπή Προγράμματος Σπουδών)
ΚΑΝΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (σύνδεσμος με επιτροπή μετάφρασης)
ΚΑΤΣΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΜΠΕΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (σύνδεσμος με επιτροπή πληροφορικής)

8) Επιτροπή άρθρων εκλαϊκευσης της Φυσικής

ΚΑΝΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (Πρόεδρος)
ΔΟΥΒΑΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ
ΜΠΕΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΠΑΤΣΟΥΡΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

9) Επιτροπή Μετάφρασης

ΚΑΝΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (Πρόεδρος, σύνδεσμος με επιτροπή Οδηγού Σπουδών)
ΜΠΕΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (σύνδεσμος με επιτροπή πληροφορικής)
ΠΑΤΣΟΥΡΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ (σύνδεσμος με επιτροπή προγράμματος σπουδών)

10) Επιτροπή Υποδοχής Πρωτοετών

ΔΕΔΕΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Πρόεδρος)
ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝ
ΒΛΑΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΛΩΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

11) Επιτροπή λειτουργίας Αίθουσας Επίδειξης

ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ (Πρόεδρος)
ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝ
ΔΟΥΒΑΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ
ΛΩΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΠΟΛΥΜΕΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

12) Επιτροπή Μετεγγραφών

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ (Πρόεδρος)
ΒΑΜΒΕΤΣΟΥ ΖΩΗ
ΔΟΥΒΑΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ

13) Επιτροπή Κατατάξεων

ΡΙΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Πρόεδρος)
ΕΥΑΓΓΕΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΑΝΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
ΚΟΚΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΜΑΝΘΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΝΙΝΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

14) Επιτροπή Πληροφορικής και Υπολογιστών

ΜΠΑΚΑΣ ΘΩΜΑΣ (Πρόεδρος)
ΔΟΥΒΑΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ
ΜΑΝΘΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΜΠΕΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΑ (σύνδεσμος με επιτροπή Οδηγού Σπουδών)
ΜΠΛΕΤΣΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ-ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

15) Επιτροπή Απόσυρσης Παλαιών Οργάνων του Τμήματος

ΜΠΑΚΑΣ ΘΩΜΑΣ (Πρόεδρος)
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

16) Επιτροπή Προβολής του Τμήματος στα Κοινωνικά Δίκτυα

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (Πρόεδρος, σύνδεσμος με επιτροπή οδηγού σπουδών)
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΛΩΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

17) Επιτροπή παραλαβής αγοραζομένων ειδών, οργάνων κ.λ.π.

Τακτικά Μέλη

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Πρόεδρος)
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ

Αναπληρωματικά Μέλη

ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝ (Αναπληρωματικός Πρόεδρος)
ΜΠΟΥΡΛΙΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΦΟΥΖΑ ΦΩΦΩ

18) Επιτροπή παρακολούθησης προόδου πρωτοετών

Συμμετέχουν όλοι οι διδάσκοντες στο πρώτο έτος και οι Διευθυντές Τομέων υπό την προεδρία του Προέδρου του Τμήματος.

19) Επιτροπή εκτάκτων εκπαιδευτικών θεμάτων

Συμμετέχουν οι διευθυντές Τομέων υπό την Προεδρία του Προέδρου του Τμήματος.

20) ΟΜΕΑ (Ομάδα Εσωτερικής Αξιολόγησης)

ΜΠΑΚΑΣ ΘΩΜΑΣ (Πρόεδρος)
ΜΑΝΘΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΠΕΡΙΒΟΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

21) Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών στη Φυσική

ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ (Πρόεδρος)
ΔΕΔΕΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΚΟΣΜΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΠΑΚΑΣ ΘΩΜΑΣ
ΝΙΝΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΦΛΟΥΔΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΦΟΥΝΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

22) Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών στις Ατμοσφαιρικές Επιστήμες και το Περιβάλλον

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (Πρόεδρος)
ΚΑΣΣΩΜΕΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ
ΛΩΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

23) Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες

ΜΑΝΘΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Πρόεδρος)
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ
ΚΟΚΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΦΟΥΝΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

24) Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών στις Τηλεπικοινωνιακές Εφαρμογές

ΚΩΣΤΑΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Πρόεδρος)
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΛΥΡΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΜΑΝΘΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΦΟΥΛΙΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

25) Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών στις Νέες Τεχνολογίες και την Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής

ΡΙΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Πρόεδρος)
ΔΟΥΒΑΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ
ΚΑΜΑΡΑΤΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ
ΚΟΣΜΑΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ

9. Εκπρόσωποι του Τμήματος σε Επιτροπές του Πανεπιστημίου

1) Επιτροπή Ερευνών

ΦΟΥΝΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (τακτικός)
ΚΑΣΣΩΜΕΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ (αναπληρωματικός)

2) Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών

ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

3) Συγκλονική Επιτροπή Ενιαίας Βιβλιοθήκης

ΔΕΔΕΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (τακτικός)
ΘΡΟΥΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (αναπληρωματικός)

4) Πρόγραμμα Πρακτικής Άσκησης (Επ. Υπεύθυνος)

ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

5) Πρόγραμμα U-MULTIRANK

ΠΕΡΙΒΟΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

6) Επιτροπή Socrates/Erasmus

ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (τακτικός)
ΚΑΣΣΩΜΕΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ (αναπληρωματικός)

7) Κέντρο Επιχειρηματικότητας και Καινοτομίας Ηπείρου [Business and Innovation Centre (BIC) of Epirus] (εκπρόσωπος Ιδρύματος)

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

8) Κέντρο Υδροβιολογικών Ερευνών (KYBE)

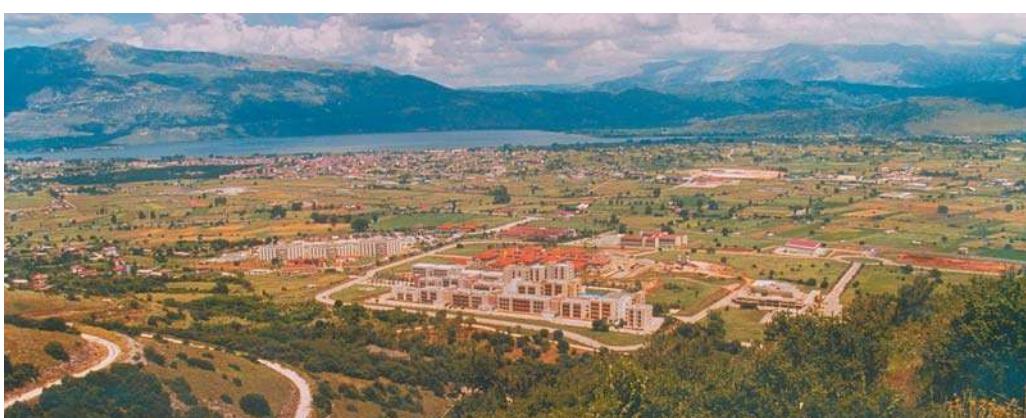
ΚΑΣΣΩΜΕΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

9) Επιτροπή Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Μονής Περιστεράς Δουρούτης

ΜΑΝΕΣΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

10. Γραμματεία Τμήματος Φυσικής

Η Γραμματεία δέχεται τους φοιτητές για κάθε γραμματειακή διαδικασία και παροχή πληροφοριών καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών τους. Βρίσκεται στο κτίριο Διοίκησης και λειτουργεί για τους φοιτητές Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή 10:00-13:00. Σε έκτακτες περιπτώσεις, όπως, περιόδους των εγγραφών, των δηλώσεων μαθημάτων ή άλλων διαδικασιών που απαιτεί η εφαρμογή του προγράμματος σπουδών, ισχύει διαφορετικό ωράριο, το οποίο ορίζεται από τη Γραμματεία ανάλογα με τις ανάγκες.

Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο - e-mail: gramphys@uoi.gr

Προσωπικό της Γραμματείας

ΒΑΜΒΕΤΣΟΥ ΖΩΗ, *Γραμματέας Τμήματος*

ΜΕΛΑ ΧΑΡΙΣ

ΝΑΚΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ

11. Φοιτητικό Αναγνωστήριο - Βιβλιοθήκη

Το φοιτητικό Αναγνωστήριο - Βιβλιοθήκη του Τμήματος Φυσικής βρίσκεται στον 3ο όροφο του κτιρίου Φ2 και λειτουργεί καθημερινά 09.00-15.00. Το μεγαλύτερο μέρος της συλλογής των βιβλίων (περίπου 15.000 τίτλοι), καθώς και το σύνολο της συλλογής των επιστημονικών περιοδικών (περίπου 80) βρίσκονται στην Κεντρική Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (1ος και 2ος όροφος), απ' όπου οι φοιτητές μπορούν να τα δανειζονται. Η θεματολογία των βιβλίων εμπίπτει στα ερευνητικά ενδιαφέροντα των Φυσικών, ενώ σε πολλά από αυτά είναι προσαρμοσμένη στις βιβλιογραφικές ανάγκες του προγράμματος σπουδών του Τμήματος. Υπάρχουν, επίσης, βιβλία εκλαϊκευσης της επιστήμης, καθώς και βιβλία σχετικά με την ιστορία, τη φιλοσοφία και τη διδακτική των Θετικών Επιστημών. Στο χώρο του Αναγνωστηρίου - Βιβλιοθήκης υπάρχει η δυνατότητα σύνδεσης με βιβλιογραφικές βάσεις δεδομένων και με την πλεκτρονική μορφή επιστημονικών περιοδικών μέσω της Κεντρικής Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου. Το φοιτητικό Αναγνωστήριο - Βιβλιοθήκη είναι επίσης

B. ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

διασυνδεδεμένο με το Εθνικό Δίκτυο Βιβλιοθηκών, μέσω του οποίου παρέχεται η δυνατότητα εκτεταμένων βιβλιογραφικών αναζητήσεων και παραγγελιών αντιτύπων.

Στο φοιτητικό Αναγνωστήριο, οι φοιτητές μπορούν να έχουν πρόσβαση (μελέτη - φωτοτύπιση) στα βιβλία της συλλογής τα οποία έχουν παραμείνει στο Τμήμα, ο αριθμός των οποίων θα αυξηθεί μελλοντικά. Επίσης, στο χώρο του Αναγνωστηρίου - Βιβλιοθήκης λειτουργούν δύο μικρές "νησίδες" πληροφορικής με περίπου 20 πλεκτρονικούς υπολογιστές, μέσω των οποίων οι φοιτητές μπορούν να πραγματοποιούν και την πρακτική τους εξάσκηση σε μαθήματα που χρειάζονται πλεκτρονικούς υπολογιστές και πρόσβαση στο Διαδίκτυο. Επιπλέον, στον ίδιο χώρο λειτουργεί αίθουσα προβολών, ενώ εκεί βρίσκονται και οι αίθουσες Σεμιναρίων και Συνεδριάσεων του Τμήματος.

Στο χώρο του Αναγνωστηρίου λειτουργεί επίσης νησίδα ασύρματου δικτύου η οποία επιτρέπει στους φοιτητές και τους επισκέπτες να συνδέονται στο διαδίκτυο με τον προσωπικό τους υπολογιστή.

Το τηλέφωνο επικοινωνίας είναι 26510 08510, ενώ η πλεκτρονική διεύθυνση είναι fefthymiou@cc.uoi.gr.

Προσωπικό της Βιβλιοθήκης

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ, Π.Ε. Φιλολόγων (με σύμβαση αορίστου χρόνου)

12. Αίθουσα Επίδειξης Πειραμάτων

Στο Τμήμα Φυσικής έχει αρχίσει να λειτουργεί μία νέα Αίθουσα Επίδειξης Πειραμάτων Φυσικής (Αίθουσα Φ3-126/122). Στην αίθουσα αυτή βρίσκονται εγκατεστημένες διάφορες διατάξεις επίδειξης πειραμάτων Κλασικής Φυσικής χωρισμένες σε διαφορετικές θεματικές ενότητες οι οποίες περιλαμβάνουν: Μηχανική, Μηχανικά και Ήχητικά Κύματα, Θερμοδυναμική, Ηλεκτρομαγνητισμό, Φως και Ηλεκτρομαγνητικά Κύματα καθώς επίσης και διατάξεις διαφόρων πειραμάτων επίδειξης Σύγχρονης Φυσικής. Κάθε διάταξη έχει διαδραστικό χαρακτήρα, με σκοπό οι χρήστες της ακολουθώντας τις προτεινόμενες οδηγίες που υπάρχουν σε κάθε πείραμα, να μπορούν να διεξάγουν την πειραματική διαδικασία, να κατανοούν τις φυσικές αρχές στις οποίες στηρίζεται η λειτουργία της και να εξηγούν τα αποτελέσματα.

Η λειτουργία της αίθουσας συνεισφέρει στην υποστήριξη των προπτυχιακών μαθημάτων, στην υποστήριξη των μαθημάτων και της έρευνας στα πλαίσια του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΠΜΣ) του Τμήματος "Νέες Τεχνολογίες και Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής" και βοηθά να καταστεί ελκυστική η Φυσική στους μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η αίθουσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επίδειξη πειραμάτων Φυσικής σε μαθητές γυμνασίου και λυκείου, οι οποίοι μπορούν να την επισκεφθούν σε ομάδες ύστερα από σχετική συνεννόηση

του διδάσκοντα με την Συντονιστική Επιτροπή Λειτουργίας της αίθουσας, από τους μεταπτυχιακούς φοιτητές του ΠΜΣ "Νέες Τεχνολογίες και Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής", καθώς και από προπτυχιακούς φοιτητές. Η αίθουσα διαθέτει επίσης εξοπλισμό για την διενέργεια και επίδειξη Εικονικών Πειραμάτων Φυσικής σε Ηλεκτρονικό Υπολογιστή καθώς και ένα μικρό χώρο για την διεξαγωγή σεμιναρίων.

Η δημιουργία της αίθουσας χρηματοδοτήθηκε στο πλαίσιο λειτουργίας του ΠΜΣ "Νέες Τεχνολογίες και Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής" μέσω του προγράμματος ΕΠΕΑΕΚ του Υπουργείου Παιδείας, καθώς και από το Τμήμα Φυσικής.

13. Εργαστήρια Ηλεκτρονικών Υπολογιστών

Το Τμήμα Φυσικής διαθέτει δύο σύγχρονα Εργαστήρια Ηλεκτρονικών Υπολογιστών συνολικής δυναμικότητας 60 προσωπικών υπολογιστών. Οι Υπολογιστές είναι εξοπλισμένοι με λειτουργικά συστήματα Windows και Linux. Στο χώρο των εργαστηρίων διδάσκονται τα μαθήματα Πληροφορικής του Τμήματος. Τα εργαστήρια είναι ανοιχτά συγκεκριμένες ώρες σε καθημερινή βάση για την πρακτική εξάσκηση των φοιτητών.

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

1. Κανονισμός Σπουδών

Γενικά

Το Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος Φυσικής έχει τετραετή διάρκεια (8 εξάμηνα) και οδηγεί στη λήψη Πτυχίου Φυσικής. Το Προπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών του Τμήματος περιλαμβάνει 30 μαθήματα κορμού, τα οποία καλύπτουν τις βασικές γνώσεις του πεδίου, καθώς και 60 περίπου μαθήματα επιλογής τα οποία καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα εξειδικευμένων αντικειμένων. Για την απόκτηση πτυχίου ο φοιτητής θα πρέπει να παρακολουθήσει επιτυχώς 29 από τα μαθήματα κορμού και έναν αριθμό μαθημάτων επιλογής (περίπου 12) έτσι ώστε να συμπληρώσει τον απαιτούμενο αριθμό των 240 πιστωτικών μονάδων*. Στα μαθήματα επιλογής συμπεριλαμβάνεται η Διπλωματική Εργασία καθώς και η Πρακτική Άσκηση. Η διάρκεια όλων των μαθημάτων είναι εξαμηνιαία με εξαίρεση τη Διπλωματική Εργασία (ετήσια) και την Πρακτική Άσκηση (3-6 μήνες).

Φοίτηση

Το ακαδημαϊκό έτος αρχίζει την 1η Σεπτεμβρίου και λήγει την 31η Αυγούστου του επομένου έτους. Το εκπαιδευτικό έργο κάθε ακαδημαϊκού έτους διαρθρώνεται χρονικά σε δύο εξάμηνα (χειμερινό, εαρινό). Κάθε εξάμηνο περιλαμβάνει τουλάχιστον 13 πλήρεις εβδομάδες για διδασκαλία και 2-3 εβδομάδες για εξετάσεις. Κάθε φοιτητής είναι υποχρεωμένος να συμμετέχει κατά τη διάρκεια των σπουδών του στην εκπαιδευτική διαδικασία, όπως αυτή ορίζεται από το νόμο και τις αποφάσεις των οργάνων του Πανεπιστημίου και του Τμήματος.

Οι φοιτητές που αποδεδειγμένα εργάζονται τουλάχιστον 20 ώρες την εβδομάδα δύνανται να εγγράφονται ως φοιτητές "μερικής φοίτησης", ύστερα από αίτησή τους που εγκρίνεται από την Κοσμητεία της Σχολής.

Εγγραφές - Δηλώσεις μαθημάτων

Η ιδιότητα του φοιτητή αποκτάται με την εγγραφή του στο Τμήμα και, πλην ειδικών περιπτώσεων αναστολής/διακοπής της φοίτησης ή πειθαρχικής ποινής, διαρκεί μέχρι τη λήψη του πτυχίου. Η πρώτη εγγραφή γίνεται εντός καθορισμένης περιόδου (συνήθως 15 ημερών) μετά την έκδοση των αποτελεσμάτων των Γενικών Εξετάσεων. Η εγγραφή ανανεώνεται κάθε χρόνο με τη δήλωση των μαθημάτων. Η δήλωση μαθημάτων είναι υποχρεωτική και πραγματοποιείται πλεκτρονικά εντός καθορισμένου χρονικού διαστήματος στην αρχή του χειμερινού και εαρινού εξαμήνου. Ο μέγιστος αριθμός μαθημάτων που μπορεί να δηλώσει και να εξεταστεί ο φοιτητής

* Στην υπ' αριθμ. 361/30-11-2009 ΓΣ, το Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων υιοθέτησε, σε εναρμόνιση με το Νόμο 3374 [2/8/2005], την Υ.Α. Αρ. Φ. 1466/13-8-2007 και το Π.Δ.160/2008, το Ευρωπαϊκό Σύστημα Μεταφοράς Πιστωτικών Μονάδων (European Credit Transfer System - ECTS) και απέδωσε πιστωτικές μονάδες στο σύνολο των υποχρεωτικών και επιλεγμένων μαθημάτων του προγράμματος σπουδών.

σε κάθε εξάμηνο είναι οκτώ (8). Σε αυτά περιλαμβάνονται κατά προτεραιότητα τα υποχρεωτικά μαθήματα του αντίστοιχου εξαμήνου (χειμερινό ή εαρινό) τα οποία οφείλει ο φοιτητής από προηγούμενα έτη. Αν ένας φοιτητής αποτύχει σε επιλεγόμενο μάθημα, μπορεί σε επόμενο εξάμηνο, που προσφέρεται το μάθημα αυτό, είτε να το επαναλάβει είτε να το αντικαταστήσει με άλλο επιλεγόμενο μάθημα από τα προσφερόμενα.

Όσοι φοιτητές δεν έχουν υποβάλει δύνλωση μαθημάτων δεν μπορούν να λάβουν συγγράμματα, δεν γίνονται δεκτοί στις εξετάσεις και αν για οποιοδήποτε λόγο πάρουν μέρος σε αυτές η επίδοσή τους δεν βαθμολογείται και, εάν παρά ταύτα βαθμολογηθεί, ο βαθμός επιτυχίας που τυχόν έλαβαν δεν λαμβάνεται υπόψη και δεν καταχωρείται σε καρία εξεταστική περίοδο.

Μέγιστος χρόνος σπουδών- Αναστολή φοίτησης

Σύμφωνα με το νόμο 4009/2011 ο μέγιστος χρόνος σπουδών ορίζεται σε έξι (6) χρόνια για τους φοιτητές που εισήχθησαν από το ακαδημαϊκό έτος 2011-12 και μετέπειτα. Επίσης προβλέπεται αυτοδίκαιη απώλεια της φοιτητικής ιδιότητας φοιτητών οι οποίοι δεν εγγράφονται για δύο συνεχόμενα εξάμηνα. Για τους φοιτητές "μερικής φοίτησης" ο μέγιστος χρόνος σπουδών ορίζεται σε οκτώ (8) χρόνια.

Για φοιτητές οι οποίοι εισήχθηκαν κατά το ακαδημαϊκό έτος 2003-04 και νωρίτερα προβλέπεται αυτοδίκαιη απώλεια της φοιτητικής ιδιότητας το τέλος του ακαδημαϊκού έτους 2013-14. Για φοιτητές οι οποίοι εισήχθηκαν κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2004-05, 2005-06, 2006-07 προβλέπεται αυτοδίκαιη απώλεια της φοιτητικής ιδιότητας το τέλος του ακαδημαϊκού έτους 2014-15. Για φοιτητές οι οποίοι ενεγράφησαν κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2007-08, 2008-09, 2009-10, 2010-11 προβλέπεται αυτοδίκαιη απώλεια της φοιτητικής ιδιότητας όταν συμπληρώσουν φοίτηση διάρκειας 8 ετών (16 εξαμήνων).

Οι φοιτητές, με έγγραφη αίτησή τους στη Γραμματεία του Τμήματος, έχουν το δικαίωμα να διακόψουν τις σπουδές τους για όσα εξάμηνα, συνεχόμενα ή μη, επιθυμούν, και πάντως όχι περισσότερα από οκτώ. Τα εξάμηνα αυτά δεν προσμετρώνται στην ανωτέρω αναφερόμενη ανώτατη διάρκεια φοίτησης. Οι φοιτητές που διακόπτουν κατά τα ανωτέρω τις σπουδές τους, δεν έχουν τη φοιτητική ιδιότητα καθ' όλο το χρονικό διάστημα της διακοπής των σπουδών τους. Μετά τη λήξη της διακοπής των σπουδών οι φοιτητές επανέρχονται στο Τμήμα.

Εξετάσεις

Οι εξετάσεις διενεργούνται στο τέλος του κάθε εξαμήνου και σε αυτές συμμετέχουν οι φοιτητές που δύλωσαν και παρακολούθησαν τα αντίστοιχα μαθήματα που διδάχθηκαν. Το Σεπτέμβριο, πριν από την έναρξη των μαθημάτων του χειμερινού εξαμήνου, διενεργούνται επαναληπτικές εξετάσεις στα μαθήματα και των δύο εξαμήνων (χειμερινού και εαρινού). Η βαθμολογία του φοιτητή σε κάθε μάθημα καθορίζεται από το διδάσκοντα, ο οποίος μπορεί κατά την κρίση του να οργανώσει γραπτές ή και προφορικές εξετάσεις ή/και να βασιστεί στην επίδοση του φοιτητή σε θεωρητικές ή εργαστηριακές ασκήσεις κατά τη διάρκεια του εξαμήνου.

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

Το πρόγραμμα εξετάσεων κάθε εξαμήνου έχει καθοριστεί με απόφαση του Τμήματος και η ημερομηνία έναρξής του ανακοινώνεται τουλάχιστον ένα μήνα πριν από την έναρξη της εκάστοτε εξεταστικής περιόδου.

Αν ο φοιτητής αποτύχει περισσότερες από τρεις φορές σε ένα μάθημα, ύστερα από αίτησή του, και με απόφαση του Κοσμήτορα εξετάζεται, από τριμελή επιτροπή Καθηγητών της Σχολής οι οποίοι έχουν το ίδιο ή συναφές γνωστικό αντικείμενο και ορίζονται από τον Κοσμήτορα. Από την επιτροπή εξαιρείται ο διδάσκων και υπεύθυνος της εξέτασης.

Φοιτητές που ολοκληρώνουν το πρώτο έτος σπουδών έχοντας περάσει λιγότερα από 3 μαθήματα, υποχρεούνται να έρθουν σε επαφή με το Σύμβουλό τους.

Κατά τη διάρκεια των εξετάσεων απαγορεύεται η αντιγραφή ή συνομιλία ή με οποιοδήποτε τρόπο συνεργασία μεταξύ των φοιτητών καθώς και η κατοχή οποιουδήποτε μη εξουσιοδοτημένου υλικού (πχ σημειώσεων, συγγραμμάτων, λύσεων ασκήσεων). Απαγορεύεται επίσης η χρήση κινητών τηλεφώνων ή φορητών πλεκτρονικών συσκευών (πχ ipad, tablet, φορητών υπολογιστών) για οποιοδήποτε σκοπό (συμπεριλαμβανομένης της χρήσης ως υπολογιστικής μηχανής ή ρολόι). Στους φοιτητές οι οποίοι δεν σέβονται τους κανόνες διεξαγωγής των εξετάσεων, εκτός από τον άμεσο μηδενισμό του γραπτού, μπορεί να επιβληθούν κυρώσεις οι οποίες συμπεριλαμβάνουν την αναστολή της φοιτητικής ιδιότητας για ένα ή περισσότερα εξάμηνα.

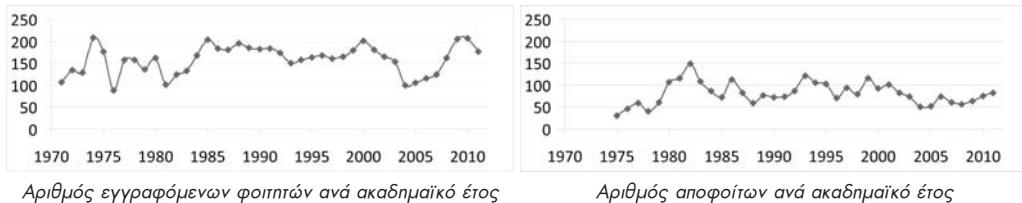

Μέγιστος Αριθμός Μαθημάτων - Βαθμός Πτυχίου

Για την απόκτηση πτυχίου ο φοιτητής θα πρέπει να φοιτήσει στο Τμήμα για τουλάχιστο οκτώ (8) εξάμηνα κατά τη διάρκεια των οποίων να παρακολουθήσει επιτυχώς μια σειρά μαθημάτων από τα οποία θα πρέπει να συγκεντρώσει τουλάχιστον 240 πιστωτικές μονάδες. Για φοιτητές οι οποίοι έχουν εξεταστεί επιτυχώς σε περισσότερα μαθήματα, στο βαθμό πτυχίου λαμβάνονται υπόψη τα μαθήματα επιλογής με τη μεγαλύτερη συνεισφορά (λόγος βαθμού προς πιστωτικές μονάδες). Από τα υπόλοιπα μαθήματα επιλογής τα οποία δεν συνυπολογίστηκαν στο βαθμό πτυχίου, δύο κατά μέγιστο μπορούν, μετά από αίτηση του φοιτητή, να αναγράφονται στην αναλυτική κατάσταση βαθμολογίας και το Παράρτημα Διπλώματος.

Ο βαθμός πτυχίου υπολογίζεται ως κλάσμα με αριθμητή το άθροισμα των γινομένων του βαθμού που έλαβε ο κάθε φοιτητής σε κάθε μάθημα με τις αντίστοιχες πιστωτικές μονάδες και παρονομαστή το σύνολο των πιστωτικών μονάδων που απαιτούνται για τη λήψη πτυχίου. Για φοιτητές οι οποίοι έχουν εξεταστεί επιτυχώς σε μαθήματα τα οποία αντιστοιχούν σε περισσότερες από 240 πιστωτικές μονάδες συμμετέχουν στο βαθμό πτυχίου τα μαθήματα επιλογής με τη μεγαλύτερη συνεισφορά (λόγος βαθμού προς πιστωτικές μονάδες) και μέχρι

240 ή τον πλησιέστερο επόμενο ακέραιο ο οποίος και αντικαθιστά τον παρονομαστή του ανωτέρω κλάσματος. Σε περίπτωση που ο φοιτητής έχει λάβει μέρος σε Πρακτική Άσκηση, από τον παρονομαστή του κλάσματος αφαιρούνται οι πιστωτικές μονάδες που αντιστοιχούν σε αυτήν καθώς δεν υπάρχει αντίστοιχος βαθμός.

Ξένη Γλώσσα

Το μάθημα Ξένη Γλώσσα συμπεριλαμβάνεται στα υποχρεωτικά μαθήματα. Ο φοιτητής επιλέγει μια από τις προσφερόμενες από το Τμήμα ξένες γλώσσες (Αγγλικά/Γαλλικά/Γερμανικά). Το μάθημα είναι εξαμηνιαίο αφού έχει ως κύριο στόχο την εκμάθηση από το φοιτητή της ορολογίας της Φυσικής στην Ξένη Γλώσσα. Φοιτητές οι οποίοι διαθέτουν γνώσεις επιπέδου Γ2/C2 του ΑΣΕΠ (π.χ. πτυχίο Αγγλικών Proficiency) μπορούν, εάν το επιθυμούν, να απαλλαχθούν από την εξέταση στο μάθημα με βαθμό επάλληλο (7). Οι φοιτητές θα πρέπει να έχουν συμπεριλάβει το συγκεκριμένο μάθημα στη δίλωση μαθημάτων τους, και στη συνέχεια να καταθέσουν σχετική αίτηση στη Γραμματεία επισυνάπτοντας επικυρωμένο αντίγραφο του αντίστοιχου διπλώματος. Φοιτητές οι οποίοι επιθυμούν να βελτιώσουν τον παραπάνω βαθμό μπορούν να εξεταστούν στο μάθημα στις εξεταστικές περιόδους του ακαδημαϊκού έτους κατά το οποίο το μάθημα έχει συμπεριλογθεί στη δίλωσή τους.

Διπλωματική Εργασία

Φοιτητές οι οποίοι βρίσκονται τουλάχιστον στο 7ο εξάμηνο σπουδών και έχουν εξεταστεί επιτυχώς, μέχρι την τελευταία προ της δίλωσης του μαθήματος εξεταστική, σε μαθήματα τα οποία αντιστοιχούν σε τουλάχιστον 120 πιστωτικές μονάδες, μπορούν να επιλέξουν το μάθημα "Διπλωματική Εργασία" το οποίο είναι ετήσιο και αντιστοιχεί σε 10 πιστωτικές μονάδες.

Πρακτική Άσκηση

Από το 6^ο εξάμηνο ο φοιτητής μπορεί να απασχοληθεί για ορισμένη περίοδο (3-6 μήνες) σε ελληνικούς ή διεθνείς οργανισμούς και εταιρείες του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα (π.χ. ΔΕΗ, ΟΤΕ, επιχειρήσεις), με στόχο την πρακτική του εξάσκηση και εξειδίκευσή του σε θέματα συναφή με το αντικείμενο της Φυσικής. Για το σκοπό αυτό ο φοιτητής, επιλέγει ένα μέλος ΔΕΠ ως επιβλέποντα και υποβάλλει, στη γραμματεία του Τμήματος, από κοινού με τον επιβλέποντα λεπτομερή περιγραφή του προγράμματος εκπαίδευσης και απασχόλησή του η οποία αναγράφει τον φορέα απασχόλησης και τη χρονική περίοδο. Μετά το πέρας της άσκησης υποβάλλεται από τον φοιτητή, σε συνεργασία με τον επιβλέποντα, έκθεση πεπραγμένων

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

συνοδευόμενη από σχετική Βεβαίωση του φορέα. Η έκθεση αξιολογείται από την Επιτροπή Προγράμματος Σπουδών του Τμήματος. Σε περίπτωση θετικής αξιολόγησης κατοχυρώνονται στο φοιτητή 3 πιστωτικές μονάδες για την Πρακτική Άσκηση. Οι μονάδες αυτές προσμετρούνται στις 240 που απαιτούνται για τη λήψη πτυχίου αλλά χωρίς αντίστοιχη βαθμολογία.

Πιστωτικές μονάδες

Από τις συνολικά 240 πιστωτικές μονάδες, οι 182 πρέπει να προέρχονται από τα Υποχρεωτικά Μαθήματα του Τμήματος (Κατηγορία Α), τουλάχιστον οι 20 να προέρχονται από τα επιλεγόμενα μαθήματα των Γενικών Κατευθύνσεων (Κατηγορία Β) και οι υπόλοιπες 38 από συνδυασμό επιλεγομένων μαθημάτων των Κατηγοριών Β και Γ και Δ ή/και την εκπόνηση Διπλωματικής Εργασίας ή/και Πρακτικής Άσκησης. Στα Υποχρεωτικά μαθήματα συμπεριλαμβάνεται ένα εκ των δύο μαθημάτων με Κωδικούς 405 (Φυσική Περιβάλλοντος) και 408 (Εισαγωγή στην Αστροφυσική*).

Σε περίπτωση που ένα μάθημα επιλογής δηλωθεί από λιγότερους από 8 φοιτητές προσφέρεται μόνον εφόσον υπάρχει σχετική δυνατότητα από τον αντίστοιχο Τομέα.

Κατηγορίες μαθημάτων

Κατά τη διάρκεια των σπουδών του, ο φοιτητής παρακολουθεί μαθήματα τα οποία κατανέμονται στις εξής κατηγορίες:

Κατηγορία Α: Υποχρεωτικά Μαθήματα

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν 30 υποχρεωτικά μαθήματα (συμπεριλαμβάνεται η Ξένη Γλώσσα) που είναι και τα βασικότερα μαθήματα του Τμήματος από τα οποία θα πρέπει να συγκεντρώσουν 182 πιστωτικές μονάδες. Τα μαθήματα αυτά προσφέρονται από το Τμήμα κάθε ακαδημαϊκό έτος είτε στο χειμερινό είτε στο εαρινό εξάμηνο. Οι φοιτητές οφείλουν να παρακολουθήσουν επιτυχώς 29 από τα μαθήματα αυτά (επιλέγοντας ένα εκ των δύο μαθημάτων: Φυσική Περιβάλλοντος ή Εισαγωγή στην Αστροφυσική).

Κατηγορία Β: Μαθήματα επιλογής - Γενικές Κατευθύνσεις

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν 12 επιλεγόμενα μαθήματα από τα οποία οι φοιτητές πρέπει να επιλέξουν κατά τη διάρκεια των σπουδών τους τουλάχιστον τέσσερα τα οποία αντιστοιχούν σε τουλάχιστον 20 πιστωτικές μονάδες. Στα ανωτέρω τέσσερα μαθήματα δεν προσμετράται το μάθημα που έχει επιλεγεί ως υποχρεωτικό από τα μαθήματα Φυσική Περιβάλλοντος / Εισαγωγή στην Αστροφυσική.

Κατηγορία Γ: Μαθήματα επιλογής - Ειδικά Θέματα Φυσικής

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν τα επιλεγόμενα μαθήματα τα οποία αντιστοιχούν σε 4 πιστωτικές μονάδες.

* Σε περίπτωση που ο λόγος των φοιτητών που δήλωσαν τα μαθήματα αυτά υπερβαίνει το 2/3, τηρείται σειρά προτεραιότητας. Όσοι αποκλειστούν, μπορούν να πάρουν το μάθημα που επιθυμούν ως μάθημα επιλογής.

Κατηγορία Δ: Μαθήματα επιλογής - Διάφορα θέματα

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν τα 9 επιλεγόμενα μαθήματα τα οποία αντιστοιχούν σε 3 πιστωτικές μονάδες καθώς και μαθήματα από άλλα Τμήματα για τα οποία δεν έχουν οριστεί πιστωτικές μονάδες.

Κατηγορία Ε: Μαθήματα επιλογής - Διπλωματική Εργασία

Φοιτητές οι οποίοι βρίσκονται τουλάχιστον στο 7^ο εξάμηνο σπουδών και έχουν εξεταστεί επιτυχώς, μέχρι την τελευταία προ της δίλωσης του μαθήματος εξεταστική, σε μαθήματα τα οποία αντιστοιχούν σε τουλάχιστον 120 πιστωτικές μονάδες, μπορούν να επιλέξουν το μάθημα "Διπλωματική Εργασία" το οποίο είναι ετήσιο και αντιστοιχεί σε 10 πιστωτικές μονάδες.

Κατηγορία ΣΤ: Μαθήματα επιλογής - Πρακτική Άσκηση

Από το δύο εξάμηνο ο φοιτητής μπορεί να απασχοληθεί για ορισμένη περίοδο (3-6 μήνες) σε ελληνικούς ή διεθνείς οργανισμούς και εταιρείες του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, με στόχο την πρακτική του εξάσκηση και εξειδίκευσή του σε θέματα συναφή με το αντικείμενο της Φυσικής. Σε περίπτωση θετικής αξιολόγησης κατοχυρώνονται στο φοιτητή 3 πιστωτικές μονάδες. Οι μονάδες αυτές προσμετρούνται στις 240 που απαιτούνται για τη λήψη πτυχίου αλλά χωρίς αντίστοιχη βαθμολογία.

Στα πλαίσια προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ERASMUS) υπάρχει για τους φοιτητές δυνατότητα πραγματοποίησης μιας περιόδου σπουδών τους (έως και δύο ακαδημαϊκών εξαμήνων) στο εξωτερικό, με αναγνώριση των μαθημάτων στα οποία εξετάζονται επιτυχώς. Επίσης, είναι δυνατό, στα πλαίσια του ίδιου Προγράμματος, να μεταβούν στο εξωτερικό για Πρακτική Εξάσκηση, οπωσδήποτε πριν τη λήψη του πτυχίου τους.

Μεταβατικές Διατάξεις

- Ο μέγιστος αριθμός στη δίλωση μαθημάτων (οκτώ) ισχύει για όλους τους φοιτητές ανεξάρτητα του ακαδημαϊκού έτους εισαγωγής στο Τμήμα Φυσικής.
- Ο υπολογισμός βαθμού πτυχίου με το σύστημα πιστωτικών μονάδων ισχύει για τους φοιτητές που ενεγράφουσαν από το ακαδημαϊκό έτος 2010-11 και μετά. Για φοιτητές προηγούμενων ακαδημαϊκών ετών εφαρμόζεται η μέθοδος υπολογισμού που αναγράφεται στον αντίστοιχο Οδηγό Σπουδών.
- Η παρούσα κατανομή των πιστωτικών μονάδων ανά μάθημα καθώς και η απαίτηση για 20 πιστωτικές μονάδες από τα επιλεγόμενα μαθήματα των Γενικών Κατευθύνσεων (Κατηγορία Β) ισχύει για φοιτητές που ενεγράφουσαν από το ακαδημαϊκό έτος 2011-12 και μετά.

2. Δελτίο Ειδικού Εισιτηρίου - Βιβλιάριο Υγείας

Ο φοιτητής παραλαμβάνει Δελτίο Ειδικού Εισιτηρίου (πάσο), αφού υποβάλλει πλεκτρονική αίτηση στον ιστότοπο: <http://pasos.minedu.gov.gr>, η οποία ελέγχεται και επικυρώνεται από τη Γραμματεία του Τμήματος. Σε περίπτωση απώλειας του Δελτίου Ειδικού Εισιτηρίου, ο φοιτητής θα πρέπει να υποβάλει αμέσως σχετική Υπεύθυνη Δήλωση στη Γραμματεία, συνοδευόμενη από δήλωση απώλειας που έχει υποβάλει στο Αστυνομικό Τμήμα. Η έκδοση νέου δελτίου στην περίπτωση αυτή γίνεται δύο μήνες μετά τη δήλωση απώλειας. Σε περίπτωση αναστολής της φοίτησης ο φοιτητής υποχρεούται να καταθέσει το Δελτίο Ειδικού Εισιτηρίου στη Γραμματεία.

Επίσης, ο φοιτητής δικαιούται Βιβλιάριο Υγειονομικής Περίθαλψης, εφόσον επιλέξει την περίθαλψη που παρέχει το Πανεπιστήμιο.

3. Σεμινάρια

Ο θεσμός των Σεμιναρίων Φυσικής είναι από τους πιο παλιούς στο Τμήμα μας. Ο θεσμός υλοποιείται με την πρόσκληση ερευνητών από Ερευνητικά Κέντρα και Πανεπιστήμια του εσωτερικού και του εξωτερικού οι οποίοι παρουσιάζουν μια διάλεξη σε κάποιο θέμα της επιλογής τους. Το θέμα της διάλεξης είναι συνήθως μέσα στις πρόσφατες ερευνητικές ασχολίες του προσκεκλημένου και απευθύνεται κυρίως στα μέλη ΔΕΠ του Τμήματος. Πάντοτε όμως υπάρχουν και φοιτητές στο ακροατήριο.

Τα Σεμινάρια αποσκοπούν στην ενημέρωση του Τμήματος και στην τροφοδοσία του με νέες ιδέες. Είναι απαραίτητα για τη διατήρηση της ερευνητικής ευρωστίας του Τμήματος. Αξίζει να σημειωθεί ότι η λατινική λέξη *seminarium*, από την οποία προέρχεται ο όρος σεμινάριο, αρχικά σήμανε "φυτώριο". Πράγματι, το σεμινάριο θα πρέπει να λειτουργεί ως ένα φυτώριο ιδεών. Για να λειτουργήσει αποτελεσματικά ο θεσμός των σεμιναρίων είναι απαραίτητοι οι ανάλογοι πόροι, ιδιαίτερα για το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων που βρίσκεται σε θέση γεωγραφικής απομόνωσης. Η επιτυχία όμως των σεμιναρίων του Τμήματος δεν είναι μόνο θέμα πόρων αλλά χρειάζεται και σωστός σχεδιασμός και κάποια εγρήγορση για την προσέλκυση ομιλητών.

Τα Σεμινάρια Φυσικής δεν απευθύνονται αποκλειστικά στα μέλη ΔΕΠ αλλά και στους ενδιαφερόμενους φοιτητές. Αξίζει να σημειωθεί ότι θεωρούνται επιτυχημένα εκείνα τα σεμινάρια που προσελκύουν πολυάριθμο ακροατήριο φοιτητών. Αυτό φυσικά εξαρτάται πολύ από το θέμα της διάλεξης. Για τους παραπάνω λόγους έχει επιδιωχθεί και η καθιέρωση *Ομιλιών* που έχουν στόχο να αγγίζουν ένα ευρύτερο ακροατήριο, κυρίως φοιτητικό. Παράλληλα, έχει καταβληθεί προσπάθεια, ακόμα και στις ειδικές ομιλίες, να υπάρχει πάντοτε ένα "γενικό" μέρος. Και εδώ ο σχεδιασμός και η χρηματοδότηση παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο. Ο αριθμός τέτοιων γενικών ομιλιών δεν μπορεί να είναι μεγάλος και θα πρέπει να επιδιωχθεί να δίνονται από ιδιαίτερα έμπειρους ερευνητές και δασκάλους κυρίως από άλλα πανεπιστήμια του εσωτερικού και του εξωτερικού.

Υπάρχουν θέματα Φυσικής τα οποία ακόμα και όταν δεν αποτελούν μέρος της επίσημης ερευνητικής δραστηριότητας μελών του Τμήματος μας, ενδιαφέρουν πολλούς, τόσο μέλη ΔΕΠ όσο και φοιτητές. Τα θέματα αυτά μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο *Διαλέξεων* κυρίως από μέλη ΔΕΠ του Τμήματος αλλά και από εξωτερικούς ομιλητές.

4. ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΠΡΟΥΡΑΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ο αριθμός του μαθήματος, στα υποχρεωτικά μαθήματα είναι διψήφιος και το πρώτο ψηφίο του αντιστοιχεί στο εξάμηνο που διδάσκεται πο μέθημα ενώ στα μαθήματα επιλογής είναι τριψήφιος και το πρώτο ψηφίο αντιστοιχεί στον κύκλο του μαθήματος. Εντός παρενθέσεων η κατηγορία του μαθήματος και οι πιστωτικές μονάδες.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ					
1° ΕΞΑΜΗΝΟ	3° ΕΞΑΜΗΝΟ	5° ΕΞΑΜΗΝΟ	7° ΕΞΑΜΗΝΟ	8° ΕΞΑΜΗΝΟ	
11. ΜΗΧΑΝΙΚΗ (A-7) 12. ΔΙΑΦΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ (A-7) 13. ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΑΛΓΕΒΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ (A-6) 14. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟΥΣ Η/Υ (A-5) 15. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ (A-5)	31. ΚΥΜΑΝΣΕΙΣ (A-6) 32. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΥΣΙΚΗ I (A-6) 33. ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ I (A-6) 34. ΜΙΤΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΙ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ (A-6) 35. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΥ (A-6)	51. ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ I (A-7) 52. ΚΛΑΣΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗ I (A-7) 53. ΑΝΑΛΟΓΙΚΑ ΗΛΕΚΤΡΩΝΙΚΑ (A-6) 54. ΓΕΝΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ (A-5) • ΕΝΑ (1) ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ: 405. ΦΥΣΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (A-5) 408. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗ (A-5)	71. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ I (A-8) 72. ΦΥΣΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ I (A-8) • ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ή και ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 14 ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ	61. ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ II (A-8) 62. ΚΛΑΣΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗ II (A-8) • ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ, ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 14 ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ	
21. ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ (A-7) 22. ΔΙΑΦΟΡΙΚΕΣ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ (A-6) 23. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑΣ (A-6) 24. ΔΙΑΝΥΣΜΑΤΙΚΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ (A-6)	41. ΘΕΡΜΟΔΥΝΑΜΙΚΗ (A-6) 42. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΥΣΙΚΗ II (A-7) 43. ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ II (A-7) 44. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΥΜΑΝΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ (A-6) 45. ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ (A-4)	63. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΥΜΑΝΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ (A-6) 64. ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 14 ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ	• ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ή και ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ 30 ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ	25. ΓΛΩΣΣΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ (A-5)	

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

**I. ΚΥΚΛΟΣ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ**

**II. ΚΥΚΛΟΣ
ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ**

**III. ΚΥΚΛΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ**

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ	I. ΚΥΚΛΟΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ	II. ΚΥΚΛΟΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ	III. ΚΥΚΛΟΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
	<p>101. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ II [F-4]</p> <p>102. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΒΑΝΤΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ [F-4]</p> <p>103. ΣΤΟΧΕΙΩΣΗ ΣΩΜΑΤΙΑ [B-5]</p> <p>104. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΔΙΟΥ [B-5]</p> <p>105. ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ [B-5]</p> <p>106. ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΕΝΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΣΧΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ [F-4]</p> <p>107. ΘΕΩΡΙΑ ΟΜΑΔΩΝ [F-4]</p> <p>108. ΔΙΑΦΟΡΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ [F-4]</p> <p>109. ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ [F-4]</p> <p>110. ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΓΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ [F-4]</p> <p>111. ΦΥΣΙΚΗ ΠΛΑΣΜΑΤΟΣ [B-5]</p> <p>112. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥΣ [F-4]</p> <p>113. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ [F-4]</p>	<p>201. ΑΤΟΜΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ [B-5]</p> <p>202. ΜΟΡΙΑΚΗ ΦΥΣΙΚΗ [B-5]</p> <p>203. ΓΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ I [B-5]</p> <p>204. ΓΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ II [F-4]</p> <p>205. ΦΥΣΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ II [B-5]</p> <p>206. ΦΥΣΙΚΗ ΉΜΙΑΓΩΓΩΝ [F-4]</p> <p>207. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ I [F-4]</p> <p>208. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ II [F-4]</p> <p>209. ΕΡΑΣΤΗΡΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I [F-4]</p> <p>210. ΕΡΑΣΤΗΡΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II [F-4]</p> <p>211. ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΥΛΩΝ [B-5]</p> <p>212. ΔΟΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΛΩΝ [F-4]</p> <p>213. ΦΥΣΙΚΗ ΤΩΝ LASER [F-4]</p> <p>214. ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΕΙΑ I [F-4]</p> <p>215. ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΕΙΑ II [F-4]</p> <p>216. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ [F-4]</p> <p>217. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ [F-4]</p> <p>218. ΠΟΛΥΜΕΡΙΚΑ ΣΤΕΡΕΑ [F-4]</p> <p>219. ΙΑΤΡΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ - ΑΚΤΙΝΟΦΥΣΙΚΗ [Δ-3]</p> <p>220. ΒΙΟΦΥΣΙΚΗ [Δ-3]</p>	<p>301. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I [Δ-3]</p> <p>302. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II [Δ-3]</p> <p>303. ΙΣΤΟΡΙΑ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ [Δ-3]</p> <p>304. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ [Δ-3]</p> <p>305. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ [Δ-3]</p> <p>306. ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ [Δ-3]</p> <p>307. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ [Δ-3]</p> <p>308. ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ [F-4]</p>

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ	ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ
IV. ΚΥΚΛΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ V. ΚΥΚΛΟΣ ΝΕΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ	<p>ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ</p> <p>401. ΓΕΝΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ (B-5) 402. ΦΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ (Γ-4) 403. ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ (Γ-4) 404. ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΡΕΥΣΤΩΝ (Γ-4) 405. ΦΥΣΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (B-5) 406. ΦΥΣΙΚΗ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑ (Γ-4) 407. ΦΥΣΙΚΕΣ ΓΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΦΥΣΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ (Γ-4) 408. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗ (B-5) 409. ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟΣ ΚΑΙΡΟΣ (Γ-4) 410. ΓΑΛΑΞΙΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ (Γ-4) 411. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΑΚΗ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗ (Γ-4) 412. ΦΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ (Γ-4) 413. ΗΛΙΑΚΗ ΦΥΣΙΚΗ (Γ-4)</p> <p>501. ΕΦΑΡΜΟΤΕΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ (Γ-4) 502. ΣΗΦΙΔΙΚΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ (Γ-4) 503. ΕΦΑΡΜΟΤΕΣ ΣΗΦΙΔΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ (Γ-4) 504. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΙΣ ΣΗΦΙΔΙΑΚΕΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ (Γ-4) 505. ΜΙΚΡΟΕΛΕΓΚΤΕΣ - ΜΙΚΡΟΕΠΕΞΕΡΓΑΣΤΕΣ (Γ-4) 506. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΣΤΡΑΦΕΙΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ (Γ-4) 507. ΕΦΑΡΜΟΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ (Γ-4) 508. ΣΥΧΡΟΝΑ ΥΛΙΚΑ ΥΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ (Γ-4) 509. ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟΙ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ (Γ-4)</p>

5. Ωρολόγιο Πρόγραμμα Διδασκαλίας

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ 2013-14

	09-10	10-11	11-12	12-13	13-14	14-15	15-16	16-17	17-18	18-19	19-20
ΔΕΥΤΕΡΑ	Αμφ 3						12Π	12Π	12Π		
	Αμφ 4						33	33			
	Φ3 010-013			304	304		71	71	31	31	
	Φ3 005-007			13*	13*		12Α	12Α	12Α		
	Φ3 015-018					302	302	405	405	31	31
	Φ2 120	307	307								
	Φ2 122		214	214							
	Φ2 119										
	Φ2 121										
	Εργαστήρια	53	53		53	53			53	53	
ΤΡΙΤΗ	Εργαστήρια								14	14	
	Εργαστήρια										
	Εργαστήρια							406	406		
	Εργαστήρια			35	35	35					
	Αμφ 4	72	72	34	34	34	52	52	51	51	
	Φ3 010-013	15	15	11	11	11					
	Φ3 005-007	32	32	11	11	11					
	Φ3 015-018	32	32	53	53	53					
	Φ2 120	72	72								
	Φ2 122	408	408			214					
ΤΕΤΑΡΤΗ	Φ2 119										
	Φ2 121			303	303						
	Εργαστήρια						35	35	35		
	Εργαστήρια						14Α	14Α	14Α	14Α	
	Εργαστήρια										
	Εργαστήρια										
	Εργαστήρια										
	Εργαστήρια										
	Εργαστήρια										
	Εργαστήρια										
ΠΕΜΠΤΗ	Αμφ 4	13	13	33	33			32*	32*	32*	
	Φ3 010-013	31	31	71	71	302	302				
	Φ3 005-007	54	54	15	31		405	405			
	Φ3 015-018	31	31	15	15	15		12Α	12Α	12Α	
	Φ2 120				15						
	Φ2 122										
	Φ2 119										
	Φ2 121										
	Εργαστήρια								53	53	
	Εργαστήρια	406	406								
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εργαστήρια						35	35	35		
	Εργαστήρια						14Π	14Π	14Π	14Π	
	Εργαστήρια										
	Εργαστήρια										
	Εργαστήρια										
	Αμφ 4	12Π	12Π	12Π	51	51		14	14	72	72
	Φ3 010-013		52	52						11	11
	Φ3 005-007	34	34	32	32	32				11	11
	Φ3 015-018			32	32	32					
	Φ2 120	103	103	103	103	103		408	408	72	72
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Φ2 122	12Α*	12Α*	12Α*							
	Φ2 119										
	Φ2 121							303	303		
	Εργαστήρια									53	53
	Εργαστήρια									35	35
	Εργαστήρια									35	
	Εργαστήρια						14	14			
	Εργαστήρια										
	Εργαστήρια										
	Εργαστήρια										
	09-10	10-11	11-12	12-13	13-14	14-15	15-16	16-17	17-18	18-19	19-20
	Αμφ 4	13	13	13						32*	32*
	Φ3 010-013			304	304						
	Φ3 005-007	54	54		35	31					
	Φ3 015-018				15	15					
	Φ2 120		201	201	201					307	307
	Φ2 122										
	Φ2 119										
	Φ2 121										
	Εργαστήρια			53	53				14	14	
	Εργαστήρια	35	35	35				35	35	35	

Α Τμήμα αρτίων
Π Τμήμα περιπτών

* Με αστερίσκο σημειώνονται οι πρόσθετες έκτακτες ώρες

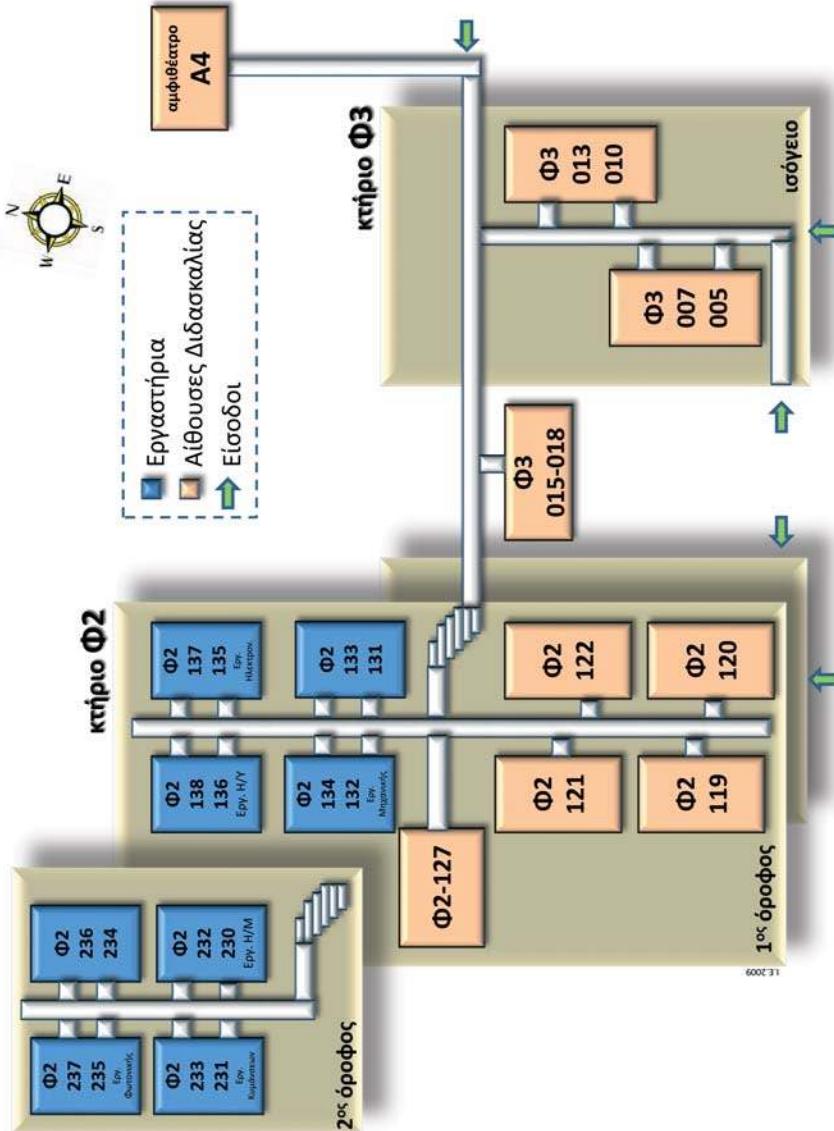
Το πρόγραμμα διδασκαλίας μαθημάτων επιλογής τα οποία δεν εμφανίζονται στο πρόγραμμα θα καθοριστεί μετά από συνενόηση με τους διδάσκοντες

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΑΡΙΝΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ 2013-14

	09-10	10-11	11-12	12-13	13-14	14-15	15-16	16-17	17-18	18-19	19-20
ΔΕΥΤΕΡΑ	Αμφ 3 (Τμ Μαθ)									43	43
	Αμφ 4							22	22	24	24
	Φ3 010-013							22	22		
	Φ3 005-007			44	44			42	42		
	Φ3 015-018							42	42		
	Φ2 120							212	212		
	Φ2 122		21	21	21	21					
	Φ2 119										
	Φ2 121										
	Εργαστήρια	23	23	23	23	23	23				
	Εργαστήρια		502	502							
ΤΡΙΤΗ	Αμφ 4	41	41						61	61	
	Φ3 010-013	41	41		21	21			61	61	
	Φ3 005-007			502	502					62	62
	Φ3 015-018				21	21					
	Φ2 120									508	508
	Φ2 122										
	Φ2 119										
	Φ2 121										
	Εργαστήρια							44	44	44	44
	Εργαστήρια							502	502		
	Εργαστήρια	23	23	23			23	23	23		
	Εργαστήρια							25	25	25	25
ΤΕΤΑΡΤΗ		09-10	10-11	11-12	12-13	13-14	14-15	15-16	16-17	17-18	18-19
	Αμφ 3 (Τμ Μαθ)	43	43								
	Αμφ 4	24	24	22	22	22					
	Φ3 010-013			22	22	22			307	307	
	Φ3 005-007			42	42	42					
	Φ3 015-018			42	42	42					
	Φ2 120			212	212					111	111
	Φ2 122										
	Φ2 119										
	Φ2 121										
	Εργαστήρια							23	23	23	
	Εργαστήρια							25	25	25	25
ΠΕΜΠΤΗ	Εργαστήρια							44	44	44	44
	Αμφ 4			61	61						
	Φ3 010-013			61	61						
	Φ3 005-007	62	62								
	Φ3 015-018	25	25								
	Φ2 120									508	508
	Φ2 122	25	25								
	Φ2 119										
	Φ2 121										
	Εργαστήρια			23	23	23					
	Εργαστήρια			25	25			25	25	25	25
	Εργαστήρια	44	44	44	44			44	44	44	44
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Εργαστήρια			502	502				502	502	
		09-10	10-11	11-12	12-13	13-14	14-15	15-16	16-17	17-18	18-19
	Αμφ 4	41	41		23	23					
	Φ3 010-013	41	41	307	307						
	Φ3 005-007	21	21	21							
	Φ3 015-018	21	21	21							
	Φ2 120	111	111								
	Φ2 122										
	Φ2 119										
	Φ2 121										
	Εργαστήρια							23	23	23	
	Εργαστήρια			44	44	44	44	44	44	44	

6. Αίθουσες Διδασκαλίας & Εργαστήρια

7. Μαθήματα και Διδάσκωντες

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

Εξάμηνο	Κωδ. Μαθ.	Μάθημα	Προσαπαιτ.	Ε/ΥΚατ. μον.	Ποτ. μον.	Ωρες	Διδάσκοντες
1	11	Μηχανική		Υ	A	7	(4,1,0) Καμαράτος Μ. {α}, Παπανικολάου Ν. {η}
1	12	Διαφορικός και Ολοκληρωτικός Λογισμικός		Υ	A	7	(4,2,0) Νίντος Α. {α}, Κανή Π. {η}
1	13	Γραμμική Αλγεβρα και Στοιχεία Αναλυτικής Γεωμετρίας		Υ	A	6	(4,1,0) Τριανταφυλλόπουλος Η.
1	14	Εισαγωγή στους Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές		Υ	A	5	(2,0,2) Μηάκας Θ., Δοϊβαλης Α., Πατρώνης Ν., Λώλης Χ.
1	15	Στοιχεία Πιθανοτήτων και Στατιστικής		Υ	A	5	(3,0,1) Φούλιας Σ. (θεωρία), Καμαράτος Μ., Παπανικολάου Ν., (ηρακτική άσκηση) {α}, Φούλιας Σ. (θεωρία), Καμαράτος Μ., Βλάχος Δ., (ηρακτική άσκηση) {η}
2	21	Ηλεκτρισμός και Μαγνητισμός		Υ	A	7	(4,1,0) Κόκκας Π., Ασλάνογλου Ξ. {α}, Μάνθας Ν., Ευαγγέλου Ι. {η}
2	22	Διαφορικές Εξισώσεις		Υ	A	6	(3,2,0) Τριανταφυλλόπουλος Η. {α}, Θραυσμούλοπουλος Γ. {η}
2	23	Εργαστήρια Μηχανικής και Θερμόπτης		Υ	A	6	(1,0,3) Καμαράτος Μ., Φούλιας Σ., Παπανικολάου Ν., Δούβαλης Α., Βλάχος Δ., Μπουρλίνος Α., Ευαγγέλου Ε.
2	24	Διανυσματικός Λογισμικός		Υ	A	6	(3,1,0) Κοσμάς Θ.
3	25	Γλώσσες Προγραμματισμού Ηλεκτρονισμών Υπολογιστών		Υ	A	5	(2,0,2) Μάρθος Ν. (θεωρία), Ασλάνογλου Ξ., Ευαγγέλου Ι., Κάκκας Π., Πατρώνης Ν. (ηρακτική άσκηση) {α}, Κόκκας Π. (συντονιστής, θεωρία), Ασλάνογλου Ξ., Ευαγγέλου Ι., Κόκκας Π., Πατρώνης Ν. (ηρακτική άσκηση) {η}
3	31	Κυμάνσεις		Υ	A	6	(4,1,0) Κοσμιδίης Κ. {α}, Ασλάνογλου Ξ. {η}

Εξάμηνο	Κωδ. Μαθ.	Μάθημα	Προσαπαιτ.	Ε/ΥΚατ. μον.	πιστ. μον.	Ωρες	Διδάσκοντες
3	32	Σύγχρονη Φυσική I		Υ Α	6	(4,1,0)	Νικολάης Ν., Κοέν Σ. {α}, Φουντάς Κ. {η}
3	33	Κλασική Μηχανική I		Υ Α	6	(3,1,0)	Λεονάρδος Γ.
3	34	Μηχανικός Λογισμός και Ολοκληρωτικοί Μετασχηματισμοί		Υ Α	6	(3,2,0)	Κολάσης Χ.
3	35	Εργαστήρια Ηλεκτρισμού και Μαγνητισμού	21 υποχρεωτ.	Υ Α	6	(1,0,3)	Ιωαννίδης Κ. (συντονιστής), Μπενής Ε., Νικολάης Ν., Κοέν Σ., Κόκκας Π., Παρρώνης Ν.
4	41	Θερμοδιναμική		Υ Α	6	(3,1,0)	Καμπάρος Μ. {α}, Βλάχος Δ. {η}
4	42	Σύγχρονη Φυσική II		Υ Α	7	(4,1,0)	Μπενής Ε., Φουντάς Κ. {α}, Κοσμιδης Κ., Πατρώνης Ν. {η}
4	43	Κλασική Μηχανική II		Υ Α	7	(3,1,0)	Δέδες Α.
4	44	Εργαστήρια Κυμάνσεων και Οπτικής		Υ Α	6	(1,0,4)	Κοέν Σ. (συντονιστής), Ασθάνογλου Ξ., Μπενής Ε., Νικολάης Ν., Οικιδόνης Α., Φουντάς Κ.
4	45	Ξενη Γλώσσα		Υ Α	4	(4,0,0)	Ευφορίδου Ε. (Αγγλικά), Σιούτη Α. (Γαλλικά), Φερινγκ-Γκότοβου Μ. (Γερμανικά)
5	51	Κβαντική Θεωρία I		Υ Α	7	(3,1,0)	Βαγιονάκης Κ.
5	52	Κλασική Ηλεκτροδυναμική I		Υ Α	7	(3,1,0)	Ρήζος Ι.
5	53	Άναλογικά Ηλεκτρονικά		Υ Α	6	(2,1,2)	Κωσταράκης Π., Κατσάνος Δ., Συαγγέλου Ε.
5	54	Τεινκή Χημεία		Υ Α	5	(3,1,0)	Μπουρλίνος Α.
5,7	405	Φυσική Περιβάλλοντος		ΕΥ Α/Β	5	(3,1,0)	Κασσωμένος Π.
5,7	408	Εισαγωγή στην Αστροφυσική		ΕΥ Α/Β	5	(3,1,0)	Αλυσανδράκης Κ.
6	61	Κβαντική Θεωρία II		Υ Α	8	(3,1,0)	Περιβολαρόπουλος Λ. {α}, Βαγιονάκης Κ. {η}
6	62	Κλασική Ηλεκτροδυναμική II		Υ Α	8	(3,1,0)	Ταμβάκης Κ.
7	71	Στατιστική Φυσική I		Υ Α	8	(3,1,0)	Ευαγγέλου Σ.
7	72	Φυσική Στερεάς Κατάστασης I		Υ Α	8	(3,1,0)	Ευαγγελάκης Γ. {α}, Φλοιόδας Σ. {η}
6,8	101	Στατιστική Φυσική II		Ε Γ	4	(3,1,0)	Καντή Π.
6,8	102	Ειδικά Θέματα Κβαντικής Θεωρίας	51, 61	Ε Γ	4	(3,1,0)	Κοσμάς Θ.

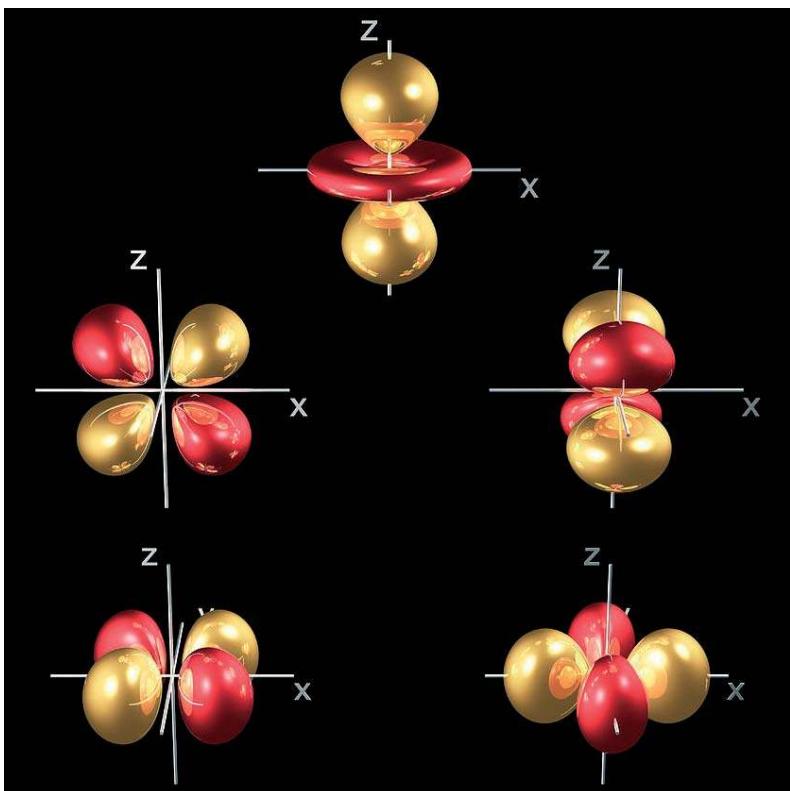
Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

Εξά- μηνο	Κωδ. Μαθ.	Μάθημα	Προ- απαι.	Ε/ΥΚαρ. πιστ. μον.	Ωρες	Διδάσκοντες
7	103	Στοιχειώδη Σωμάτια		E	5	(3,1,0) Δέξιες Α.
7	104	Εισαγωγή στη Θεωρία Πεδίου	51, 61	E	5	(3,1,0) Ταμβάκης Κ.
6, 8	105	Κοσμολογία		E	5	(4,0,0) Βαγιούκης Κ.
6, 8	106	Βαρύτητα και Γενική Θεωρία Σχετικότητας	33, 62	E	4	(4,0,0) Καντή Π.
6, 8	107	Θεωρία Ομάδων	12, 34	E	4	(3,1,0) Κοσμάς Θ.
6, 8	108	Διαφορική Γεωμετρία		E	4	(3,1,0) Κολάστης Χ.
6, 8	109	Υπολογιστικές Μέθοδοι Φυσικής		E	4	(2,0,2) Ευαγγελάκης Γ.
6, 8	110	Κβαντική Θεωρία Πληροφορίας		E	4	(3,1,0) Ευαγγέλου Σ.
6, 8	111	Φυσική Πλάσματος	31, 62	E	5	(3,1,0) Θρουμουλόπουλος Γ.
7	112	Μαθηματικά για Φυσικοίς		E	Γ	(2,1,1) Λεωνάρης Γ.
6, 8	113	Μαθηματικά και Φυσική με Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές		E	Γ	(1,0,3) Ρήζος Ι.
7	201	Αριθμική Φυσική		E	B	(3,1,0) Μηνένης Ε.
6, 8	202	Μοριακή Φυσική		E	B	(3,1,0) Κοσμιδης Κ.
7	203	Πυρηνική Φυσική I		E	B	(3,1,0) Πάκου Α.
6, 8	204	Πυρηνική Φυσική II		E	Γ	(3,1,0) Πάκου Α.
6, 8	205	Φυσική Στερεάς Κατάστασης II	72	E	B	(3,1,0) Φλούδας Γ.
7	206	Φυσική Ημιαγωγών		E	Γ	(3,1,0) Ευαγγέλου Ε.
7	207	Πειραματικές Μέθοδοι Φυσικής I		E	Γ	(3,1,0) Πάκου Α. (συντονίστρια), Κοσμίδης Κ.
6, 8	208	Πειραματικές Μέθοδοι Φυσικής II		E	Γ	(3,1,0) Βλάχος Δ., Δούβαλης Α.
7	209	Εργαστήρια Νεώτερης Φυσικής I	201	E	Γ	(1,0,3) Κοσμιδης Κ. (συντονιστής), Μπάκας Θ., Κοέν Σ., Μηνένης Ε.
6, 8	210	Εργαστήρια Νεώτερης Φυσικής II	32, 42	E	Γ	(1,0,3) Ιωαννίδης Κ. (συντονιστής), Πατρώνης Ν.
6, 8	211	Επιστήμη των Υλικών		E	B	(3,1,0) Φλούδας Γ., Δούβαλης Α.

Εξά- μηνο	Κωδ. Μαθ.	Μάθημα	Προ- σπαιτ.	Ε/ΥΚατ. μον.	πιστ. μον.	Ωρες	Διδάσκοντες
6, 8	212	Δομικός και Χημικός Χαρακτηρισμός των Υλικών		E Γ	4	(3,1,0)	Μπάκας Θ.
7	213	Φυσική των LASER		E Γ	4	(3,1,0)	Μπενής Ε.
7	214	Φυσικοχημεία I		E Γ	4	(3,1,0)	Μπουρλίνος Α.
6, 8	215	Φυσικοχημεία II		E Γ	4	(3,1,0)	Μπουρλίνος Α.
7	216	Σύγχρονη Οπτική και Εφαρμογές		E Γ	4	(3,1,0)	
6, 8	217	Εφαρμογές στην Πυρηνική Φυσική		E Γ	4	(3,1,0)	Ιωαννίδης Κ.
7	218	Πολυμερικά Στερεά	41 ή 63 ή 71	E Γ	4	(3,1,0)	Φλούδας Γ.
6, 8	219	Ιατρική Φυσική-Ακτινοφυσική		E Δ	3	(3,0,1)	Καλέφ-Εζρά Τ. (Ιατρική)
7	220	Βιοφυσική		E Δ	3	(3,1,0)	Εμφιεζόγλου Δ. (συντονιστής), Κουρκουμελης Ν. (Ιατρική)
7	301	Φλοισσφία πριν Φυσικής I		E Δ	3	(4,0,0)	Αλισσανδράκης Κ.
6, 8	302	Φλοισφία πριν Φυσικής II		E Δ	3	(4,0,0)	Βαγιονάκης Κ.
7	303	Ιατρικά Φυσικών Επιστημών		E Δ	3	(4,0,0)	Περιβολαρόπουλος Λ.
7	304	Διδακτική πριν Φυσικής		E Δ	3	(4,0,0)	Κώτσης Κ. (Π.Τ.Δ.Ε)
6, 8	305	Σύγχρονες Τάσεις στη Διδασκαλία πριν Φυσικής		E Δ	3	(4,0,0)	Κώτσης Κ. (Π.Τ.Δ.Ε)
7	306	Παιδαγωγική Επιστήμη		E Δ	3	(4,0,0)	Κωνσταντίνου Χ., Μηρούζος Α., Νικολάου Γ., Πουρνάρη Μ., Σούλης Σ., Φύκαρης Ι. (Π.Τ.Δ.Ε.)
6, 8	307	Διδακτική Μεθοδολογία		E Δ	3	(4,0,0)	Φύκαρης Ι. (Π.Τ.Δ.Ε.)
7	308	Νέες Τεχνολογίες στην Εκπαίδευση		E Γ	4	(1,0,3)	Περιβολαρόπουλος Λ.
6, 8	401	Γενική Μετεωρολογία		E Β	5	(3,1,0)	Λάωνης Χ.
6, 8	402	Φυσική της Ατμόσφαιρας		E Γ	4	(3,0,1)	Χατζηλαναστασίου Ν.
7	403	Διγαμική Μετεωρολογία	401	E Γ	4	(3,1,0)	Μπαρτζώκας Α.

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

Εξά- μηνο	Κωδ. Μαθ.	Μάθημα	Προ- απαι.	Ε/ΥΚαρ. πιστ. μον.	Ωρες	Διδάσκοντες
δ, 8	404	Μηχανική Ρευστών		Ε Γ	4	(3,1,0) Γάλωνς Χ.
7	406	Φυσική Κλιματολογία		Ε Γ	4	(3,1,0) Χατζηπαναστασίου Ν.
7	407	Φυσικές Πηγές Ενέργειας, Φυσικοί Πόροι και Επιπτώσεις στο Περιβάλλον	41	Ε Γ	4	(4,0,0) Θρουμουλόπουλος Γ.
δ, 8	409	Διαστημικός Καιρός	408, 413	Ε Γ	4	(3,1,0) Πατσούρδικος Σ.
δ, 8	410	Γαλαζίες και Κοσμολογία	408	Ε Γ	4	(3,1,0) Νίντρος Α.
δ, 8	411	Παραπρωτακή Αστροφυσική		Ε Γ	4	(3,1,0) Αλυσανδράκης Κ.
7	412	Φυσική του Γλαντικού Συστήματος		Ε Γ	4	(3,1,0) Νίντρος Α.
7	413	Ηλιακή Φυσική	408	Ε Γ	4	(3,1,0) Πατσούρδικος Σ.
δ, 8	501	Εφαρμογές Αναλογικών Ηλεκτρονικών	44	Ε Γ	4	(1,0,3) Ευαγγέλου Ε.
δ, 8	502	Ψηφιακά Ηλεκτρονικά		Ε Γ	4	(2,1,2) Κωσταράκης Π., Ευαγγέλου Ε., Κατσάνος Δ.
7	503	Εφαρμογές Ψηφιακών Ηλεκτρονικών	502	Ε Γ	4	(2,0,2) Ευαγγέλου Ε.
δ, 8	504	Επαγγελματική Στατιστική Τηλεπικοινωνίες		Ε Γ	4	(2,0,2) Κωσταράκης Π.
δ, 8	505	Μικροελεγκτές-Μικροπειζεργαστές		Ε Γ	4	(2,0,2)
7	506	Αντικειμενοστραφείς Γλώσσες Προγραμματισμού		Ε Γ	4	(2,0,2) Κόκκας Π.
7	507	Εφαρμογές Διαδικτύου		Ε Γ	4	(2,0,2)
δ, 8	508	Σύγχρονα Υλικά Υψηλής Τεχνολογίας		Ε Γ	4	(3,0,1) Μηδικας Θ.
δ, 8	509	Μετρήσεις και Αυτοματισμοί με Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές		Ε Γ	4	(2,0,2) Ευαγγέλου Ι., Ιωαννίδης Κ.
7-8	701	Διπλωματική Έργασία		Ε Ε	10	
δ, 7, 8	702	Πρακτική Ασκηση		Ε Ε	3	

8. Περιεχόμενο Μαθημάτων

Παρακάτω δίνεται συνοπτική περιγραφή του περιεχομένου των προσφερομένων μαθημάτων (υποχρεωτικών και επιλογής) στα πλαίσια του προγράμματος σπουδών του Τμήματος Φυσικής. Το κάθε μάθημα χαρακτηρίζεται από ένα μοναδικό κωδικό. Σε παρένθεση μετά τον τίτλο του μαθήματος αναγράφονται η κατηγορία του μαθήματος και ο αριθμός των πιστωτικών μονάδων. Στο τέλος της περιγραφής του μαθήματος δίνεται εντός παρενθέσεων η σύνθεση των ωρών διδασκαλίας (θεωρία, ασκήσεις, εργαστήρια), με υπογράμμιση οι κωδικοί των ενδεικτικά προσπαιτούμενων μαθημάτων.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ |

1^ο ΕΞΑΜΗΝΟ |

11. ΜΗΧΑΝΙΚΗ (A-7)

Κίνηση σε μια διάσταση. Κίνηση στο επίπεδο. Δυναμική του σωματίου. Έργο και ενέργεια. Διατήρηση της ενέργειας. Διατήρηση της ορμής. Κρούσεις. Κινηματική της περιστροφής. Δυναμική της περιστροφής και διατήρηση της στροφορμής. Ισορροπία των στερεών σωμάτων. Ταλαντώσεις. Πλαγκόσμια έλξη. Στατική και δυναμική των ρευστών. (4,1,0)

12. ΔΙΑΦΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ (A-7)

Πραγματικές συναρτήσεις μιας μεταβλητής. Όρια και συνέχεια. Παράγωγος και διαφορικό. Εφαρμογές παραγώγων. Αόριστο, ορισμένο και γενικευμένο ολοκλήρωμα. Εφαρμογές ολοκληρωμάτων. Ακολουθίες, σειρές, δυναμοσειρές, ανάπτυγμα Taylor. Συναρτήσεις πολλών μεταβλητών. Μερική παράγωγος, ολικό διαφορικό και εφαρμογές τους στη Φυσική. Παραγώγιση πεπλεγμένων συναρτήσεων, κανόνας Leibniz. Ακρότατα και σαγματικά σημεία, πολλαπλασιαστές Lagrange, εφαρμογές. (4,2,0)

13. ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΑΛΓΕΒΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ (A-6)

Βασική Άλγεβρα διανυσμάτων. Πίνακες, ορίζουσες, επίλυση γραμμικών συστημάτων. Ιδιοτιμές, ιδιοδιανύσματα, διαγωνιοποίηση πινάκων με παραδείγματα από τη Φυσική. Άλγεβρα μιγαδικών αριθμών, τύπος του Euler, εξαγωγή ριζών, εφαρμογές. Βασικές έννοιες της Αναλυτικής Γεωμετρίας σε καρτεσιανές και πολικές συντεταγμένες. Εξίσωση ευθείας, κωνικών τομών, επιπέδου και σφαίρας. Εξίσωσεις δευτέρου βαθμού στο επίπεδο και στον τρισδιάστατο χώρο. (4,1,0)

14. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ (A-5)

Γενική περιγραφή δομής υπολογιστών. Υλικά (hardware). Λογισμικό (software). Λειτουργικά συστήματα DOS, UNIX. Περιβάλλοντα Windows. Επεξεργαστές κειμένου. Φύλλα υπολογισμών. Πακέτα γραφικών και ανάλυση δεδομένων. Αλγόριθμοι. (2,0,2)

15. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ (A-5)

Ο ρόλος της πιθανότητας στη Φυσική. Στατιστική περιγραφή αποτελεσμάτων μέτρησης. Απλή συνδυαστική και εφαρμογές. Ορισμοί της πιθανότητας (αξιωματική θεμελίωση, κλασικός, χρονικός και εμπειρικός ορισμός). Πιθανότητα υπό συνθήκη και τύπος του Bayes. Τυχαίες μεταβλητές και κατανομές πιθανότητας. Παράμετροι κατανομών. Βασικές θεωρητικές κατανομές

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

(γεωμετρική, διωνυμική, Poisson, ομοιόμορφη, κανονική, Maxwell κλπ.) και εφαρμογές. Στοιχεία θεωρίας σφαλμάτων, εκτίμησης παραμέτρων, και βέλτιστης προσαρμογής δεδομένων. (3,0,1)

2^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

21. ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ (A-7)

Ηλεκτρικό φορτίο και ύλη. Ηλεκτρικό πεδίο και νόμος του Gauss. Ηλεκτρικό δυναμικό. Πυκνωτές και διπλεκτρικά. Ηλεκτρικές ιδιότητες της ύλης. Ρεύμα και αντίσταση. Ηλεκτρεγερτική δύναμη και κυκλώματα. Μαγνητικό πεδίο. Νόμοι των Biot-Savart και Ampere Faraday. Αυτεπαγωγή. Μαγνητικές ιδιότητες της ύλης. Εναλλασσόμενο ρεύμα και κυκλώματα RCL. Εξισώσεις Maxwell και πλεκτρομαγνητικά κύματα. (4,1,0)

22. ΔΙΑΦΟΡΙΚΕΣ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ (A-6)

Συνήθεις διαφορικές εξισώσεις πρώτης τάξης. Απλές διαφορικές εξισώσεις δεύτερης τάξης, εξίσωση Νεύτωνα, εφαρμογές. Ειδικές μέθοδοι για εξισώσεις με σταθερούς συντελεστές, σειρές Fourier, μετασχηματισμός Laplace, εφαρμογές. Μερικές διαφορικές εξισώσεις. Η μέθοδος διαχωρισμού των μεταβλητών, λύση με σειρές, η μέθοδος Frobenius. Οι βασικές κλασικές συναρτήσεις ως λύσεις διαφορικών εξισώσεων. Εφαρμογές μερικών διαφορικών εξισώσεων στη φυσική. Απλά συστήματα διαφορικών εξισώσεων. (3,2,0)

23. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΘΕΡΜΟΤΗΤΑΣ (A-6)

Μηχανική: Όργανα μέτρησης θεμελιωδών μεγεθών, μήκος-μάζα-χρόνος. Μέτρηση ταχύτητας, επιτάχυνσης. Μελέτη της ευθύγραμμης ομαλής και ομαλά επιταχυνόμενης κίνησης. Επαλήθευση του νόμου του Νεύτωνα. Ωθηση-Ορμή, διατήρηση της ορμής-κρούσεις. Έργο - Ενέργεια, αρχή διατήρησης της ενέργειας. Μελέτη της κυκλικής κίνησης. Ταλαντώσεις, απλή αρμονική - φθίνουσα και εξαναγκασμένη ταλάντωση. Ρευστά, μέτρηση της πυκνότητας στερεών και υγρών με τη μέθοδο της άνωσης, κίνηση στερεών σε υγρά. Θερμότητα: Θερμική διαστολή στερεών και υγρών. Θερμιδομετρία, μέτρηση ειδικής θερμότητας στερεών και υγρών. Μηχανικό ισοδύναμο της θερμότητας. Προσδιορισμός του λόγου $\gamma = c_p/c_v$ του αέρα. (1,0,3)

24. ΔΙΑΝΥΣΜΑΤΙΚΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ (A-6)

Ανάλυση διανύσματος σε καρτεσιανές, κυλινδρικές και σφαιρικές συντεταγμένες. Μετασχηματισμός διανύσματος σε στροφές των αξόνων. Γινόμενα διανυσμάτων και διανυσματικές ταυτότητες. Επίπεδη κίνηση υλικού σημείου. Διαφορικός λογισμός βαθμωτών και διανυσματικών πεδίων: Κατευθυντική παράγωγος, κλίση (σε καρτεσιανές, κυλινδρικές και σφαιρικές συντεταγμένες),

τελεστής ανάδελτα, απόκλιση, στροβιλισμός, Λαπλασιανή, κανόνες γινομένων. Διπλά, τριπλά ολοκληρώματα και εφαρμογές. Άλλαγή μεταβλητών και Ιακωβιανή ορίζουσα. Επικαρπύλια και επιφανειακά ολοκληρώματα. Θεμελιώδη ολοκληρωτικά θεωρήματα για την κλίση, την απόκλιση και τον στροβιλισμό με εφαρμογές στη Φυσική. (3,1,0)

25. ΓΛΩΣΣΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ (A-5)

Εισαγωγή στη γλώσσα προγραμματισμού C. Εισαγωγή στο λειτουργικό σύστημα Linux. Απλές εντολές εισόδου-εξόδου. Τύποι-τελεστές-παραστάσεις. Εντολές ελέγχου της ροής του προγράμματος. Συναρτήσεις και η δομή του προγράμματος. Δείκτες και πίνακες. Δομές. (2,0,2)

3^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

31. ΚΥΜΑΝΣΕΙΣ (A-6)

Κύματα στα ελαστικά μέσα. Είδη κυμάτων, κυματικά μεγέθη, κυματική εξίσωση. Αρμονικά κύματα. Συμβολή κυμάτων, στάσιμα κύματα, διασκεδασμός. Ταχύτητα διαδόσεως σε διάφορα ελαστικά μέσα. Διάδοση κύματος σε διαφορετικά μέσα. Χαρακτηριστική αντίσταση μέσου. Ήχητικά κύματα. Εξίσωσεις Maxwell και πλεκτρομαγνητικά κύματα. Φύση και διάδοση φωτός. Ανάκλαση, διάθλαση. Συμβολή, περίθλαση, φάσματα. Πόλωση, διπλή διάθλαση. (4,1,0)

32. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΥΣΙΚΗ I (A-6)

Σχετικότητα: Μετασχηματισμοί Γαλιλαίου. Πείραμα Michelson - Morley. Ειδική Θεωρία της Σχετικότητας. Μετασχηματισμοί Lorentz. Ενέργεια και ορμή. Στοιχεία Γενικής Θεωρίας Σχετικότητας. Κβαντομηχανική: Μέλαν σώμα. Φωτοπλεκτρικό φαινόμενο. Φαινόμενο Compton. Δίδυμη γένεση και εξαύλωση. Ατομικό πρότυπο Bohr. Πείραμα Davison-Germer. Κύματα de Broglie. Αβεβαιότητα Heisenberg. Κυματοσυναρτήσεις. Εξίσωση Schroedinger. (3,1,0)

33. ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ I (A-6)

Αρχές Νευτώνιας Μηχανικής. Στατική. Δυναμική. Δυναμικό- Διατηρητικές δυνάμεις. Διατήρηση ορμής ενέργειας. Κρούσεις-Συστήματα μεταβλητής μάζας. Συζευγμένες ταλαντώσεις. Κεντρικό Δυναμικό. Το πρόβλημα του Kepler, τροχιές σε βαρυτικό δυναμικό, ευστάθεια λύσεων. Τρισδιάστατος αρμονικός ταλαντωτής. Ελαστική σκέδαση. Μη αδρανειακά συστήματα αναφοράς. (3,1,0)

34. ΜΙΓΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΙ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ (Α-6)

Συναρτήσεις μιας μιγαδικής μεταβλητής, συνθήκες Cauchy - Riemann, αναλυτικές συναρτήσεις, αρμονικές συναρτήσεις. Στοιχειώδεις μιγαδικές συναρτήσεις: Εκθετική, λογαριθμική, τριγωνομετρικές και αντίστροφες. Δρομικά ολοκληρώματα. Θεώρημα Cauchy - Goursat. Ολοκληρωτικός τύπος Cauchy. Σειρές Laurent. Ολοκληρωτικά υπόλοιπα και μέθοδοι υπολογισμού τους. Εφαρμογές των ολοκληρωτικών υπολογίσεων. Αναλυτική συνέχεια. Ολοκληρώματα Fourier. Στοιχεία γενικευμένων συναρτήσεων, η κατανομή $\delta(x)$. Στοιχεία χώρων Hilbert. (3,2,0)

35. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΥ (Α-6)

Πειράματα Ηλεκτρομαγνητισμού: Ηλεκτρικό ρεύμα, μέτρηση αντίστασης, ΗΕΔ, ωφέλιμη ισχύς, ωμόμετρο. Γαλβανόμετρο D' Arsonval, Βαλλιστικό γαλβανόμετρο. Μέθοδοι μηδενισμού και γέφυρες. Ποτενσιόμετρα. Μαγνητικό πεδίο, επαγωγή. Καθοδικός παλμογράφος. Μεταβατικά φαινόμενα. Εναλλασσόμενο ρεύμα. Κυκλώματα RC, RL, RCL. Σύνθετη αντίσταση. Φίλτρα συχνοτήτων. (1,0,3) 21 (η προαπαίτηση αυτή είναι υποχρεωτική)

4^ο ΕΞΑΜΗΝΟ |

41. ΘΕΡΜΟΔΥΝΑΜΙΚΗ (Α-6)

Γενικά, μακροσκοπική / μικροσκοπική θεώρηση, ορισμός και μέτρηση της θερμοκρασίας, θερμοκρασία ιδανικού αερίου, καταστατικές συναρτήσεις, τέλεια διαφορικά, θερμοδυναμική ισορροπία. Έργο σε υδροστατικά και μη υδροστατικά συστήματα, αντιστρεπτές και μη αντιστρεπτές μεταβολές. 1ος θερμοδυναμικός νόμος, θερμοχωρητικότητες CP, CV, εξίσωση αδιαβατικής μεταβολής, εφαρμογές 1ου νόμου (ταχύτητα διαμήκους κύματος, ελεύθερη εκτόνωση). Καταστατική εξίσωση πραγματικού αερίου, εξίσωση Virial, απόκλιση από την ιδανική συμπεριφορά, συντελεστής απόκλισης Z. Μετατροπές θερμότητας-έργου, 2ος θερμοδυναμικός νόμος, θερμικές μηχανές, διατύπωση Kelvin-Planck, διατύπωση Clausius, ισοδυναμία διατυπώσεων. Κύκλος Carnot, εισαγωγή απόλυτης θερμοκρασίας, θεώρημα Clausius, εντροπία, διατύπωση του Καραθεοδωρή, ανισότητα Clausius, εντροπική αρχή. Υπολογισμός μεταβολών εντροπίας. Εντροπία και αταξία, απόλυτο μηδέν, αρνητικές θερμοκρασίες, 3ος θερμοδυναμικός νόμος. Θερμοδυναμικά δυναμικά, μέγιστο ωφέλιμο έργο, θεμελιώδης εξίσωση της θερμοδυναμικής, εξισώσεις Maxwell, εξισώσεις TdS, εξισώσεις θερμοχωρητικοτήτων. Ψύξη αερίων, εκτόνωση Joule-Thomson (ενθαλπία), Ισορροπία φάσεων, συνθήκη ισορροπίας, εξίσωση Clausius-Clapeyron. Ποιοτικά και ποσοτικά διαγράμματα P-V και P-T, κρίσιμο σημείο, διαγράμματα g-T, g-P. Χημικό δυναμικό, Διάδοση θερμότητας. (3,1,0)

42. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΥΣΙΚΗ II (A-7)

Ατομική δομή: Άτομο υδρογόνου. Σπίν του πλεκτρονίου. Πείραμα Stern-Gerlach. Πολυπλεκτρονικά άτομα. Απαγορευτική αρχή του Pauli και περιοδικό σύστημα. Εξαναγκασμένη εκπομπή φωτός και laser. Μόρια και στερεά: Μοριακοί δεσμοί. Φάσματα διατομικών μορίων. Στοιχεία θεωρίας ζωνών και αγωγιμότητα. Πυρηνική δομή: Ταξινόμηση πυρήνων. Μοντέλα δομής του πυρήνα. Διασπάσεις α και β. Σχάση και σύντηξη. Στοιχειώδη σωματίδια: Θεμελιώδεις δυνάμεις της φύσεως. Ταξινόμηση των σωματιδίων. Περιγραφή του Καθιερωμένου Προτύπου. (4,1,0)

43. ΚΛΑΣΙΚΗ ΜΗΧΑΝΙΚΗ II (A-7)

Μηχανική του Στερεού σώματος: Συστήματα υλικών σημείων και συνεχή συστήματα, τανυστής ροπής αδράνειας, κύριοι άξονες, εξισώσεις Euler. Λογισμός των μεταβολών, το πρόβλημα του Βραχυστόχρονου. Φορμαλισμός Lagrange: Γενικευμένες συντεταγμένες, εξισώσεις κίνησης, διατηρούμενες ποσότητες, θεώρημα Noether. Φορμαλισμός Hamilton: Κανονικές εξισώσεις, χώρος των φάσεων. Αγκύλες Poisson. Κανονικοί μετασχηματισμοί. (3,1,0)

44. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΥΜΑΝΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΗΣ (A-6)

Πειράματα οπτικής ορατού φωτός με laser και με κλασικές πηγές: Ανάκλαση, διάθλαση, πόλωση, σκέδαση, συμβολή, περίθλαση, μήκος κύματος και ταχύτητα διαδόσεως φωτός, φακοί, οπτικές ίνες, ολογραφία, οπτική φασματοσκοπία, φάσματα εκπομπής, φάσματα απορροφήσεως. Πειράματα οπτικής μικροκυμάτων: Κατανομή εντάσεως στο χώρο, μήκος κύματος, ανάκλαση, διάθλαση, πόλωση, συμβολή και περίθλαση μικροκυμάτων, οπτικοί κυματοδοντοί. Πειράματα ακουστικής υπερήχων: Φασματική κατανομή, κατανομή εντάσεως στο χώρο, μήκος κύματος, ταχύτητα διαδόσεως, συμβολή και περίθλαση υπερήχων. (1,0,4)

45. ΞΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ (A-4)

Αγγλικά, Γαλλικά ή Γερμανικά (4,0,0)

Βλέπε σελίδα 42

5^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

51. ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ I (A-7)

Βασικές έννοιες: πλάτος πιθανότητας, τελεστές, κυματοσυνάρτηση. Εξίσωση Schrödinger. Μονοδιάστατα προβλήματα δυναμικών. Απλά συστήματα δύο καταστάσεων. Αρμονικές ταλαντώσεις. Συμμετρίες. Στροφορμή, σπιν. (3,1,0)

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

52. ΚΛΑΣΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗ I (A-7)

Ηλεκτροστατικό πεδίο και συνάρτηση δυναμικού. Έργο και ενέργεια στην ηλεκτροστατική. Γενικές μέθοδοι υπολογισμού του δυναμικού. Ηλεκτροστατικά πεδία στην ύλη. Μαγνητοστατικό πεδίο και διανυσματικό δυναμικό. Μαγνητοστατικά πεδία στην ύλη. (3,1,0)

53. ΑΝΑΛΟΓΙΚΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ (A-6)

Αρχές θεωρίας κυκλωμάτων, Ημιαγωγοί, Επαφή PN, ιδιότητες. Δίοδοι στερεάς καταστάσεως, (ανόρθωσης, zener, varicap, LASER, LED, φωτοδίοδοι, κλπ) λειτουργία κυκλώματα και εφαρμογές. Διπολικά transistors, ισοδύναμα κυκλώματα, μοντέλα μεταφοράς. Transistor επίδρασης πεδίου (FET), μελέτη, ανάλυση, εφαρμογές. Ενισχυτές με transistor, μοντέλα ενίσχυσης μικρών σημάτων. Ενισχυτές FET. Ενισχυτές πολλών Βαθμίδων, Βαθμίδες εξόδου (A, B, AB, C, D). Πηγές ρεύματος, ενεργά φορτία. Thyristor, Diac, Triac, UJT, κλπ, ανάλυση, λειτουργία, εφαρμογές. Συναρτήσεις μεταφοράς κυκλωμάτων, καθορισμός μπονενικών, πόλων. Απόκριση συχνότητας ενισχυτών. Διαφορικός ενισχυτής, μελέτη, ανάλυση λειτουργία. Τελεστικός ενισχυτής, ιδανικός - μη ιδανικός, Εφαρμογές τελεστικών ενισχυτών, ειδικά κυκλώματα. Ενεργά φίλτρα, μελέτη, εφαρμογές. Μοντέλα transistors σε υψηλές συχνότητες. (2,1,2)

54. ΓΕΝΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ (A-5)

Ιστορικά στοιχεία, κλάδοι χημείας, σύγχρονες τάσεις, χημικό εργαστήριο. Χημική γλώσσα και υπολογισμοί: συμβολισμός, ονοματολογία, περιοδικός πίνακας, mole & μοριακά Βάρο, σθένος, στοιχειομετρία. Βασική ανόργανη χημεία: κλασικές ανόργανες αντιδράσεις, κατάλυση, Βιομηχανικές αντιδράσεις, μεταλλουργία, περιβάλλον, πυρηνική χημεία-αντιδράσεις. Βασική οργανική χημεία: ονοματολογία, ομόλογες σειρές, κλασικές οργανικές αντιδράσεις, πολυμερή, οργανική χημεία και καθημερινή ζωή. Χημική τεχνολογία: κεραμικά-δομικά υλικά, ενέργεια-καύσιμα, προϊόντα καθημερινής χρήσεως, εκρηκτικές ύλες, νανοτεχνολογία. Χημεία υλικών: υλικά και φυσικές ιδιότητες, σύνθεση στη στερεά κατάσταση, υγρή χημεία, νανοϋλικά και εφαρμογές, εργαστήριο παρασκευής υλικών. (3,1,0)

405. ΦΥΣΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (A-5)

Ο πλανήτης Γη και η προέλευση του περιβάλλοντός μας. Σχηματισμός των στερεών, υγρών και αερίων στοιχείων. Η Ατμόσφαιρα, η Υδρόσφαιρα και η Λιθόσφαιρα της γης. Φυσικές αρχές οι οποίες διέπουν τα περιβαλλοντικά προβλήματα. Οι δυνάμεις της φύσεως. Ρύπανση του αέρα. Ατμοσφαιρικοί κύκλοι των βασικών ρύπων. Αερολύματα (Aerosols). Χημικές αντιδράσεις των αερίων ρύπων. Το όζον στην ατμόσφαιρα της γης. Η οπή του όζοντος. Κατάταξη των σωματιδίων ανάλογα με το μέγεθός τους. Μηχανισμοί απομάκρυνσης των ατμοσφαιρικών ρύπων. Οριακό στρώμα. Θεωρία του μήκους ανάμιξης. Αναταρακτική ροή.

Αριθμός Reynolds. Αέρια ρύπανση και Μετεωρολογία. Μοντέλα μελέτης της μεταφοράς, της διάχυσης και της απόθεσης. Επίδραση της στρωμάτωσης της θερμοκρασίας στη διάχυση. Επιδράσεις των μετεωρολογικών παραμέτρων. Καταβόθρες ρύπανσης. Όξινη βροχή. Επίδρασης της ρύπανσης στον καιρό και το κλίμα. Επιπτώσεις της ρύπανσης στην υγεία, το φυτικό και ζωικό περιβάλλον. Ραδιενεργός μόλυνση. Ηχορύπανση. Φυσική και ρύπανση των υδάτων (θαλασσών, λιμνών, ποταμών). Διαλυμένα αέρια. Χημικοί κύκλοι. Χημικές αντιδράσεις. Βακτηριολογική ρύπανση του νερού. Χημική ρύπανση. Ενέργεια και ρύπανση. Επιπτώσεις στο Περιβάλλον. Φυσική και ρύπανση του εδάφους. (3,1,0)

408. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗ (A-5)

Μηχανισμοί εκπομπής και απορρόφησης της ακτινοβολίας. Μεταφορά της ακτινοβολίας. Αστρικά μεγέθη και αποστάσεις. Αστρικά φάσματα και ταξινόμηση, διάγραμμα Hertzsprung - Russell. Εσωτερική δομή, σχηματισμός και εξέλιξη των αστερών. Καταληκτικά στάδια: λευκοί νάνοι, αστέρια νετρονίων και μαύρες τρύπες. Επισκόπηση του Ήλιου. Ήλιακό Σύστημα. Μεταβλητά και ιδιότυπα αστέρια. Αστρικές ομάδες και σμήνη. Μεσοαστρική ύλη. Ο Γαλαζίας μας. Οι άλλοι Γαλαζίες. Κοσμολογία. (3,1,0)

6^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

61. ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ II (A-8)

Κεντρικά δυναμικά. Υδρογονοειδή άτομα. Εκφυλισμός. Λεπτή και υπέρλεπτη υφή. Θεωρία διαταραχών. Σκέδαση. Ταυτοτικά σωμάτια. Αρχή Pauli. (3,1,0)

62. ΚΛΑΣΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΔΥΝΑΜΙΚΗ II (A-8)

Νόμος του Faraday. Εξισώσεις του Maxwell. Ενέργεια και ορμή στην Ηλεκτροδυναμική. Ηλεκτρομαγνητικά κύματα σε μηνιαία και αγώγιμα και μέσα. Διασπορά. Καθοδηγούμενα κύματα. Ακτινοβολία πλεκτρικού και μαγνητικού διπόλου. Ακτινοβολία σημειακού φορτίου. Βασικές έννοιες της σχετικότητας στην Ηλεκτροδυναμική. (3,1,0)

7^ο ΕΞΑΜΗΝΟ |

71. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ I /A-8)

Σύνοψη συμπερασμάτων της κλασικής θερμοδυναμικής. Στατιστική θερμοδυναμική απομονωμένου συστήματος. Θερμικά συστήματα σταθερού αριθμού μορίων. Κλασική στατιστική μηχανική. Θερμικά συστήματα μεταβλητού αριθμού μορίων. Στατιστική φυσική ταυτοτικών σωματιδίων. (3,1,0)

72. ΦΥΣΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ I /A-8)

Θεωρία του ελευθέρου πλεκτρονίου. Περίθλαση ακτίνων-Χ, Κρυσταλλικά πλέγματα και Κρυσταλλικές δομές. Θεωρία πλεκτρονίων Bloch, Ενεργειακές ζώνες. Απλές μέθοδοι υπολογισμού και μέτρησης των ενεργειακών ζωνών. Δυναμική των πλεκτρονίων Bloch, ενεργός μάζα, οπές, Φαινόμενα μεταφοράς. Θεωρία των ημιαγωγών. (3,1,0)

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ |

I. ΚΥΚΛΟΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ |

101. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ II (Γ-4)

Εφαρμογές στατιστικής μηχανικής. Φωτονικό αέριο. Μονωτικά και αγώγιμα στερεά. Ατομικά και μοριακά αέρια. Ισορροπία χημικών αλληλεπιδράσεων. Ισορροπία φάσεων και μετατροπές φάσεων πρώτου και δεύτερου είδους. Ο ρόλος των αλληλεπιδράσεων. Κρίσιμοι εκθέτες. Εφαρμογές στην αστροφυσική. (3,1,0)

102. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΒΑΝΤΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ (Γ-4)

Τροχιακά ολοκληρώματα και εφαρμογές. Θεωρία σκέδασης. Δεύτερη κβάντωση. Εφαρμογές σε μη σχετικιστικά συστήματα πολλών βαθμών ελευθερίας. (3,1,0) 51, 61

103. ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗ ΣΩΜΑΤΙΑ (B-5)

Εισαγωγή. Βασικές έννοιες και πειραματικές μέθοδοι. Συμμετρίες και νόμοι διατήρησης. Ασθενείς, πλεκτρομαγνητικές και ισχυρές αλληλεπιδράσεις. Εισαγωγή στις θεωρίες βαθμίδας. Ενοποιημένες θεωρίες. Αστροσωματιδιακή φυσική. (3,1,0)

104. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΔΙΟΥ (B-5)

Εξισώσεις Dirac. Εξισώσεις Klein-Gordon. Κβάντωση της πλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας. Εφαρμογές σε απλές διαδικασίες της σχετικιστικής θεωρίας πεδίου. (3,1,0) 51, 61

105. ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ (B-5)

Κοσμολογικά παρατηρησιακά δεδομένα: Διαστολή Hubble, ακτινοβολία υποβάθρου μικροκυμάτων, δομές σε μεγάλες κλίμακες, σκοτεινή ύλη, συγκεντρώσεις ελαφρών στοιχείων. Θεωρία Μεγάλης Έκρηξης: Βασικές υποθέσεις (Ομοιογένεια, ισοτροπία, γενική σχετικότητα, περιεχόμενο ιδανικού ρευστού), μετρική Robertson-Walker, ορίζοντες, ερυθρά μετατόπιση, απόσταση φωτεινότητας, εξισώσεις Friedman, πλικία του σύμπαντος (διαστολή Hubble, ακτινοβολία υποβάθρου, πυρηνοσύνθεση). Προβλήματα της θεωρίας μεγάλης έκρηξης: Πρόβλημα κοσμολογικής σταθεράς, επιπεδότητας, ορίζοντος, σκοτεινής ύλης, βαρυογένεσης, πρωτογενών διαταραχών. Πληθωριστικό σύμπαν: Λύση βασικών προβλημάτων. Εξέλιξη πρωτογενών διαταραχών: Δημιουργία δομών στο σύμπαν. (4,0,0)

106. ΒΑΡΥΤΗΤΑ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΣΧΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ (Γ-4)

Εισαγωγή στη διαφορική γεωμετρία και τη γεωμετρία Riemann. Θεμελιώδεις έννοιες της γενικής σχετικότητας και εξισώσεις του Einstein. Στοιχειώδεις λύσεις, Νευτώνιο όριο και κλασικά τεστ της θεωρίας. Εισαγωγή στη γεωμετρία και φυσική θεώρηση των μελανών οπών. Τύπος του Schwarzschild. Εισαγωγή στα κοσμολογικά μοντέλα τύπου Robertson-Walker. (4,0,0) 33, 62

107. ΘΕΩΡΙΑ ΟΜΑΔΩΝ (Γ-4)

Στοιχεία αφηρημένων ομάδων πεπερασμένης τάξης. Ομάδες μετασχηματισμών συμμετρίας. Συζυγείς κλάσεις. Η συμμετρική ομάδα. Αναπαραστάσεις. Μη αναγωγίσιμες αναπαραστάσεις. Χαρακτήρες. Λήμματα του Schur. Αναγωγή αναπαραστάσεων. Θεώρημα Wigner. Συνεχείς ομάδες και αναπαραστάσεις τους. Ομάδες και άλγεβρες Lie. Οι ομάδες O(2), O(3), SU(2), SU(n), O(n), Sp(n). Άλγεβρες Lie. Τελεστές Casimir. Εφαρμογές. (3,1,0) 12, 34

108. ΔΙΑΦΟΡΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ (Γ-4)

Καμπυλότητα και στρέψη. Θεωρία καμπύλων. Πρώτη και δεύτερη θεμελιώδης μορφή. Θεωρία επιφανειών. Τανυστικός λογισμός. Εσωτερική Γεωμετρία. (3,1,0)

109. ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ (Γ-4)

Εύρεση ριζών αλγεβρικών εξισώσεων. Υπολογισμοί οριζουσών. Διαγωνιοποίηση μητρών. Αριθμητική ολοκλήρωση. Μέθοδοι παρεμβολής. Ολοκλήρωση Monte-Carlo. Επίλυση των διαφορικών εξισώσεων α' και β' τάξης. Διαφορικές εξισώσεις τύπου Schrödinger. Επίλυση ολοκληρωτικών εξισώσεων που εμφανίζονται στη φυσική. Μέθοδοι ελαχιστοποίησης. Μέθοδοι προσομοίωσης (Monte-Carlo, μοριακή δυναμική). (2,0,2)

110. ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ (Γ-4)

Βασική Κβαντική Φυσική. Qubit (quantum + bit) - Κβαντική συμβολή. Εναγκαλισμός - Κβαντική τηλεμεταφορά. Κβαντικοί υπολογιστές - Κβαντικοί αλγόριθμοι. Κβαντικά φαινόμενα σε πολύπλοκα συστήματα. Εφαρμογές. (3,1,0)

111. ΦΥΣΙΚΗ ΠΛΑΣΜΑΤΟΣ (Β-5)

Εισαγωγικές έννοιες. Κίνηση ενός σωματιδίου. Στοιχεία Κινητικής Θεωρίας. Το πλάσμα σαν ρευστό. Κυματικά φαινόμενα, διάχυση και αγωγιμότητα πλάσματος. Ισορροπία και σταθερότητα. Μη γραμμικά φαινόμενα. Εισαγωγή στην ελεγχόμενη σύντηξη. (3,1,0) 31, 62

112. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΦΥΣΙΚΟΥΣ (Γ-4)

Πεπερασμένοι γραμμικοί διανυσματικοί χώροι. Απειροδιάστατοι γραμμικοί διανυσματικοί χώροι. Καμπυλόγραμμα συστήματα συντεταγμένων. Ολοκληρωτικοί μετασχηματισμοί. Σύμμιορφοι μετασχηματισμοί. Θεωρία κατανομών. Διαφορικές εξισώσεις και κλασικές συναρτήσεις. Το πρόβλημα Sturm-Liouville. Επίλυση ΔΕ με τη μέθοδο Green. Ολοκληρωματικές εξισώσεις. (2,1,1)

113. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΗ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ (Γ-4)

Εισαγωγή: Ιστορικά Στοιχεία, συμβολικοί υπολογισμοί και σχετικό λογισμικό. Βασικές Έννοιες: Απλοί αλγεβρικοί και αριθμητικοί υπολογισμοί, συναρτήσεις, παράγωγοι, ολοκληρώματα, ρίζες εξισώσεων. Γραφικές αναπαραστάσεις: Γραφικές αναπαραστάσεις συναρτήσεων στις δύο και τρεις διαστάσεις, γραφικές αναπαραστάσεις δεδομένων, γραφική αναπαράσταση διανυσματικών πεδίων, κινούμενα γραφικά [animation]. Σύνθετα προβλήματα: Γραμμική Άλγεβρα, Ιδιοτιμές, Ιδιοσυναρτήσεις, Σειρές, Διαφορικές εξισώσεις, Αριθμητικοί υπολογισμοί. Ολοκληρωμένα πακέτα υπολογισμών. Εφαρμογές στα Μαθηματικά και στη Φυσική. (1,0,3)

II. ΚΥΚΛΟΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

201. ΑΤΟΜΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ (B-5)

Στοιχεία Κβαντομηχανικής. Μονοπλεκτρονιακά ατομικά συστήματα. Άλληλεπίδραση μονοπλεκτρονιακών ατομικών συστημάτων με την πλεκτρομαγνητική ακτινοβολία, μεταβάσεις, διπολική προσέγγιση, κανόνες επιλογής, φάσμα, χρόνοι ζωής και φασματική κατανομή των καταστάσεων. Λεπτή και υπέρλεπτη υφή. Μονοπλεκτρονικά άτομα σε εξωτερικά πεδία, φαινόμενα Zeeman και Stark. Ατομικά συστήματα δυο πλεκτρονίων, κυματοσυνάρτηση, συμβολισμός καταστάσεων, διεγερμένες καταστάσεις δυο πλεκτρονίων. Ατομικά συστήματα πολλών πλεκτρονίων, προσέγγιση κεντρικού πεδίου, μοντέλο Thomas-Fermi, μέθοδος Hartree-Fock, σύζευξη LS, κανόνες, περιοδικός πίνακας, φάσμα αλκαλίων, γραμμικό φάσμα ακτίνων X. Ειδικά θέματα Ατομικής Φυσικής, φωτοϊονισμός, ταλαντώσεις Rabi, αλληλεπίδραση ατόμων με πολύ ισχυρά ΉM πεδία. (3,1,0)

202. ΜΟΡΙΑΚΗ ΦΥΣΙΚΗ (B-5)

Γενικά χαρακτηριστικά των Μορίων - Σχήμα, Μέγεθος, Μοριακός δεσμός, Διπολική ροπή, Πολωσιμότητα. Στοιχεία μοριακής συμμετρίας - Θεωρία Ομάδων σημείου. Κβαντική περιγραφή μοριακού συστήματος - Προσέγγιση Born - Oppenheimer - Ηλεκτρονιακές καταστάσεις - Προσέγγιση μοριακών τροχιακών. Κίνηση πυρίνων - Ταλαντωτικές και περιστροφικές καταστάσεις - Ενέργεια μοριακού συστήματος - Δυναμικό Morse - Περιστροφική κίνηση - Είδη μοριακών περιστροφέων - Μεταβάσεις, Κανόνες επιλογής - Περιστροφικά φάσματα, Ένταση φασματικών κορυφών - Δονητική μοριακή κίνηση - Μεταβάσεις, κανόνες επιλογής, φάσματα - Δονητικο-περιστροφικές καταστάσεις - Άλληλεπίδραση δονητικών και περιστροφικών καταστάσεων - Φασματοσκοπία Raman. Ηλεκτρονιακές μεταβάσεις - Συντελεστές Franck - Condon, κανόνες επιλογής. Αποδιέγερση με εκπομπή ακτινοβολίας (φθορισμός - φωσφορισμός) - Μη ακτινοβολητική αποδιέγερση. Ιονισμός - Μοριακή διάσπαση. Πολυφωτονικές συντονιστικές και μη διαδικασίες διέγερσης - Πολυφωτονικός ιονισμός μορίων. (3,1,0)

203. ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ I (B-5)

Ιδιότητες Πυρίνων (κατανομή φορτίου, μάζα- ενέργεια σύνδεσης, στροφορμή, ομοτιμία, ισοτοπικό σπιν, πλεκτρομαγνητικές ροπές). Αστάθεια πυρίνων. Αποδιέγερση α-β-γ. Πυρνικό Δυναμικό. (3,1,0)

204. ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ II (Γ-4)

Πυρνικά Πρότυπα (συλλογική κίνηση, ανεξάρτητη κίνηση νουκλεονίων). Πυρνικές Αντιδράσεις (ελαστική - μη ελαστική σκέδαση, άμεσες αντιδράσεις, αντιδράσεις σύνθετου πυρίνα). (3,1,0)

205. ΦΥΣΙΚΗ ΣΤΕΡΕΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ II (B-5)

Μέτρηση των επιφανειών Fermi, Επιφάνειες Fermi των μετάλλων. Ταξινόμηση των στερεών, Ενέργεια συνοχής, Ταλαντώσεις του πλέγματος, Φωνόνια, Μη-αρμονικά φαινόμενα. Ηλεκτρικές ιδιότητες των μονωτών, Σιδηροπλεκτρισμός, Πιεζοπλεκτρισμός, Αλληλεπίδραση της πλεκτρομαγνητικής ακτνοβολίας με την ύλη. Μαγνητικές ιδιότητες των στερεών, Διαμαγνητισμός, Παραμαγνητισμός, Μαγνητική τάξη, Μαγνητικές περιοχές, Κύματα spin. Υπεραγωγιμότητα. Επιφάνειες και νανοδομές. Άμορφα υλικά. (3,1,0) 72

206. ΦΥΣΙΚΗ ΗΜΙΑΓΩΓΩΝ (Γ-4)

Στοιχεία Φυσικής και δομής των ημιαγωγών. Ηλεκτρική αγωγιμότητα, διάχυση και επανασύνδεση ελεύθερων φορτίων. Ομοεπαφές ρ-η και ρ-i-η και επαφές ημιαγωγού - μετάλλου. Ορθή και ανάστροφη πόλωση (DC, AC λειτουργία). Ετεροεπαφές και κβαντικές χωρικές δομές (κβαντικά φρέσατα, κβαντικά σύρματα και κβαντικά σημεία). Κρυσταλλοτρίοδοι. (3,1,0)

207. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ I (Γ-4)

Πειραματικές Μέθοδοι, οργανολογία και σκοποί της Ατομικής και Μοριακής Φυσικής, Φυσικής Υψηλών ενεργειών και Πυρονικής Φυσικής. (3,1,0)

208. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ II (Γ-4)

Τεχνική του κενού. Χαμηλές θερμοκρασίες. Θερμομετρία. Τεχνολογία λεπτών υμένων. Τεχνικές μελέτης στερεών σωμάτων και επιφανειών: Περίθλαση ακτίνων-Χ. Φαινόμενο Moessbauer. Ηλεκτρικές και Μαγνητικές μετρήσεις. Φασματοσκοπία μαζών. Περίθλαση Ηλεκτρονίων. Φασματοσκοπία Auger, Μετρήσεις έργου εξόδου. (3,1,0)

209. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I (Γ-4)

Πειράματα Ατομικής-Μοριακής Φυσικής, Οπτικής, Στερεάς Κατάστασης: Εκπομπή Μέλανος Σώματος, Φωτοπλεκτρικό φαινόμενο, Εφαρμογές του συμβολόμετρου Michelson, Ακτίνες X (ανάλυση φάσματος Ακτίνων X, γραμμική απορρόφηση, απορρόφηση από διαφορετικά υλικά, σκέδαση, προσδιορισμός σταθεράς Planck), Ατομική φασματοσκοπία, Μοριακή φασματοσκοπία, Οπτογαλβανική φασματοσκοπία, Επαγόμενος από laser φθορισμός, Τεχνική θερμικού φακού με πηγή laser, Πολυφωτονικός ιονισμός μορίων, Φασματοσκοπία Mossbauer, Φασματοσκοπία Πυρονικού Μαγνητικού Συντονισμού (NMR). (1,0,3) 201

210. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΝΕΩΤΕΡΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II (Γ-4)

Φασματοσκοπία α-ανιχνευτές Si(Li), Προσδιορισμός πάχους φύλλων Au, Cu, Al με πηγή 241Am. Φασματοσκοπία β, προσδιορισμός μέγιστης ενέργειας πλεκτρονίων με διαγράμματα Curie. Φασματοσκοπία γ-ανιχνευτές NaI, Σκέδαση Compton, Προσδιορισμός συντελεστή

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

απορρόφησης ακτίνων γ σε Pb και Al με ανιχνευτές NaI, Μελέτη της Στατιστικής Poisson με ανιχνευτή Geiger-Προσομοίωση του φαινομένου της ραδιενέργειας, Χρόνοι ημιζωής φυσικών ραδιενέργειών στοιχείων, Πειράματα απλής σύμπτωσης με γεννήτρια παλμών και πηγή 22Na, Πειράματα γωνιακών κατανομών με πηγή 60Co, Ανίχνευση κοσμικής ακτινοβολίας με πλαστικούς σπινθηριστές. (1,0,3) 32, 42

211. ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ (B-5)

Επισκόπηση των πλεκτρικών, μηχανικών, οπτικών και μαγνητικών ιδιοτήτων των μετάλλων, ημιαγωγών, διπλεκτρικών, κεραμικών και πλαστικών. Εφαρμογές της κλασικής θερμοδυναμικής σε συστήματα στερεών διαλυμάτων και διμεταλλικές ενώσεις. Εφαρμογές της θεωρίας των εξαρθρώσεων των κρυστάλλων στη συμπεριφορά των μηχανικών ιδιοτήτων των στερεών. Υγροί κρύσταλλοι και άμορφοι ημιαγωγοί. (3,1,0)

212. ΔΟΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ (Γ-4)

Εισαγωγή. Βασικά στοιχεία αλληλεπίδρασης ακτινοβολίας - ύλης. Βασική Θεωρία Ελαστικής Σκέδασης. Ελαστική Σκέδαση από Μεμονωμένα Άτομα. Περίθλαση από κρύσταλλο. Βασική Θεωρία Περίθλασης Ηλεκτρονίων. Δευτερογενής Εκπομπή. Παραγωγή, Ανίχνευση και Μέτρηση Ακτινοβολίας. Εφαρμογές περίθλασης Ακτίνων-Χ και νετρονίων για Κρυσταλλικά στερεά. Περίθλαση πλεκτρονίων υψηλής και χαμηλής ενέργειας από λεπτά υμένια. Στοιχειακή ανάλυση με Φασματοσκοπία Φθορισμού Ακτίνων-Χ. Φασματοσκοπία πλεκτρονίων για ανάλυση επιφανειών. Φασματοσκοπία Απορρόφησης Ακτίνων-Χ και φασματοσκοπία Απωλειών πλεκτρονίων. Φασματοσκοπία Μάζας δευτερογενών ιόντων για ανάλυση επιφανειών. Ηλεκτρονική Μικροσκοπία διέλευσης (TEM) Ηλεκτρονική Μικροσκοπία Διέλευσης Σάρωσης (STEM). Μικροσκοπία Σάρωσης Φαινομένου Σύραγγος (STM). (3,1,0)

213. ΦΥΣΙΚΗ ΤΩΝ LASER (Γ-4)

Εισαγωγικές έννοιες. Κατηγορίες Laser, Κίνδυνοι και προστασία. Διάδοση πλεκτρομαγνητικών κυμάτων σε οπτικά μέσα, Γκαουσιανές δέσμες. Πλαθητικά οπτικά αντηχεία, Τρόποι δόνησης. Άλληλεπίδραση ακτινοβολίας με την ύλη, Απορρόφηση, Εξαναγκασμένη εκπομπή, Αυθόρμητη εκπομπή. Διαδικασίες άντλησης. Laser συνεχούς, εξισώσεις ρυθμών μεταβολής πληθυσμών, Συνθήκες κατωφλίου, Επιλογή μοναδικού τρόπου δόνησης. Παλμικά laser, Q-switching, Mode-locking. Τύποι laser. (3,1,0)

214. ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΕΙΑ I (Γ-4)

Έννοιες mole & μοριακά βάροη, συγκεντρώσεις διαλυμάτων, κανόνες ανάμιξης. Προσθετικές ιδιότητες: τάση ατμών, σημείο ζέσεως/πήξεως, όσμωση. Θερμοχημεία: μεταβολή ενθαλπίας αντιδράσεων ΔH, θερμιδομετρία, νόμος Hess. Χημική ισορροπία KC,P. Ιοντική ισορροπία-

pH, ρυθμιστικά διαλύματα, εξουδετέρωση, γινόμενο διαλυτόπτας. Ηλεκτροχημικά δυναμικά αντιδράσεων ΔΕ-σύνδεση ΔΕ, ΔG-εξίσωση Nernst. Ειδικό κεφάλαιο: οξειδοαναγωγή. (3,1,0)

215. ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΕΙΑ II (Γ-4)

Καταστάσεις της ύλης, θερμοδυναμικοί νόμοι, θεμελιώδη μεγέθη και μονάδες. Φώς και άτομα: φύση του φωτός, πλεκτρομαγνητικό φάσμα, άτομα-ισότοπα, περιοδικός πίνακας. Ατομικά τροχιακά και πλεκτρονική δομή: κβαντικό μοντέλο, αρχές δόμησης, παρα-/διαμαγνητισμός ιόντων, ατομική ακτίνα-κανόνες Slater. Στερεά-υγρά-αέρια: σημείο ζέσεως/πήξεως, εξίσωση Clausius-Clapeyron, επίδραση διαλυμένων ουσιών, κινητική θεωρία αερίων, ταχύτητα διαφυγής, διάχυση Graham, πυκνότητα αερίων. Χημική θερμοδυναμική: μεταβολή ελεύθερης ενέργειας ΔG αντιδράσεων-θερμοδυναμικό κριτήριο-παραδείγματα. Χημική κινητική: ταχύτητα αντίδρασης, θεωρία συγκρούσεων, ενέργεια ενεργοποίησης-κινητικό κριτήριο, εξίσωση Arrhenius, ολοκληρωμένοι νόμοι ταχύτητας. Ηλεκτροχημεία: εισαγωγή στα πλεκτροχημικά στοιχεία, πλεκτρολυτικά στοιχεία-προϊόντα πλεκτρόλυσης-νόμος Faraday-Βιομηχανικές εφαρμογές, γαλβανικά στοιχεία-πλεκτροχημικά δυναμικά-μπαταρίες. Φασματοσκοπία: μάζας, δονητική, πυρηνικός μαγνητικός συντονισμός, θεωρία χρωμάτων στοιχείων μετάπτωσης. Μοριακά τροχιακά: θεωρία μοριακών τροχιακών για διατομικά μόρια, τάξη δεσμού, παρα-/δια-μαγνητισμός. Μοριακή γεωμετρία: δομή κατά Lewis, θεωρία VSEPR, υβριδισμός. Ειδικό κεφάλαιο: συμμετρία τροχιακών και χημική αντίδραση-κανόνες Woodward-Hoffmann. (3,1,0)

216. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ (Γ-4)

Εξισώσεις Maxwell για οπτικά υλικά και μεταφορά πλεκτρομαγνητικής ενέργειας. Ανάκλαση, διάθλαση, εξισώσεις Fresnel, εξισώσεις διασποράς. Συμβολή, εξισώσεις Airy, συμβολομετρία. Περίθλαση, ολοκλήρωμα Kirchhoff, οπτικά φράγματα. Πόλωση, σκέδαση, οπτική δράση, πολωτές, καθυστερητές φάσεως. Λεπτά υμένια συμβολής. Ολογραφία. Οπτικές ίνες. Φωτεινές πηγές και φωτοανιχνευτές. (3,1,0)

217. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ (Γ-4)

Εισαγωγικές έννοιες της Πυρηνικής Φυσικής. Αλληλεπίδραση ακτινοβολίας - ύλης. Ανιχνευτές πυρηνικής ακτινοβολίας. Πυρηνική ενέργεια. Φυσική και τεχνολογία πυρηνικών αντιδραστήρων. Φυσική και εφαρμογές νετρονίων. Μέθοδοι αναλύσεων ιχνοστοιχείων. Εφαρμογές ραδιοστόπων στην έρευνα και στη βιομηχανία. Μέθοδοι ραδιοχρονολόγησης. Ραδιοστοιχολογία. Δοσιμετρία. Θωράκιση στις ακτινοβολίες. Εφαρμογές Γεωφυσικής. Εφαρμογές ραδιοστόπων στην Ιατρική: φωτογραφία γάμμα, τομογραφία ποζιτρονίου - πλεκτρονίου (PET), πυρηνικός μαγνητικός συντονισμός (NMR). (3,1,0)

218. ΠΟΛΥΜΕΡΙΚΑ ΣΤΕΡΕΑ (Γ-4)

Εισαγωγή, "πλαστικά και πολυμερή", ταξινόμιση πολυμερών, διαμόρφωση πολυμερών, μέγεθος και σχήμα μακρομορίων, υαλώδης μετάπτωση πολυμερών, δυναμική πολυμερών κοντά στο σημείο υάλου, κρυστάλλωση πολυμερών, κινητική της κρυστάλλωσης, δυναμική ημικρυσταλλικών πολυμερών, υγροκρυσταλλικά πολυμερή, χημική/φυσική δομή (φάσεις) και εφαρμογές. (3,1,0) 41 ή 63 ή 71

219. ΙΑΤΡΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ - ΑΚΤΙΝΟΦΥΣΙΚΗ (Δ-3)

Αλληλεπίδραση ιονιζουσών ακτινοβολιών και ύλης με έμφαση στις ιατρικές εφαρμογές. Δοσιμετρία. Βιολογική δράση των ιονιζουσών ακτινοβολιών στον άνθρωπο. Εισαγωγή στη φυσική της ιατρικής απεικόνισης (Ακτινολογία, Πυρηνική Ιατρική). Εισαγωγή στη φυσική της ακτινοθεραπείας. Ακτινοπροστασία. Κλασική μηχανική εφαρμοσμένη στην ανθρώπινη βάδιση. (3,0,1)

220. ΒΙΟΦΥΣΙΚΗ (Δ-3)

Θερμοδυναμική βιολογικών συστημάτων. Βιολογικά αποτελέσματα ιονιζουσών και μη-ιονιζουσών ακτινοβολιών. Θεωρία ελαστικής και ανελαστικής σκέδασης φωτονίων και πλεκτρονίων με την ύλη. Τεχνικές φασματοσκοπίας υλικών βιολογικού ενδιαφέροντος [Υπέρυθρου (IR), Raman - X-ray Photoelectron Spectroscopy (XPS) - Auger Electron Spectroscopy (AES)]. Τεχνικές μικροσκοπίας υλικών βιολογικού ενδιαφέροντος [Ηλεκτρονική μικροσκοπία σάρωσης (SEM) - Ηλεκτρονική μικροσκοπία διέλευσης (TEM)]. Περίθλαση ακτίνων - X. Προσομοίωση Monte-Carlo της τροχιάς πλεκτρονίων (Auger και φωτοπλεκτρονίων) σε βιολογικά υλικά. Εργαστηριακές ασκήσεις. (3,1,0)

III. ΚΥΚΛΟΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ |

301. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ I (Δ-3)

Η επιστήμη και το πρόβλημα της αλήθειας. Η συγκρότηση της επιστήμης της Φυσικής. Η φύση στη φιλοσοφία των Αρχαίων Ελλήνων. Η αμφισβήτηση της Αριστοτέλειας Φυσικής κατά την Αναγέννηση. Ο Λογικός Εμπειρισμός και η κριτική του. Το πρόβλημα της μεθόδου. Η πρόοδος των επιστημονικών θεωριών. Σχετικισμός και επιστημονική ορθολογικότητα. (4,0,0)

302. ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ II (Δ-3)

Φιλοσοφικές προεκτάσεις της σύγχρονης Φυσικής. Χώρος, χρόνος και κίνηση. Η πιθανότητα στη Φυσική. Η Κβαντομηχανική εικόνα του κόσμου. (4,0,0)

303. ΙΣΤΟΡΙΑ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ (Δ-3)

Οι φυσικές επιστήμες στις πρώτες ιστορικές κοινωνίες. Οι φυσικές επιστήμες κατά τους κλασικούς χρόνους, το Βυζάντιο και την Αναγέννηση. Πρώτη επιστημονική επανάσταση - Γαλιλαίος. Δεύτερη επιστημονική επανάσταση - ανακάλυψη ακτίνων Χ. Σύγχρονες εξελίξεις. Κοινωνική διάσταση της επιστήμης. Άλλολεξάρτηση επιστήμης και τεχνολογίας. (4,0,0)

304. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ (Δ-3)

Η φύση των Φυσικών Επιστημών και η μάθηση. Οι διαδικασίες της επιστημονικής μεθόδου και η διδασκαλία της Φυσικής. Η πειραματική διδασκαλία. Οι εναλλακτικές ιδέες των μαθητών και οι επιπτώσεις τους στη διδασκαλία. Το εποικοδομητικό μοντέλο μάθησης. Ο ρόλος του πειράματος στην εννοιολογική αλλαγή. Οι προϋπάρχουσες ιδέες των μαθητών για διάφορες έννοιες της Φυσικής. Παραδείγματα εποικοδομητικής προσέγγισης. (4,0,0)

305. ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ (Δ-3)

Διδακτικές στρατηγικές για τη διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών: νωσιοκεντρική, καθοδηγούμενη ανακάλυψη, εποικοδομητισμός, διερώτηση. Εξειδικευμένες τεχνικές για τις διδακτικές στρατηγικές: διάφορα είδη ερωτήσεων, Σωκρατικός διάλογος, συζήτηση σε ομάδες, μεταφορές και αναλογίες, επίλυση προβλήματος, μοντέλα/μοντελοποίηση, γνωστική σύγκρουση, παιχνίδι ρόλων, πρόβλεψη- παρατήρηση-εξήγηση, εξαγωγή συμπεράσματος, προκαταβολικοί οργανωτές, διαγράμματα οργάνωσης, εννοιολογικός χάρτης, μεταγνωστικές δεξιότητες/αναστοχασμός. Σύγχρονες τάσεις στο σχεδιασμό των προγραμμάτων σπουδών των Φυσικών Επιστημών. (επιστημονικός και τεχνολογικός αλφαριθμητισμός, γλώσσα επικοινωνία και κατανόηση στη διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών). Οι επιμέρους διαδικασίες της επιστημονικής μεθόδου και ο πειραματισμός των μαθητών. Η αξιολόγηση των μαθητών στις Φυσικές Επιστήμες. Η

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

κατ'οίκον εργασία στις Φυσικές Επιστήμες. Το εκπαιδευτικό υλικό και ο ρόλος του στη διδασκαλία (4,0,0)

306. ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ (Δ-3)

Η σχέση θεωρίας πράξης στην Παιδαγωγική Επιστήμη. Σύγχρονες παιδαγωγικές θεωρίες. Παιδαγωγική επιστήμη και μετανεωτερικότητα. Σύγχρονα προβλήματα και ο ρόλος της παιδαγωγικής επιστήμης. Παιδαγωγική σχέση και παιδαγωγική επικοινωνία στη σχολική τάξη. (4,0,0)

307. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ (Δ-3)

Θεματολογία της διδακτικής μεθοδολογίας. Θεωρίες μάθησης. Θεωρίες διδασκαλίας. Σχέση εκπαιδευτικού - μαθητών. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού. (4,0,0)

308. ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ (Γ-4)

Εισαγωγή: Ιστορικά στοιχεία. Οι Υπολογιστές στην υπηρεσία της εκπαίδευσης: Η χρήση των υπολογιστών. Η χρήση της προσομοίωσης για την κατανόηση των αφηρημένων εννοιών, η χρήση της τεχνολογίας πολυμέσων, λογισμικού δημιουργίας εφαρμογών πολυμέσων, αξιολόγηση με την βοήθεια υπολογιστών. Το Διαδίκτυο στην εκπαίδευση: Εκπαίδευση από απόσταση, δημιουργία και δημοσίευση μαθημάτων στον Παγκόσμιο Ιστό. Η διδασκαλία της φυσικής με τη χρήση νέων τεχνολογιών: Εκπαιδευτικές πύλες. Εξειδικευμένα πακέτα. (1,0,3)

IV. ΚΥΚΛΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

401. ΓΕΝΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ (B-5)

Κλάδοι της Μετεωρολογίας και Κλιματολογίας. Καιρός και κλίμα. Ο Ήλιος και η ακτινοβολία του. Θερμοδυναμική και υδροστατική της ατμόσφαιρας. Υδατώδη ατμοσφαιρικά αποβλήματα. Ατμοσφαιρική πίεση. Πλανητική κατανομή της πίεσης. Άνεμοι, αέριες μάζες και μέτωπα. Υφέσεις και αντικυκλώνες. Στοιχεία ανάλυσης και πρόγνωσης καιρού. Προβλέπεται εκπαιδευτική Εκδρομή (3,1,0)

402. ΦΥΣΙΚΗ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ (Γ-4)

Δομή, σύνθεση και θερμοδυναμική της ατμόσφαιρας, Ατμοσφαιρική πίεση, Πυκνότητα και σύνθεση της Ατμόσφαιρας, Μεταβλητά ατμοσφαιρικά αέρια, Η δομή της θερμοκρασίας, Η ελεύθερη ατμόσφαιρα, Η καταστατική εξίσωση, Η μεταβολή της πίεσης με το ύψος, Το νερό στην ατμόσφαιρα, Ο Πρώτος Νόμος της Θερμοδυναμικής για την ατμόσφαιρα, Ακτινοβολία, Τροχιακοί παράγοντες, Η τροχιά της Γης, Εποχικές επιπτώσεις και αποτελέσματα, Ημερήσια αποτελέσματα, Ανατολή, Δύση, και Λυκαυγές, Ορισμός της ροής ακτινοβολίας, Αρχές της ακτινοβολίας, Το ισοζύγιο της ακτινοβολίας στην επιφάνεια της Γης, Φυσική των νεφών, Σχηματισμός των νεφών, Μεγέθη νεφών, Θραυσματικές μορφές (Fractals) νεφών, Διεργασίες κορεσμού των νεφών, Νέφη και ομίχλη ανωφέρειας (ανολίσθησης), Άλλοι τύποι ομίχλης, Ύετός και υδρομετέωρα, Πυρηνοποίηση των υγρών σταγόνων, Πυρηνοποίηση των παγοκρυστάλλων, Ανάπτυξη και μεγέθυνση σταγόνας με διάχυση, Ανάπτυξη παγοκρυστάλλων με διάχυση, Η σύγκρουση και η συλλογή των σταγόνων, Το υετίσιμο νερό. (3,0,1)

403. ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ (Γ-4)

Θερμοδυναμική του ξηρού και υγρού αέρα. Υδροστατική και κατακόρυφη ισορροπία. Βασικές εξισώσεις κίνησης και εφαρμογές σε ειδικούς τύπους ροής. Νόμος διατίρποσης της μάζας και εξίσωσης συνεχείας. Διατίρποση της ενέργειας. Εξισώσεις του οριακού στρώματος. Κυκλοφορία και στροβιλισμός. Κυκλογένεση. Απλοί τύποι της κίνησης των κυμάτων της ατμόσφαιρας. Μεταβολή καθ' ύψος της θέσης και της έντασης των συστημάτων πίεσης. (3,1,0) 401

404. ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΡΕΥΣΤΩΝ (Γ-4)

Οι θεμελιώδεις έννοιες της μηχανικής των ρευστών. Στατική των ρευστών. Κινηματική των κινούμενων ρευστών. Εξισώσεις κίνησης ρευστού. Δισδιάστατες ροές και τρισδιάστατες ροές. Ροή ιξωδών ρευστών. Συνιστώσες τάσης σε πραγματικό ρευστό. Εξισώσεις κίνησης πραγματικών ρευστών. Διαστατική ανάλυση. Αδιάστατοι παράμετροι (αριθμός Reynolds,

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

αριθμός Froude, αριθμός Richardson). Συμπιέσιμη ροή. Θερμοδυναμική των ρευστών. Στοιχεία μαγνητούδροδυναμικής. Εφαρμογές. (3,1,0)

405. ΦΥΣΙΚΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (B-5)

Ο πλανήτης Γη και η προέλευση του περιβάλλοντός μας. Σχηματισμός των στερεών, υγρών και αερίων στοιχείων. Η Ατμόσφαιρα, η Υδρόσφαιρα και η Λιθόσφαιρα της γης. Φυσικές αρχές οι οποίες διέπουν τα περιβαλλοντικά προβλήματα. Οι δυνάμεις της φύσεως. Ρύπανση του αέρα. Ατμοσφαιρικοί κύκλοι των βασικών ρύπων. Αερολύματα (Aerosols). Χημικές αντιδράσεις των αερίων ρύπων. Το όζον στην ατμόσφαιρα της γης. Η οπή του όζοντος. Κατάταξη των σωματιδίων ανάλογα με το μέγεθός τους. Μηχανισμοί απομάκρυνσης των ατμοσφαιρικών ρύπων. Οριακό στρώμα. Θεωρία του μήκους ανάμιξης. Αναταρακτική ροή. Αριθμός Reynolds. Αέρια ρύπανση και Μετεωρολογία. Μοντέλα μελέτης της μεταφοράς, της διάχυσης και της απόθεσης. Επίδραση της στρωμάτωσης της θερμοκρασίας στη διάχυση. Επιδράσεις των μετεωρολογικών παραμέτρων. Καταβόθρες ρύπανσης. Όξινη βροχή. Επίδρασης της ρύπανσης στον καιρό και το κλίμα. Επιπτώσεις της ρύπανσης στην υγεία, το φυτικό και ζωικό περιβάλλον. Ραδιενεργός μόλυνση. Ηχορύπανση. Φυσική και ρύπανση των υδάτων (θαλασσών, λιμνών, ποταμών). Διαλυμένα αέρια. Χημικοί κύκλοι. Χημικές αντιδράσεις. Βακτηριολογική ρύπανση του νερού. Χημική ρύπανση. Ενέργεια και ρύπανση. Επιπτώσεις στο περιβάλλον. Φυσική και ρύπανση του εδάφους. (3,1,0)

406. ΦΥΣΙΚΗ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑ (Γ-4)

Ηλιακή Ακτινοβολία. Η κατανομή της ήλιακής ακτινοβολίας στο σύστημα Γης - Ατμόσφαιρας. Γήινη Ακτινοβολία. Κατανομή της γήινης ακτινοβολίας. Το ισοζύγιο ακτινοβολιών. Το οριακό στρώμα τριβής. Επίδραση της αναταράξεως στις μετεωρολογικές παραμέτρους. Διάδοση της θερμότητας στο έδαφος. Θερμικές ιδιότητες του εδάφους και κύμανση της θερμοκρασίας στο έδαφος. Υδρολογικός κύκλος. Το ενεργειακό ισοζύγιο της Γης. Το ενεργειακό ισοζύγιο της Ατμόσφαιρας. Το ενεργειακό ισοζύγιο του συστήματος Εδάφους - Ατμόσφαιρας. Εξέλιξη και αλλαγή της Ατμόσφαιρας και του Κλίματος. (3,1,0)

407. ΦΥΣΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ,

ΦΥΣΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ (Γ-4)

Ανανεώσιμες και μη ανανεώσιμες φυσικές πηγές ενέργειας, ήλιακή ενέργεια, αιολική ενέργεια, Γεωθερμία, βιομάζα, Υδατοπτώσεις. Εκμετάλλευση των πηγών ενέργειας και επιπτώσεις στο περιβάλλον. Φυσικοί πόροι (νερό, δάσος, πηγές καυσίμων κλπ.). Οικοσυστήματα. Διαχείριση, εκμετάλλευση και διάθεση των φυσικών πόρων. Επιπτώσεις της εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων στο περιβάλλον. Φυσικοί κίνδυνοι και φυσικές περιβαλλοντικές καταστροφές. Βιώσιμη Ανάπτυξη. Στατιστικά και μαθηματικά μοντέλα μελέτης των φυσικών πηγών ενέργειας και των

φυσικών πόρων. Εφαρμογές. Μη ανανεώσιμες φυσικές πηγές ενέργειας. Πηγές συμβατικών καυσίμων (ορυκτά καύσιμα, φυσικό αέριο κλπ.). Πυρηνική ενέργεια (σχάση, ελεγχόμενη θερμοπυρηνική σύντηξη). Επιπτώσεις στο περιβάλλον. Προβλήματα και εφαρμογές. Προβλέπεται εκπαιδευτική εκδρομή (4,0,0) 41

408. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗ (Β-5)

Μηχανισμοί εκπομπής και απορρόφησης της ακτινοβολίας. Μεταφορά της ακτινοβολίας. Αστρικά μεγέθη και αποστάσεις. Αστρικά φάσματα και ταξινόμηση, διάγραμμα Hertzsprung - Russell. Εσωτερική δομή, σχηματισμός και εξέλιξη των αστεριών. Καταληκτικά στάδια: λευκοί νάνοι, αστέρια νετρονίων και μαύρες τρύπες. Επισκόπηση του Ήλιου. Ηλιακό Σύστημα. Μεταβλητά και ιδιότυπα αστέρια. Αστρικές ομάδες και σμήνη. Μεσοαστρική ύλη. Ο Γαλαξίας μας. Οι άλλοι Γαλαξίες. Κοσμολογία. (3,1,0)

409. ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟΣ ΚΑΙΡΟΣ (Γ-4)

Εισαγωγή στη Φυσική του διαπλανητικού πλάσματος. Κύματα στο πλάσμα. Μαγνητική Επανασύνδεση. Κρουστικά κύματα. Ηλιακή δραστηριότητα. Ο ηλιακός άνεμος. Μεσοπλανητικές στεμματικές εκτοξεύσεις μάζας. Η γήινη μαγνητόσφαιρα και η δυναμική της. Το σέλας. Διαστημικός καιρός και ανθρώπινες δραστηριότητες. (3,1,0) 408, 413

410. ΓΑΛΑΞΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ (Γ-4)

Κατανομή των αστεριών στο Γαλαξία. Κινηματική του Γαλαξία μας. Μορφολογία του Γαλαξία: ο δίσκος, το εξόγκωμα και η άλωση. Ενδείξεις για την ύπαρξη σκοτεινής ύλης στο Γαλαξία. Δομή και φυσικά χαρακτηριστικά των άλλων γαλαξιών. Μορφολογική ταξινόμηση των γαλαξιών. Εκπομπή ακτινοβολίας στα ραδιοκύματα, το υπέρυθρο και τις ακτίνες X. Αναζήτηση σκοτεινής ύλης. Υπερμαζικές μαύρες τρύπες. Στοιχεία γαλαξιακής δυναμικής. Η φύση των γαλαξιακών σπειρών. Εξέλιξη των γαλαξιών. Γαλαξιακές αλληλεπιδράσεις. Ενεργοί γαλαξίες και quasars. Γαλαξιακά σμήνη και υπερσμήνη. Ο νόμος του Hubble και οι κοσμολογικές υποθέσεις. Παρατηρήσεις κοσμολογικής σημασίας. Μοντέλα εξέλιξης του Σύμπαντος. Ανοιχτά ζητήματα: το ανώμαλο σημείο και η σκοτεινή ενέργεια. (3,1,0) 408

411. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΑΚΗ ΑΣΤΡΟΦΥΣΙΚΗ (Γ-4)

Εισαγωγή. Η επίδραση της ατμόσφαιρας της Γης και η αντιμετώπισή της. Θεωρία ανοιγμάτων. Συλλογή της ακτινοβολίας και σχηματισμός εικόνας. Τηλεσκόπια κάθε είδους. Ανιχνευτές ακτινοβολίας. Φασματική ανάλυση. Μέτρηση της πόλωσης της ακτινοβολίας. Ανιχνευτές νετρονίων και βαρυτικής ακτινοβολίας. Πρακτική εξάσκηση. (3,1,0)

412. ΦΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ (Γ-4)

Γενικά χαρακτηριστικά των πλανητών: γίγαντες πλανήτες και πλανήτες τύπου Γης. Δυναμική του πλανητικού σύστηματος. Οι νόμοι του Kepler. Η παλιρροιακή δύναμη. Πλανητικές ατμόσφαιρες. Το εσωτερικό των πλανητών. Οι επιφάνειες των πλανητών. Πλανητικές μαγνητόσφαιρες. Πλανητικοί διακτύλιοι. Τα ελάσσονα σώματα του πλιακού συστήματος (αστεροειδείς, κομήτες, μετεωρίτες). Σχηματισμός και εξέλιξη του Ήλιακού Συστήματος. Πλανήτες γύρω από άλλα αστέρια. (3,1,0)

413. ΗΛΙΑΚΗ ΦΥΣΙΚΗ (Γ-4)

Η πλιακή παρατήρηση. Διαγνωστική του πλιακού πλάσματος. Άλλολεπίδραση του πλιακού πλάσματος με το μαγνητικό πεδίο. Μονοδιάστατα μοντέλα της πλιακής ατμόσφαιρας. Ήλιακός άνεμος. Ταλαντώσεις και πλιοσεισμολογία. Λεπτή δομή της πλιακής ατμόσφαιρας. Ήλιακά κέντρα δράσης. Ήλιακή δραστηριότητα: εκλάμψεις, στεμματικές εκτόξευσεις μάζας. Η θέρμανση της χρωμόσφαιρας και του στέμματος Επίδραση του Ήλιου στο διαστημικό περιβάλλον. (3,1,0) 408

V. ΚΥΚΛΟΣ ΝΕΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ

501. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ (Γ-4)

Εργαστηριακή προσομοίωση καθώς και πειραματική υλοποίηση - μελέτη και κατασκευή τυπωμένων κυκλωμάτων που περιλαμβάνουν: Ενισχυτές με διπολικά transistor, transistor επίδρασης πεδίου (FET), σε βασικές συνδεσμολογίες (KB, KE, KS). Ενισχυτές πολλών βαθμίδων, διάφοροι τρόποι σύζευξης. Βαθμίδες εξόδου (A, B, AB, C, D). Απόκριση συχνότητας απλών κυκλωμάτων. Απόκριση συχνότητας σύνθετων κυκλωμάτων. Σχεδίαση και κατασκευή τροφοδοτικών, κυκλωμάτων με τελεστικούς ενισχυτές, ενεργών φίλτρων, ειδικών κυκλωμάτων κλπ. (1,0,3) 44

502. ΨΗΦΙΑΚΑ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ (Γ-4)

Συστήματα αριθμών, Δυαδική αριθμητική -Βασικές Πράξεις. Άλγεβρα Bool - Λογικά κυκλώματα, Ψηφιακά σήματα - αρχές δημιουργίας τους. Βασικές πύλες (AND, NAND, OR, NOR, XOR, XNOR), μετατροπές - συνδυασμοί τους. Χαρακτηριστικά - προδιαγραφές πυλών CMOS, TTL, ECL PECL. Αθροιστής (σειριακός παράλληλος), Flip Flop, Shift Register, Counters, Multiplexer - Demultiplexer, Serial Interfaces. Κυκλώματα χρονισμού - ρολογιού. Κυκλώματα απεικόνισης, Γεννήτριες παλμοσειρών, Μνήμες πμιαγωγών και παράγωγα (RAM, ROM, PROM, EPROM, EEPROM,). Μοντέρνα κυκλώματα υψηλής ολοκλήρωσης (PAL, PLD, CPLD κλπ). ADC, DAC. Εισαγωγή σε γλώσσες περιγραφής ψηφιακών κυκλωμάτων (VHDL). Παραδείγματα χρήσης της στην περιγραφή - εκτέλεση λογικών διεργασιών. (2,1,2)

503. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ (Γ-4)

Εργαστηριακή προσομοίωση με χρήση γλωσσών περιγραφής ψηφιακών κυκλωμάτων (VHDL), καθώς και πειραματική υλοποίηση - μελέτη των κάτωθι: Λειτουργία βασικών πυλών AND, NAND, OR, NOR, XOR, XNOR. Λειτουργία και υλοποίηση απλών και συνθέτων κυκλωμάτων με Flip Flop, Shift Registers, Counters, Multiplexers - Demultiplexers. Λειτουργία και υλοποίηση κυκλωμάτων χρονισμού, απεικόνισης, παλμοσειρών και ρολογιού. Προγραμματισμός μοντέρνων στοιχείων υψηλής ολοκλήρωσης PAL, GAL, PLD, CPLD κλπ. Υλοποίηση συνθέτων κυκλωμάτων, διεργασιών και λειτουργιών σε σύγχρονα πλεκτρονικά στοιχεία υψηλής ολοκλήρωσης. Έλεγχος ορθής λειτουργίας του αποτελέσματος. (2,0,2) 502

504. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΙΣ ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ (Γ-4)

Αναπαράσταση ψηφιακών σημάτων στα πεδία χρόνου - συχνότητας, φάσματα παλμών. Δίκτυα επικοινωνιών, ιεραρχία δικτύου. Στοιχεία ζεύξης (κανάλι, σήμα, θόρυβος, παρεμβολή, παραμόρφωση κλπ.). Εκπομπή δεδομένων, σηματοδοσία πολλών επιπέδων, χωροπικότητα καναλιού, μετάδοση δεδομένων σε βασική ζώνη, διασυμβολική παρεμβολή, φιλτράρισμα,

Γ. ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

απόκριση Nyquist. Διαιγράμμα οφθαλμού, φίλτρα συνημιτόνου, φίλτρα Nyquist, προσαρμοσμένα φίλτρα. Παραμόρφωση απολαβής - φάσης, παρεμβολή - θόρυβος. Ψηφιακές διαμορφώσεις 2 επιπέδων (ASK, FSK, PSK), και πολλαπλών επιπέδων (ASK, FSK, PSK, QPSK, DQPSK, OQPSK, QAM, APK). Κωδικοποίηση πηγής, καναλιού, μπλόκ, συνελικτική κλπ. Τεχνικές διαμόρφωσης πολλαπλών χροστών (FDMA, TDMA, CDMA, FH-CDMA, DS-CDMA κλπ), παραδείγματα εφαρμογές. (2,0,2)

505. ΜΙΚΡΟΕΛΕΓΚΤΕΣ - ΜΙΚΡΟΕΠΕΞΕΡΓΑΣΤΕΣ (Γ-4)

Εισαγωγή, βασικοί ορισμοί και έννοιες, εξέλιξη των μικροεπεξεργαστών. Χαρακτηριστικά σχεδίασης, καταχωρητές. Αριθμητική - λογική μονάδα, μονάδα ελέγχου, ανάκληση και εκτέλεση εντολών, τρόποι (modes) λειτουργίας, πρόβλεψη επόμενης εντολής (instruction lookahead). Τύποι εντολών και διαιγράμματα χρονισμού. Επικοινωνία με άλλες μονάδες, κατηγοριοποίηση ακίδων, οργάνωση, λειτουργία και διαιτησία διαδρόμου, πρωτόκολλα επικοινωνίας με περιφερειακές συσκευές, ελεγκτές διαδρόμου, χρήση διακοπών. Οργάνωση και λειτουργία συστήματος κύριας μνήμης, τρόποι αναφοράς στη μνήμη, ταχεία μνήμη (cache), εικονική μνήμη, επικοινωνία κύριας μνήμης με περιφερειακές συσκευές. Περιγραφή αντιπροσωπευτικών μικροεπεξεργαστών. Προγραμματισμός μικροεπεξεργαστών, γλώσσα μηχανής, γλώσσα Assembly. (2,0,2)

506. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΣΤΡΑΦΕΙΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ (Γ-4)

Εκμάθηση της γλώσσας προγραμματισμού C++. Εντολές εισόδου - εξόδου. Εντολές ελέγχου της ροής του προγράμματος. Αντικείμενα, συναρτήσεις, τάξεις, κληρονομικότητα, πολυμορφισμός. Εισαγωγή στο Αντικειμενοστραφές πακέτο λογισμικού ROOT. Ιστογράμματα, γραφικά, προσαρμογές δεδομένων. (2,0,2)

507. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ (Γ-4)

Ιστορικά στοιχεία, βασικές γνώσεις λειτουργίας και χρήσης του Διαδικτύου (Internet) και του Παγκόσμιου Ιστού (www). Εισαγωγή στη γλώσσα HTML για τη δημιουργία ιστοσελίδων (βασική μορφοποίηση κειμένου, γραφικά, πίνακες, πλαίσια, φόρμες). Μορφοποίηση ιστοσελίδων με χρήση επάλληλων φύλλων στυλ (CSS). Δημιουργία δυναμικών ιστοσελίδων (πολυμέσα, Java applets, σενάρια Javascript και PHP). (2,0,2)

508. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΥΛΙΚΑ ΥΨΗΛΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ (Γ-4)

Νανοδομικά υλικά για πλεκτρονικές εφαρμογές: Εισαγωγή, μέθοδοι παρασκευής, ιδιότητες, εφαρμογές. Νανοδομικά υλικά για μαγνητικές εφαρμογές: Εισαγωγή, μαγνητισμός από πλεκτρόνια και ιόντα, αντισιδηρομαγνητισμός, σιδηρομαγνητισμός, σιδηριμαγνητισμός, μαγνητικές αλληλεπιδράσεις και υπέρλεπτα πεδία, μαγνητισμός περιοχών, μέθοδοι παρασκευής,

εφαρμογές. Νανοδομικά υλικά για καταλυτικές εφαρμογές: Εισαγωγή, μέθοδοι παρασκευής, κλασσικές μέθοδοι ελέγχου, εφαρμογές. Νανοσωλάνες άνθρακα και φουλερένια. (3,0,1)

509. ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟΙ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ (Γ-4)

Ανιχνευτές και αισθητήρες. Αναλογικά και ψηφιακά συστήματα. Μετατροπή αναλογικού σήματος σε ψηφιακό. Ψηφιακά όργανα μέτρησης. Αναλογικά όργανα μέτρησης. Αρχιτεκτονική υπολογιστών. Περιβάλλοντα ανάπτυξης εφαρμογών. Βασικά στοιχεία συστήματος δειγματοληψίας. Τεχνικές σύνδεσης οργάνων υπολογιστή. Εισαγωγή στο LabVIEW. Εφαρμογές σύνδεσης οργάνων υπολογιστή με χρήση του πακέτου LabVIEW. Συλλογή και επεξεργασία εικόνων. (2,0,2)

**ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΑΝΗΚΟΥΝ
ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ**

701. ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (Ε-10)

Το μάθημα αυτό είναι επίσιο και προσφέρεται μόνο για τους φοιτητές του 7ου και 8ου εξαμήνου. Οι ενδιαφερόμενοι για το μάθημα αυτό θα απευθύνονται σε μέλος ΔΕΠ σχετικό με το αντικείμενο της εργασίας που επιθυμούν να εκπονήσουν.

702. ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ (ΣΤ-3)

Προσφέρεται μόνο για τους φοιτητές του δου, 7ου και 8ου εξαμήνου. Οι ενδιαφερόμενοι για το μάθημα αυτό θα απευθύνονται σε μέλος ΔΕΠ σχετικό με αντικείμενο με το οποίο θα ασχοληθούν κατά την Πρακτική του Άσκπση.

9. Μαθήματα προσφερόμενα σε άλλα Τμήματα

Τμήμα Μαθηματικών

1. Μετεωρολογία (2,1,0) Μπαρτζώκας Α. (8ο εξάμηνο)
2. Αστρονομία (2,1,0) Αλυσσανδράκης Κ. (8ο εξάμηνο)

Τμήμα Χημείας

3. Φυσική (3,1,0) Πατσουράκος Σ. (1ο εξάμηνο)

Τμήμα Πληροφορικής

4. Γενική Φυσική (4,1,0) Βλάχος Δ. (1ο εξάμηνο)

Τμήμα Βιολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογιών

5. Γενική Φυσική (3,2,0) Ασλάνογλου Ξ., Κοέν Σ. (2ο εξάμηνο)

Διατμηματικό (Τμήμα Χημείας - Τμήμα Μηχανικών Επιστήμης Υλικών)

Π.Μ.Σ. "Χημεία και Επιστήμη των Υλικών"

6. Φασματοσκοπικές Τεχνικές (3,1,0) Μπάκας Θ. (1ο εξάμηνο)

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Η δυνατότητα χορήγησης Διδακτορικού Διπλώματος στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων χρονολογείται από την ίδρυσή του. Η αναβάθμιση όμως των πανεπιστημιακών σπουδών, η προαγωγή της έρευνας και η συμβολή των Πανεπιστημίων στις αναπτυξιακές ανάγκες του τόπου, κατέστησαν αναγκαία τη θεσμοθέτηση συστηματικών μεταπτυχιακών σπουδών.

Σήμερα στο Τμήμα Φυσικής λειτουργούν πέντε Μεταπτυχιακά Προγράμματα: Στη Φυσική (με τρεις ειδικεύσεις), στις Ατμοσφαιρικές Επιστήμες και το Περιβάλλον, στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες, στις Νέες Τεχνολογίες και την Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής και στις Τηλεπικοινωνιακές Εφαρμογές, τα οποία οδηγούν στην απόκτηση Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης (ΜΔΕ) και Διδακτορικού Διπλώματος (ΔΔ). Η διάρκεια των σπουδών του κάθε Μεταπτυχιακού Προγράμματος είναι διαφορετική, όμως ο βαθμός του ΜΔΕ υπολογίζεται σε όλα με τον ίδιο τρόπο, με βάση τις πιστωτικές μονάδες των μαθημάτων.

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές μπορούν, στα πλαίσια του Προγράμματος Erasmus, να μετακινηθούν σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα για διάστημα έως και πέντε (5) μηνών, για να πραγματοποιήσουν μέρος των σπουδών τους, καθώς και για Πρακτική Άσκηση.

1. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Φυσικής

- α) Βασική Κατεύθυνση**
- β) Ειδίκευση στη Φωτονική**
- γ) Ειδίκευση στην Επιστήμη των Υλικών**

Γενικά

Το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στη Φυσική λειτουργεί από το 1993 και οδηγεί στην απόκτηση Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης (στη Φυσική (βασική κατεύθυνση), στη Φωτονική και στην Επιστήμη των Υλικών) και Διδακτορικού Διπλώματος.

Δεκτοί προς φοίτηση γίνονται απόφοιτοι Τμημάτων Φυσικής αλλά και άλλων Τμημάτων και Σχολών ΑΕΙ και ΤΕΙ της ημεδαπής ή κάτοχοι αναγνωρισμένων ισότιμων διπλωμάτων της αλλοδαπής.

Η επιλογή των υποψηφίων γίνεται μετά από γραπτές εξετάσεις σε μαθήματα που καθορίζονται και ανακοινώνονται έγκαιρα από τη Συντονιστική Επιτροπή Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΣΕΜΣ). Η ΣΕΜΣ έχει την ευχέρεια να αντιμετωπίσει ιδιαίτερα υποψήφιους μεταπτυχιακούς φοιτητές, διπλωματούχους άλλων Τμημάτων και Σχολών καθορίζοντας κατά περίπτωση τα μαθήματα στα οποία θα εξετάζονται. Οι υποψήφιοι εξετάζονται επιπλέον γραπτά στη γνώση μιας ξένης

γλώσσας. Μετά από εισήγηση της ΣΕΜΣ είναι δυνατόν να επιλεγούν άνευ εξετάσεων:

- υποψήφιοι που έχουν ήδη επιλεγεί ως υπότροφοι κατόπιν εξετάσεων σε Ερευνητικά Ιδρύματα της ημεδαπής,
- κάτοχοι τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών από ΑΕΙ της ημεδαπής ή αναγνωρισμένου τίτλου μεταπτυχιακών σπουδών της αλλοδαπής,
- ομογενείς ή αλλοδαποί υποψήφιοι οι οποίοι κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης είναι μόνιμοι κάτοικοι εζωτερικού.

Για τη λίγη Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης απαιτείται η παρακολούθηση, η επιτυχής εξέταση στα μαθήματα του προγράμματος καθώς και η συγγραφή διατριβής η οποία παρουσιάζεται δημόσια και αξιολογείται. Για την απόκτηση Διδακτορικού Διπλώματος, μετά από την επιτυχή περάτωση του κύκλου των μαθημάτων, είναι απαραίτητη η διεξαγωγή πρωτότυπου ερευνητικού έργου το οποίο οδηγεί στη συγγραφή Διδακτορικής Διατριβής. Η Διδακτορική Διατριβή παρουσιάζεται ενώπιον επαμελούς εξεταστικής επιτροπής και αξιολογείται.

Όλα τα έξοδα για τη διεξαγωγή έρευνας από τους μεταπτυχιακούς φοιτητές βαρύνουν το Τμήμα Φυσικής. Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές είναι δυνατόν να ενισχυθούν οικονομικά με υποτροφίες του Τμήματος Φυσικής ή άλλων Ιδρυμάτων ή υποτροφίες ερευνητικών προγραμμάτων.

Πρόγραμμα Σπουδών και Διδάσκοντες

• Βασική Κατεύθυνση

Υποχρεωτικά: Μαθηματικές Μέθοδοι Φυσικής, Λεοντάρης Γ. {x}, Κλασική Ηλεκτροδυναμική, Κολάσης Χ. {x}, Κβαντομηχανική I, Ευαγγέλου Σ. {x}, Κβαντομηχανική II, Ταμβάκης Κ. {ε}.

Επιλεγόμενα*: Υπολογιστικές Μαθηματικές Μέθοδοι Φυσικής, Λεοντάρης Γ. {ε}, Ατομική και Μοριακή Φυσική, Κοσμίδης Κ. (συντονιστής), Κοέν Σ. {ε}, Φυσική Πλάσματος, Θρουμουλόπουλος Γ. {ε}, Αστροφυσική, Νίντος Α. {ε}, Πυρηνική Φυσική, Ασλάνογλου Ξ., Πατρώνης Ν. {ε}, Στατιστική Φυσική, Ευαγγέλου Σ. {ε}, Φυσική Στερεάς Κατάστασης, Ευαγγελάκης Γ. {ε}, Βαρύτητα και Κοσμολογία, Περιβολαρόπουλος Λ. {ε}, Φυσική Υψηλών Ενεργειών, Φουντάς Κ. {ε}, Κβαντική Θεωρία Πεδίου, Δέδες Α. {ε}

Σε κάθε μάθημα αντιστοιχούν 10 Πιστωτικές Μονάδες.

Η εκπόνηση της διπλωματικής εργασίας (30 Πιστωτικές Μονάδες) αρχίζει μετά την επιτυχή περάτωση του προγράμματος των μαθημάτων.

Όλα τα μαθήματα είναι τετράωρα.

* Ο φοιτητής καλείται να επιλέξει δύο από τα παρακάτω μαθήματα, ή και από τα υποχρεωτικά των άλλων ειδικεύσεων.

• Ειδίκευση στη Φωτονική

Α' Εξάμπνο: Θέματα Οπτικής, Οπτικοί Κυματοδηγοί, Lasers, Ημιαγωγοί, Διαμόρφωση του Φωτός (Φαινόμενα και Συσκευές)

Β' Εξάμπνο: Μη Γραμμική Οπτική, Ημιαγωγικές Οπτικές Διατάξεις, Οπτικές Επικοινωνίες, Οπτικές Τεχνικές Μέτρησης, Εργαστήριο Φωτονικής

Σε κάθε μάθημα αντιστοιχούν 6 Πιστωτικές Μονάδες.

Γ' Εξάμπνο: Διπλωματική Εργασία (30 Πιστωτικές Μονάδες)

• Ειδίκευση στην Επιστήμη των Υλικών

Α' Εξάμπνο: Φυσική Στερεάς Κατάστασης, Ευαγγελάκης Γ., Επιστήμη των Υλικών, Φλούδας Γ., Χημεία των Υλικών, Καρακασίδης Μ.

Για τα δύο πρώτα μαθήματα, είναι προαπαιτούμενα τα αντίστοιχα μαθήματα του προπτυχιακού προγράμματος σπουδών του Τμήματος Φυσικής.

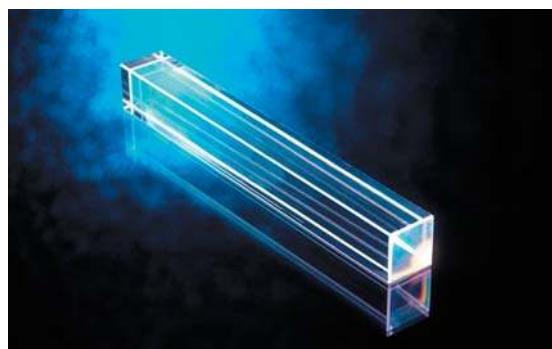
Β' Εξάμπνο: Τεχνικές Χαρακτηρισμού των Υλικών, Μπάκας Θ.,

Οι φοιτητές υποχρεούνται επίσης να παρακολουθήσουν δύο μαθήματα επιλογής. Αυτά είναι:
Τα παρακάτω ή ένα από τα παρακάτω και ένα από τα υποχρεωτικά μαθήματα της βασικής κατεύθυνσης.

Μαθήματα επιλογής: Μαγνητικά και Ημιαγώγιμα Υλικά, Μπάκας Θ., Τεχνικές Προσομοίωσης και Παρασκευής των Υλικών, Ευαγγελάκης Γ.

Σε κάθε μάθημα αντιστοιχούν 10 Πιστωτικές Μονάδες.

Η διπλωματική εργασία (30 Πιστωτικές Μονάδες) αρχίζει μετά την επιτυχή περάτωση του Α' εξαμήνου.

2. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Ατμοσφαιρικές Επιστήμες και το Περιβάλλον

Γενικά

Από το 1994 λειτουργεί Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΠΜΣ) που οδηγεί σε απόκτηση Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης (ΜΔΕ) στις Ατμοσφαιρικές Επιστήμες και το Περιβάλλον. Οι κάτοχοι ΜΔΕ μπορούν, μετά από αίτησή τους και με τη σύμφωνη γνώμη της Συντονιστικής Επιτροπής Μεταπτυχιακών Σπουδών, να συνεχίσουν τις σπουδές τους για απόκτηση και Διδακτορικού Διπλώματος (ΔΔ).

Για να ενταχθούν στο ΠΜΣ οι υποψήφιοι πρέπει να εξεταστούν επιτυχώς στα μαθήματα: Ξένη Γλώσσα, και Γενική Φυσική. Δικαίωμα συμμετοχής στις εισαγωγικές εξετάσεις έχουν οι κάτοχοι πτυχίου ΑΕΙ ή ΤΕΙ της ημεδαπής ή της αλλοδαπής. Για τον υπολογισμό του βαθμού εισαγωγής λαμβάνονται υπόψη: Ο βαθμός στην εξέταση στο μάθημα της Γενικής Φυσικής (50%), ο βαθμός πτυχίου (20%), ο αριθμός των συναφών με το ΠΜΣ μαθημάτων που έχουν παρακολουθήσει οι υποψήφιοι κατά τις προπτυχιακές τους σπουδές (15%) και η προφορική συνέντευξη των υποψηφίων (15%).

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές είναι δυνατόν να ενισχυθούν οικονομικά με βάση ακαδημαϊκά και κοινωνικά κριτήρια εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα κονδύλια.

Πρόγραμμα Σπουδών και Διδάσκοντες

(εντός παρενθέσεων οι πιστωτικές μονάδες κάθε μαθήματος)

Α' Εξάμηνο: Μετεωρολογία (7), Λώλης Χ., Κλιματολογία (7), Χατζηπαναστασίου Ν., Φυσική του Ατμοσφαιρικού Περιβάλλοντος (8), Κασσωμένος Π., Δύο από τα παρακάτω μαθήματα επιλογής.

Μαθήματα επιλογής: Ωκεανογραφία (4), Μπαρτζώκας Α., Μικρομετεωρολογία (4), Λώλης Χ., Ο Άνθρωπος και το Περιβάλλον του (4), Κασσωμένος Π., Περιβαλλοντική Χημεία (4), Κασσωμένος Π., Γενική Φυσική (4), Πατσουράκος Σ.

Β' Εξάμηνο: Φυσική της Ατμόσφαιρας (9), Χατζηπαναστασίου Ν., Δυναμική Μετεωρολογία (9), Μπαρτζώκας Α., Δύο από τα μαθήματα επιλογής των επομένων εξαμήνων.

Μαθήματα επιλογής: Εφαρμοσμένη Στατιστική (6), Μπαρτζώκας Α., Μέθοδοι Τηλεπισκόπησης (6), Άνθης Α., Συνοπτική Μετεωρολογία (6), Λώλης Χ., Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (6), Παλιατσός Α., Μελέτες Περιβαντολογικών Επιπτώσεων (6), Κασσωμένος Π.

Γ' Εξάμηνο: Πρακτική άσκηση στο μετεωρολογικό σταθμό του αεροδρομίου Ιωαννίνων, την Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία (ΕΜΥ) και τη Γενική Διεύθυνση Ελέγχου Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης και Θορύβου (ΕΑΡΘ). Εκπόνηση Μεταπτυχιακής Διατριβής (30).

Όλα τα μαθήματα είναι τρίωρα.

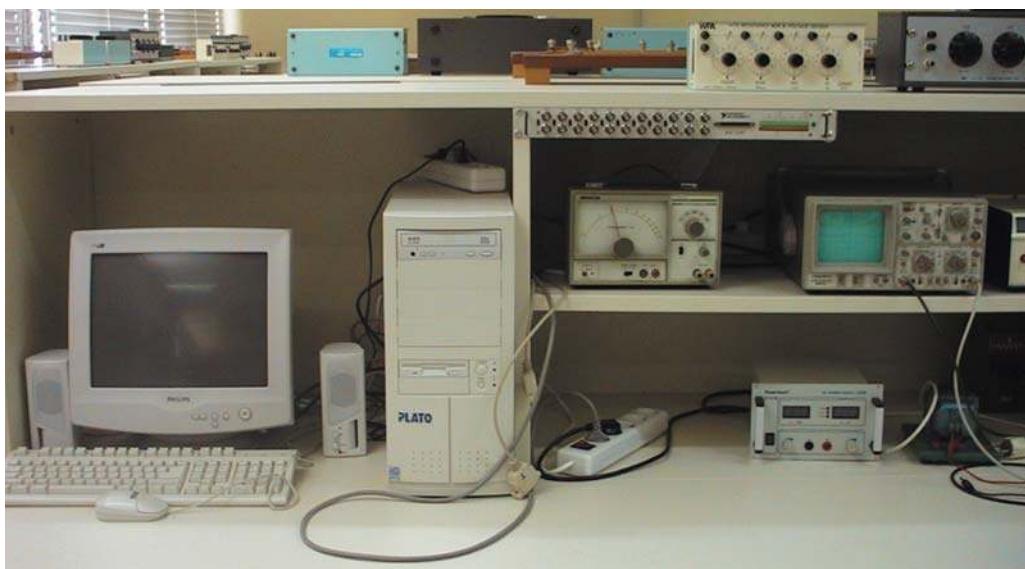

3. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες

Γενικά

Το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες λειτουργεί στο Τμήμα Φυσικής από το 1996 και υλοποιείται σε συνεργασία με το Τμήμα Χημείας και το Εργαστήριο Ιατρικής Φυσικής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Σκοπός του ΠΜΣ είναι να εκπαιδεύσει τους μεταπτυχιακούς φοιτητές έτσι ώστε αυτοί να μπορούν να συμβάλουν στην προαγωγή των ερευνητικών και αναπτυξιακών διαδικασιών, καθώς και στην υποστήριξη της παραγωγής σε σύγχρονα τεχνολογικά θέματα αιχμής στους κλάδους των Ηλεκτρονικών και Τηλεπικοινωνιών. Το ΠΜΣ στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες του Τμήματος Φυσικής οδηγεί στην απονομή Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης ή και Διδακτορικού Διπλώματος στις Σύγχρονες Ηλεκτρονικές Τεχνολογίες στη Φυσική.

Δεκτοί προς φοίτηση γίνονται πτυχιούχοι Φυσικής, Χημείας, Ιατρικής Φυσικής, Πληροφορικής, Ηλεκτρονικών Μηχανικών, Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και άλλων συναφών ειδικοτήτων, απόφοιτοι Ελληνικών ΑΕΙ ή ΤΕΙ ή κάτοχοι αναγνωρισμένων ισοτίμων διπλωμάτων της αλλοδαπής. Η διαδικασία επιλογής υποψηφίων περιλαμβάνει προφορική συνέντευξη, εξετάσεις στη αγγλική γλώσσα (συνεκτιμάται η γνώση κάθε άλλης ευρωπαϊκής γλώσσας) και αξιολόγηση του βιογραφικού των υποψηφίων. Οι υποψηφίοι μπορεί να υποβληθούν και σε εξετάσεις γραπτές ή προφορικές και σε ειδικές περιπτώσεις να υποχρεωθούν να παρακολουθήσουν επιτυχώς επιλεγμένα προπτυχιακά μαθήματα του Τμήματος Φυσικής.

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Για τη λίψη του διπλώματος απαιτείται η επιτυχής παρακολούθηση μαθημάτων και η διεξαγωγή ερευνητικού έργου με στόχο τη συγγραφή μεταπτυχιακής διπλωματικής εργασίας ή διδακτορικής διατριβής η οποία παρουσιάζεται και αξιολογείται.

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές είναι δυνατόν να ενισχυθούν οικονομικά με βάση ακαδημαϊκά και κοινωνικά κριτήρια και εφόσον ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του προγράμματος.

Πρόγραμμα Σπουδών και Διδάσκοντες

(εντός παρενθέσεως αναγράφονται οι ώρες διδασκαλίας και οι πιστωτικές μονάδες)

Α' Εξάμηνο:

Ηλεκτρονική Φυσική (3-5) Ευαγγέλου Ε.,

Ψηφιακά Ηλεκτρονικά (4-5) Φουντάς Κ.,

Αρχιτεκτονική Μικροεπεξεργαστών - Μικροελεγκτών - Γλώσσα Assembly -

Εργαστήριο Μικροελεγκτών (5-5) Ευαγγέλου Ι., Μάνθος Ν.,

Αναλογικά Ηλεκτρονικά (2-5) Τσιατούχας Γ.,

Μικροπλεκτρονική - Εργαστήρια (4-5) Μάνθος Ν.,

Σχεδίαση με VHDL (2-5) Φουντάς Κ.

Β' Εξάμηνο:

Οργανολογία και Εφαρμογές στη Φυσική (3-5) Ιωαννίδης Κ.,

Οργανολογία και Εφαρμογές στη Χημεία (3-5) Σταλίκας Κ.,

Δίκτυα Επικοινωνιών (2-5) Μήτρου Ν.,

Εισαγωγή στις Τηλεπικοινωνίες (3-5) Αγγέλης Κ.,

Ηλεκτρονική Σχεδίαση (Σχεδίαση PCBs), Γραμμικά Κυκλώματα, Γραμμές Μεταφοράς,

Φίλτρα (6-6) Μάνθος Ν, Φούλιας Σ., Κατσάνος Δ., Ευαγγέλου Ε.,

Εφαρμογές Προγραμματισμού στα Ηλεκτρονικά (2-4) Κόκκας Π., Ιωαννίδης Κ.

Γ' Εξάμηνο: Διπλωματική Εργασία (30).

4. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Νέες Τεχνολογίες και την Έρευνα στη Διδακτική της Φυσικής

Γενικά

Στόχος του μεταπτυχιακού αυτού προγράμματος είναι η κατάρτιση σε μεταπτυχιακό επίπεδο, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα, και η προαγωγή της Διδακτικής της Φυσικής. Δίνεται έμφαση στην αξιοποίηση της σύγχρονης τεχνολογίας στην εκπαίδευση και την παραγωγή διδακτικού υλικού σε θέματα τόσο Κλασικής Φυσικής όσο και στις περιοχές αιχμής της σύγχρονης έρευνας. Το Μεταπτυχιακό αυτό Πρόγραμμα συνδυάζει σύγχρονες τεχνολογίες, μεθόδους πτλεμάθησης, σύγχρονες παιδαγωγικές τεχνικές, ενσωματώνει την έρευνα στην κατάρτιση αυτών που πρόκειται να διδάξουν τη Φυσική και οδηγεί στην εμβάθυνση κατανόησης των βασικών εννοιών της Φυσικής.

Αποτέλεσμα του προγράμματος είναι η παραγωγή αποφοίτων, πολλοί των οποίων ενδέχεται να υπηρετούν ήδη στη Μέση Εκπαίδευση, οι οποίοι θα μπορούν να αναδειχθούν σε Καθηγητές-Στελέχη της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Το ΠΜΣ απονέμει Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης (ΜΔΕ) στη "Διδακτική της Φυσικής με Σύγχρονες Τεχνολογίες και Μεθόδους".

Στο ΠΜΣ γίνονται δεκτοί πτυχιούχοι Τμημάτων Θετικών Επιστημών (Φυσικής, Μαθηματικών, Χημείας, Πολυτεχνικών Σχολών, Ιατρικής κλπ.) των Πανεπιστημίων της ημεδαπής ή αναγνωρισμένων αντίστοιχων Τμημάτων της αλλοδαπής ή πτυχιούχοι των συναφών κλάδων των ΤΕΙ σύμφωνα με την παράγραφο 12 του άρθρου 5 του Ν. 2916/01 η οποία προστέθηκε στο άρθρο 25 του Ν. 1404/87.

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Τα μαθήματα, η διδακτική και ερευνητική απασχόληση, οι πρακτικές ασκήσεις και οι κάθε είδους εκπαιδευτικές και ερευνητικές δραστηριότητες για την απονομή του ΜΔΕ καθορίζονται ως εξής:

Το Πρόγραμμα που οδηγεί στην απονομή ΜΔΕ περιλαμβάνει την επιτυχή παρακολούθηση ενός κύκλου μεταπτυχιακών μαθημάτων υποχρεωτικών ή και κατ' επιλογή διάρκειας του λάχιστον δύο (2) εξαμήνων και εκπόνηση μεταπτυχιακής διπλωματικής εργασίας ειδίκευσης. Ο κύκλος των μεταπτυχιακών μαθημάτων μπορεί να συμπληρώνεται με την παρακολούθηση σεμιναρίων ή θερινών σχολείων σχετικών με το ΠΜΣ.

Πρόγραμμα Σπουδών και Διδάσκοντες

Α' Εξάμπνο: Διδακτική Μεθοδολογία της Φυσικής I, Κώτσης Κ., Θέματα Βασικής Φυσικής I, Κοσμάς Θ., Παιδαγωγική Ψυχολογία, Καραγιάννη-Καραγιαννοπούλου Ε., Σύγχρονες Τεχνολογίες στην Υπηρεσία της Παιδείας, Ρίζος I., Πειράματα Φυσικής στην Εκπαίδευση I, Δούβαλης Α.

Β' Εξάμπνο: Διδακτική Μεθοδολογία της Φυσικής II, Τριανταφυλλόπουλος Η., Θέματα Βασικής Φυσικής II, Μάνεσης Ε., Ανάπτυξη Μεθόδων Εκμάθησης από Απόσταση, Ρίζος I., Πειράματα Φυσικής στην Εκπαίδευση II, Καμαράτος Μ., Μεθοδολογία Εκπαιδευτικής Έρευνας, Εμβαλωτής Α.

Σε κάθε μάθημα αντιστοιχούν 6 Πιστωτικές Μονάδες.

Γ' Εξάμπνο: Διπλωματική Εργασία (30 Πιστωτικές Μονάδες)

Σημείωση:

Τα μαθήματα διδάσκονται 3 ώρες/εβδομάδα και οι φοιτητές μπορεί να χωρίζονται σε ομάδες. Είναι δυνατόν μετά από απόφαση της ΣΕΜΣ ο κατάλογος μαθημάτων να συμπληρωθεί και με κατ' επιλογή μαθήματα σύμφωνα με τις ανάγκες του προγράμματος.

Μέχρι να εκδοθεί ο Κανονισμός Μεταπτυχιακών Σπουδών, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5 του Ν. 2083/92, όλα τα θέματα λειτουργίας του παρόντος Προγράμματος θα ρυθμίζονται σύμφωνα με τον προσωρινό Κανονισμό ΜΣ και την ισχύουσα νομοθεσία.

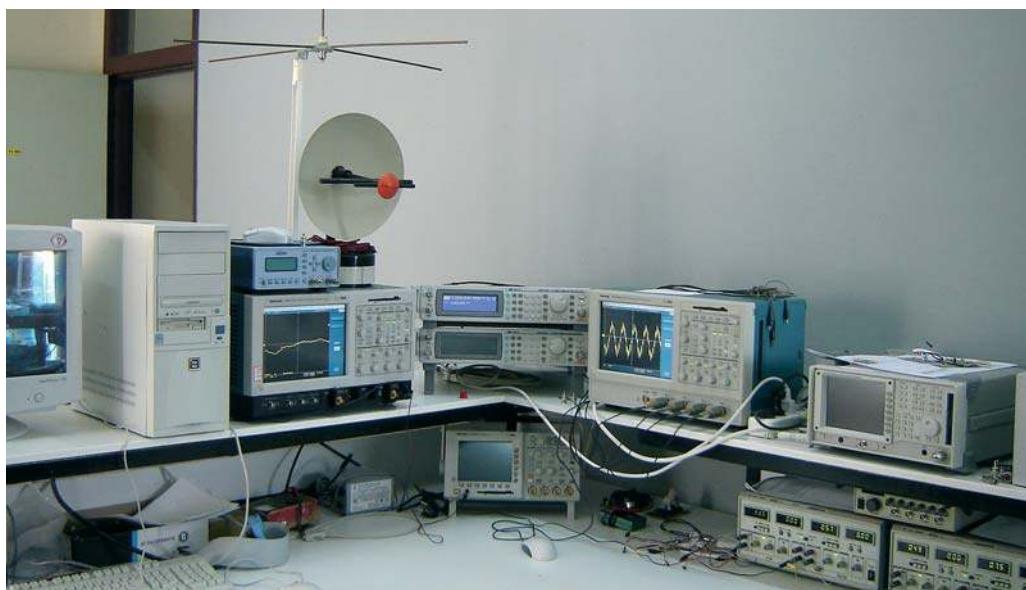
5. Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στις Τηλεπικοινωνιακές Εφαρμογές

Γενικά

Το ΠΜΣ στις Τηλεπικοινωνιακές Εφαρμογές λειτουργεί από το έτος 2004 και υλοποιείται σε συνεργασία με το ΤΕΙ Ηπείρου και οδηγεί στην απονομή Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ειδίκευσης ή και Διδακτορικού Διπλώματος σε κατόχους πτυχίων Φυσικής, Πληροφορικής, Τηλεπικοινωνιών, Ηλεκτρονικών Μηχανικών, Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, Μηχανικών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και άλλων συναφών ειδικοτήτων, οι οποίοι είναι απόφοιτοι Ελληνικών Α.Ε.Ι. ή ΤΕΙ, ή κάτοχοι αναγνωρισμένων ισότιμων διπλωμάτων της αλλοδαπής. Σκοπός του είναι να εκπαιδεύσει τους προαναφερόμενους πτυχιούχους έτσι ώστε αυτοί να μπορούν να συμβάλουν στην προαγωγή των ερευνητικών και αναπτυξιακών διαδικασιών, καθώς και στην υποστήριξη της παραγωγής σε σύγχρονα τεχνολογικά θέματα αιχμής στους κλάδους των Τηλεπικοινωνιών και Ηλεκτρονικών.

Η διαδικασία επιλογής υποψηφίων περιλαμβάνει εξετάσεις στην Αγγλική γλώσσα (συνεκτιμάται η γνώση κάθε άλλης Ευρωπαϊκής γλώσσας), αξιολόγηση του βιογραφικού των υποψηφίων καθώς και προφορική συνέντευξη. Οι υποψήφιοι, ανάλογα με τις προπτυχιακές σπουδές τους, μπορεί να υποβληθούν σε προφορικές ή γραπτές εξετάσεις καθώς και στην επιτυχή παρακολούθηση επιλεγμένων προπτυχιακών μαθημάτων του Τμήματος Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Για την λήψη του διπλώματος απαιτείται η επιτυχής παρακολούθηση μαθημάτων και η διεξαγωγή ερευνητικού έργου με στόχο την συγγραφή μεταπτυχιακής διπλωματικής εργασίας ή διδακτορικής διατριβής η οποία παρουσιάζεται και αξιολογείται.

Δ. ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ

Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές είναι δυνατόν να ενισχυθούν οικονομικά με βάση ακαδημαϊκά και κοινωνικά κριτήρια και εφόσον ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του προγράμματος.

Πρόγραμμα Σπουδών και Διδάσκοντες

(εντός παρενθέσεως αναγράφονται οι πιστωτικές μονάδες)

Α' Εξάμηνο: Ψηφιακά Ηλεκτρονικά (3), Θεωρία Θορύβου (2), Αρχιτεκτονική Μικροεπεξεργαστών (2), Γλώσσα Assembly (Motorola + ATME) (2), Αναλογικές Τηλεπικοινωνίες (2), Δίκτυα Υπολογιστών (2), Φίλτρα Συχνοτήτων (2), Εργαστήρια Μικροεπεξεργαστών (2), Σύματα και Συστήματα (2), Εργαστήριο Ψηφιακών Ηλεκτρονικών και Εφαρμογές (2), Ψηφιακές Τηλεπικοινωνίες και Εργαστήρια (2)

Β' Εξάμηνο: Αναλογικά Ηλεκτρονικά (3), Οπτικές Επικοινωνίες (2), Σχεδίαση Ψηφιακών Κυκλωμάτων με CPLD (2), Κυψελωτές Επικοινωνίες (2), Εργαστήριο Αναλογικών Ηλεκτρονικών και Εφαρμογές (2), Εργαστήρια CPLD (2), Επεξεργασία Σήματος (Θεωρία) (2), Γραμμές Μεταφοράς Σήματος (2), Σχεδίαση Υψίσυχων Κυκλωμάτων - RF (2), Εργαστήρια Ψηφιακής Επεξεργασίας Σήματος (2)

6. Μεταπτυχιακοί Φοιτητές που εκπονούν Διδακτορική Διατριβή

Όνομα	ΠΜΣ	Επιβλέπων Καθηγητής	Γραφ.	Τηλ.*	E-mail
Αλεξανδρίς Στυλιανός	1	Γ. Φλούδας	Φ3-208	08561	salexan@cc.uoi.gr
Αλμύρας Γεώργιος	1	Γ. Ευαγγελάκης	Φ3-109	08602	geoalmy@cc.uoi.gr
Αμοιρόπουλος Κωνσταντίνος	1	Α. Οικιάδης	Φ3-410	08531	kamoirop@cc.uoi.gr
Αντάκης Βασίλειος	2	Ν. Χατζηπαναστασίου	Φ2-315	08735	me01637@cc.uoi.gr
Αντωνίου Ιωάννης	1	Λ. Περιβολαρόπουλος	Φ2-331	08639	
Βλαχάκης Νικόλαος	1	Α. Λύρας	Φ3-111	08538	alyras@uoip.gr
Βλαχογιάννη Αρετή	2	Π. Κασσωμένος	Φ2-331		me01293@cc.uoi.gr
Γιαννακά Παναγιώτα	1	Θ. Κοσμάς	Φ2-117	08654	pgiannak@cc.uoi.gr
Γρηγοριάδης Χρήστος	1	Γ. Φλούδας	Φ3-208	08561	chgrigor@cc.uoi.gr
Ζαρδαλίδης Γεώργιος	1	Γ. Φλούδας	Φ3-208	08561	gzardali@cc.uoi.gr
Καββαδίας Κοσμάς	2	Α. Μπαρτζώκας	Φ2-327	08477	kkavad@cc.uoi.gr
Καράμη Αλέξανδρος	1	Κ. Ταμβάκης	Φ2-117	08660	alkaram@cc.uoi.gr
Καραμίτρος Δημήτριος	1	Α. Δέδες	Φ2-205	08761	dkaramit@cc.uoi.gr
Καρόζας Αθανάσιος	1	Γ. Λεοντάρης	Φ2-117	08660	akarozas@cc.uoi.gr
Κοντογιάννη Αθηνά	2	Α. Μπαρτζώκας	Φ2-327	08477	akontogi@cc.uoi.gr
Κουλουμβάκος Αθανάσιος	1	Α. Νίντος	Φ2-410	08481	akouloum@cc.uoi.gr
Κυρτσίδης Αθανάσιος	2	Ν. Χατζηπαναστασίου	Φ2-319	08474	akyrtsid@cc.uoi.gr
Κωτσίνα Νικολέτα	1	Κ. Κοσμίδης	Φ3-412	08475	nkotsina@cc.uoi.gr
Λαγογιάννη Αλεξάνδρα	1	Γ. Ευαγγελάκης	Φ3-111	08732	alagolag@cc.uoi.gr
Λούκας Νικίτας	3	Ν. Μάνθος	Φ3-505	08541	nlukas@cc.uoi.gr
Μπούγια Παναγιώτα	5	Π. Κωσταράκης	Φ3-118	08576	pbougia@cc.uoi.gr
Παναγόπουλος Ιωάννης	2	Π. Κασσωμένος	Φ2-330	08470	
Παπαδοπούλου Χριστίνα	1	Κ. Κοσμίδης	Φ3-412	08475	chripap@cc.uoi.gr
Παπούλιας Δημήτριος	1	Θ. Κοσμάς	Φ2-117	08654	dimpap@cc.uoi.gr
Παππάς Βασίλειος	2	Ν. Χατζηπαναστασίου	Φ2-319	08474	vpappas@cc.uoi.gr

* Τα τηλέφωνα έχουν το πρόθεμα 26510 -

Όνομα	ΠΜΣ	Επιβλέπων Καθηγητής	Γραφ.	Τηλ.	E-mail
Παππάς Θωμάς	1	Π. Καντή	Φ2-117	08660	tthpap@cc.uoi.gr
Παράδας Ευάγγελος	1	Π. Κόκκας	Φ3-305	08596	vparadas@cc.uoi.gr
Πάτρας Βάιος	3	Ν. Μάνθος	Φ3-305	08596	
Σγούρος Ονούφριος	1	Α. Πάκου	Φ3-313	08734	osgouros@cc.uoi.gr
Σιντόση Ουρανία	2	Α. Μπαρτζώκας	Φ2-326	08613	osintosi@cc.uoi.gr
Σούκερας Βασίλειος	1	Α. Πάκου	Φ3-313	08734	vsouker@cc.uoi.gr
Σπασόπουλος Δημοσθένης	1	Α. Οικιάδης	Φ3-405	08535	dspasop@cc.uoi.gr
Τζιανάκη Ειρήνη	1	Κ. Κοσμίδης	Φ3-411	08531	
Φλουρής Γιάννης	1	Π. Κόκκας	Φ3-305	08596	gflouris@cc.uoi.gr
Χρονόπουλος Σπυρίδων	5	Π. Κωσταράκης	Φ3-118	08577	schrono@cc.uoi.gr

Από την εκπαιδευτική εκδρομή των φοιτητών του Τμήματος στα λιγνιτορυχεία Πτολεμαΐδος και τον ΑΗΣ Καρδιάς

Ε. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Όνοματεπώνυμο	Ιδιότητα*	Γραφείο	Τηλέφωνο**	E-mail
Αλυσσανδράκης Κωνσταντίνος	K	Φ2-407	08480	calissan@cc.uoi.gr
Ασλάνογλου Ξενοφών	A	Φ3-317	08546	xaslanog@cc.uoi.gr
Βαγιονάκης Κωνσταντίνος	K	Φ2-208	08490	cevayona@cc.uoi.gr
Βαμβέτσου Ζωή	Y	Μεταβατικό	07193	zvamvets@cc.uoi.gr
Βλάχος Δημήτριος	E	Φ3-224	08578	dvlachos@cc.uoi.gr
Βλάχου Σπυριδούλα	Y	Φ2-328	08605	svlachou@cc.uoi.gr
Δέδες Αθανάσιος	A	Φ2-202	08488	adedes@cc.uoi.gr
Δούβαλης Αλέξιος	E	Φ2-217	08461	adouval@cc.uoi.gr
Εμφιετζόγλου Δημήτριος	E	Ιατρική	07741	demfietz@cc.uoi.gr
Ευαγγελάκης Γεώργιος	K	Φ3-109	08590	gevagel@cc.uoi.gr
Ευαγγέλου Ευάγγελος	A	Φ3-104	08494	eevagel@uo.gr
Ευαγγέλου Ιωάννης	A	Φ3-304	08525	i.evangelou@uo.gr
Ευαγγέλου Σπυρίδων	K	Φ2-108	08543	sevagel@cc.uoi.gr
Ευθυμίου Φωτεινή	Y	Αναγνωστήριο	08510	fefthymiou@cc.uoi.gr
Ευμοιρίδου Ευγενία	Z		05936	eeumerid@cc.uoi.gr
Ευσταθίου Γεώργιος	M	Φ2-331		
Θρουμουλόπουλος Γεώργιος	A	Φ2-105	08503	gthroum@cc.uoi.gr
Ιωαννίδης Κωνσταντίνος	E	Φ3-311	08545	kioannid@cc.uoi.gr
Καλέφ-Εζρά Τζων	A	Ιατρική	07597	jkalef@cc.uoi.gr
Καμαράτος Μαθαίος	A	Φ3-218	08453	mkamarat@cc.uoi.gr
Καντή Παναγιώτα	A	Φ2-308	08486	pkanti@cc.uoi.gr
Καραγιάννη-Καραγιαννοπούλου Ε.	Λ	Φ.Π.Ψ.	05747	ekaragia@cc.uoi.gr
Κασσωμένος Παύλος	A	Φ2-330	08470	pkassom@uo.gr
Κατσάνος Δημήτριος	Λ	Φ3-111	08493	dkatsan@uo.gr
Κοέν Σαμουήλ	A	Φ3-412	08540	scohen@uo.gr

* Στην στήλη αυτή χρησιμοποιούνται οι παρακάτω συντομεύσεις

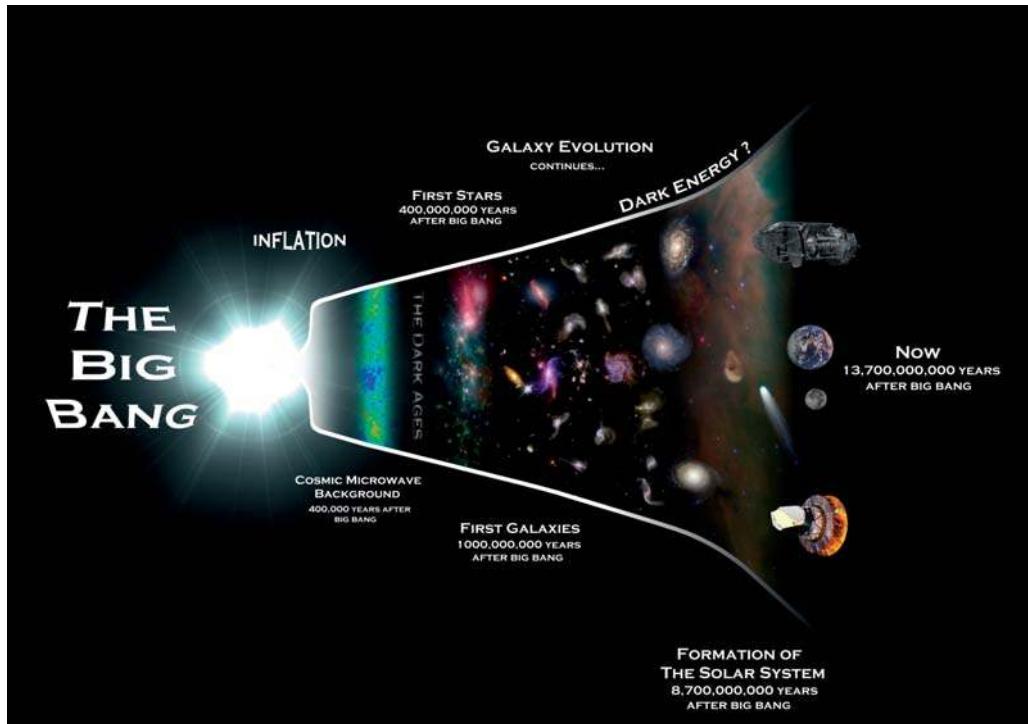
K Καθηγητής	S Διδάσκων Π.Δ. 407/Αποσ. Μ.Ε.	T ΕΤΕΠ
A Αναπληρωτής Καθηγητής	Δ ΕΕΔΙΠ	Y Διοικ. Υπάλ./Υπάλ. Ασρ. Χρ.
E Επίκουρος Καθηγητής	Ξ Δάσκαλος ξένης Γλώσσας	
Λ Λέκτορας		

** Τα τηλέφωνα έχουν το πρόθεμα 26510 -

Όνοματεπώνυμο	Ιδιότητα*	Γραφείο	Τηλέφωνο**	E-mail
Κόκκας Παναγιώτης	A	Φ3-304	08520	pkokkas@uoi.gr
Κολάσης Χαράλαμπος	E	Φ2-109	08501	chkolas@uoi.gr
Κοσμάς Θεοχάρης	K	Φ2-203	08489	hkosmas@cc.uoi.gr
Κοσμίδης Κωνσταντίνος	K	Φ3-411	08537	kkosmid@uoi.gr
Κουρκουμέλης Νικόλαος	Λ	Ιατρική	07594	mkourkou@cc.uoi.gr
Κρανιώτης Γεώργιος	Σ	Φ2-116	08515	
Κωνσταντίνου Χαράλαμπος	K	Π.Τ.Δ.Ε.	05845	chkonsta@cc.uoi.gr
Κωσταράκης Παναγιώτης	K	Φ3-103	08491	pkost@uoi.gr
Κώτσης Κωνσταντίνος	K	Π.Τ.Δ.Ε.	05787	kkotsis@cc.uoi.gr
Λεοντάρης Γεώργιος	K	Φ2-305	08644	leonta@uoi.gr
Λύρας Ανδρέας	A	Φ3-411	08538	alyras@uoi.gr
Λώλης Χρήστος	Λ	Φ2-318	08472	chlolis@uoi.gr
Μάνεσης Ευάγγελος	K	Φ2-304	08506	emanesis@uoi.gr
Μάνθος Νικόλαος	A	Φ3-304	08524	nmanthos@uoi.gr
Μπάκας Θωμάς	K	Φ2-216	08512	tbakas@uoi.gr
Μπαλντούμας Γεώργιος	T	Φ3-104	08464	gbaldoumas@cc.uoi.gr
Μπαρτζώκας Αριστείδης	A	Φ2-327	08477	abartzok@uoi.gr
Μπενής Εμμανουήλ	E	Φ3-406	08536	mbenis@uoi.gr
Μπλέτσας Δημήτριος-Ευστάθιος	T	Φ3-302	08596	sbletsa@uoi.gr
Μπουρλίνος Αθανάσιος	E	Φ2-221	08511	bourlino@cc.uoi.gr
Μπρούζος Ανδρέας	K	Π.Τ.Δ.Ε.	05846	abrouzos@uoi.gr
Νάκου Ευγενία	Υ	Μεταβατικό	07491	enakou@cc.uoi.gr
Νικολάου Γεώργιος	E	Π.Τ.Δ.Ε.	05736	gnikolau@uoi.gr
Νικολής Νικόλαος	E	Φ3-312	08557	nnicolis@cc.uoi.gr
Νίντος Αλέξανδρος	E	Φ2-410	08496	anindos@uoi.gr
Οικιάδης Αριστείδης	E	Φ3-412	08609	ikiadis@cc.uoi.gr
Πάκου Αθηνά	K	Φ3-312	08554	apakou@cc.uoi.gr
Παπαδόπουλος Ιωάννης	E	Φ3-303	08643	pyannis@uoi.gr
Παπαδοπούλου Φωτεινή	T	Φ3-303	08521	fぱpapadop@cc.uoi.gr
Παπανικολάου Νικόλαος	A	Φ3-210	08562	nikpap@cc.uoi.gr

Ε. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Όνοματεπώνυμο	Ιδιότητα*	Γραφείο	Τηλέφωνο**	E-mail
Πατρώνης Νικόλαος	Ε	Φ3-318	08551	npatronis@cc.uoi.gr
Πατσουράκος Σπυρίδων	Ε	Φ2-406	08478	spatsour@cc.uoi.gr
Περιβολαρόπουλος Λέανδρος	Κ	Φ2-302	08632	lperivol@uo.gr
Πουρνάρη Μαρία	Α	Π.Τ.Δ.Ε.	05668	mpurnari@cc.uoi.gr
Ρίζος Ιωάννης	Α	Φ2-104	08614	irizos@uo.gr
Σιούτη Αγαλαΐα	Ξ	Π.Τ.Δ.Ε.	05707	asiouti@cc.uoi.gr
Σούλης Σπυρίδων	Α	Π.Τ.Δ.Ε.	05664	ssoulis@cc.uoi.gr
Ταμβάκης Κυριάκος	Κ	Φ2-309	08487	tamvakis@uo.gr
Τριανταφυλλόπουλος Ηλίας	Λ	Φ2-307	08509	etrianta@cc.uoi.gr
Τριανταφύλλου Παναγιώτης	Τ	Φ3-304	08597	ptrianta@cc.uoi.gr
Τσουμάνης Γεώργιος	Τ	Φ3-203	08476	getsouma@cc.uoi.gr
Φέρινγκ-Γκότοβου Μαρία	Ξ	Π.Τ.Δ.Ε.	05703	mfehring@cc.uoi.gr
Φλούδας Γεώργιος	Κ	Φ3-209	08564	gfloudas@cc.uoi.gr
Φούζα-Οικονόμου Φωφώ	Τ	Φ2-107	08610	ffouza@uo.gr
Φούλιας Στυλιανός	Ε	Φ3-223	08573	sfoulias@cc.uoi.gr
Φουντάς Κωνσταντίνος	Κ	Φ3-303	08750	costas.foudas@uo.gr
Φύκαρης Ιωάννης	Λ	Π.Τ.Δ.Ε.	05710	ifykaris@cc.uoi.gr
Χατζηναστασίου Νικόλαος	Ε	Φ2-321	08539	nhatzian@cc.uoi.gr
Γραμματεία Τμήματος Φυσικής		Μεταβατικό		gramphys@uo.gr

ΣΤ. ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

1. Χρήσιμα Τηλέφωνα (26510-)

Υπηρεσίες του Πανεπιστημίου	
Γραμματεία Τμήματος Φυσικής	07490, 07491, 07192, 07193
Fax Γραμματείας Τμήματος Φυσικής	07008
Αναγνωστήριο Τμήματος Φυσικής	08510
Κεντρική Πύλη	06533
Κεντρική Βιβλιοθήκη	05958, 05912
Κέντρο Υπολογιστών	07150, 07151, 07152
Κέντρο Διαχείρισης Δικτύων	07777, 07157
Θυρωρείο Τμήματος Φυσικής (κτήριο Φ2)	08519
Εφορία Φοιτητικών Κατοικιών	05466, 05467
Φοιτητικές Κατοικίες Α' Θυρωρείο	05478
Φοιτητικές Κατοικίες Β' Θυρωρείο	06436
Φοιτητική Εστία Λόφου Περιβλέπτου	42051, 43804, 42375
Γραφείο Υγειονομικής Υπηρεσίας - Ιατρείο	05646, 05561, 06534
Γραφείο Φοιτητικής Ταυτότητας	07142
Εκδόσεις Π.Ι. (Πανεπιστημιακό Τυπογραφείο - Βιβλιοπωλείο)	06544
Διεύθυνση Διεθνών και Δημοσίων Σχέσεων	07105-7, 07203
Γραφείο Διασύνδεσης Σπουδών & Σταδιοδρομίας	08454-60
Κέντρο Επαγγελματικής Κατάρτισης	09124, 09131, 09141
Γραφείο για Προγράμματα Ανέργων	07940
Γραμματεία Φοιτητικής Μέριμνας	05466, 05467, 05635
Συμβουλευτικό Κέντρο (Σ.ΚΕ.Π.Ι.)	06600
Διεθνές Κέντρο Ελληνικής Παιδείας - Παράδοσης και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης "ΣΤ. ΝΙΑΡΧΟΣ" (ΔΙ.Κ.Ε.Π.Π.Ε.Ε.)	09135, 09150
Γραφείο Διαχείρισης Ξενώνα ΔΙ.Κ.Ε.Π.Π.Ε.Ε.	09147
Τεχνολογικό Πάρκο	07650, 07448
Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο	06440, 06441, 06442
Φοιτητικό Εστιατόριο	05383, 05385, 05386
Εστιατόριο «ΦΗΓΟΣ»	05468, 05469
Εστιατόριο και Κυλικείο Μονής Περιστεράς Δουρούτης	08646
Κυλικείο Σχολής Θετικών Επιστημών	08623

ΤΜΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ - ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ 2013-2014

Ταχυδρομείο	05461, 05462, 05376
Σύλλογος μελών ΔΕΠ	07912
Σύλλογος Διοικητικών Υπαλλήλων	07268
Φωτογραφικός Σύλλογος Πανεπιστημίου (ΦΩ.Σ.Π.Ι.)	05476
Θεατρική Συντροφιά (ΘΕ.Σ.Π.Ι.)	05475
Αίθουσα Λόγου και Τέχνης	06449, 05918
Φοιτητική Ομάδα Εθελοντικής Αιμοδοσίας (ΦΟΕΑ)	05474, 05395

Νοσοκομεία

Γενικό Κρατικό "Γ. Χατζηκώστα" (εφημερεύει τις ζυγές ημερομηνίες)	80111
Περιφερειακό Πανεπιστημιακό (εφημερεύει τις μονές ημερομηνίες)	99111
Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.)	166

Μουσεία - Βιβλιοθήκες - Αρχαιολογικοί χώροι

Δημοτική Πινακοθήκη	Κοραί 1	75121, 75131
Αρχαιολογικό Μουσείο	Λιθαρίτσια	01050, 01089
Βυζαντινό Μουσείο	Κάστρο Ιωαννίνων	25989, 39580
Λαογραφικό Μουσείο "Κ. Φρόντζος"	Μιχαήλ Αγγέλου 42	23566
Λαογραφικό Μουσείο Π.Ι.	Φιλοσοφική Σχολή	05161
Δημοτικό Εθνογραφικό Μουσείο	Τζαμί Ασλάν Πασά, Κάστρο	26356
Ιερά Μονή Περιστεράς Δουρούτης	Πανεπιστημιούπολη	08567, 08568
Μουσείο Τυπογραφίας, Γραφής και Τεχνολογίας	Πανεπιστημιούπολη	05132
Πινακοθήκη - Βιβλιοθήκη Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών	Παρασκευοπούλου 4	25233, 24190
Ζωσιμαία Δημόσια Βιβλιοθήκη	Μ. Μπότσαρη - Ελ. Βενιζέλου	72863
Μουσείο Ελληνικής Ιστορίας Π. Βρέλλη	Μπιζάνι	92128
Πινακοθήκη Ιδρύματος Ευαγγέλου Αβέρωφ - Τοσίτσα	Μέτσοβο	26560-41210
Αρχαίο Θέατρο Δωδώνης	Δωδώνη	82213, 82287
Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού (ΕΟΤ)	Δωδώνης 39	46662

Συγκοινωνίες

ΚΤΕΛ 1421

Γραφείο Πανεπιστημιούπολης - Τηλ.: 26510 05472

Λεωφορεία: Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Πατρών, Λαρίσης, Μαγνησίας, Καστοριάς, Κοζάνης, Τρικάλων, Ηγουμενίτσας, Άρτας, Αγρινίου, Πρεβέζης, Λευκάδος, Εύβοιας, Ηλείας, Ηρακλείου, Λασιθίου, Ρεθύμνου, Χανίων, Ιωαννίνων (Υπεραστικά)	Γ. Παπανδρέου 45	26286, 27442, 25014
Αστικό ΚΤΕΛ Ιωαννίνων	Θερύπη 8	22239
Ράδιο Ταξί		46777, 46778, 46779
Αεροδρόμιο Ιωαννίνων		83600, 83602
Ολυμπιακή Αεροπορία Κρατήσεις θέσεων	Αεροδρόμιο	26218, 83123 8011144444
Καραβάκια για το Νησί	Μώλος	81814

2. Χρήσιμες Διευθύνσεις στο Διαδίκτυο

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων	http://www.uoi.gr
Γραμματεία Τμήματος Φυσικής	e-mail: gramphys@cc.uoi.gr
Τμήμα Φυσικής	http://www.physics.uoi.gr
Τομέας I	http://www.physics.uoi.gr/el/node/42
Εργαστήριο Μετεωρολογίας	http://www.physics.uoi.gr/seci/meteo1.html
Πρόγνωση καιρού περιοχής Ιωαννίνων	http://www.physics.uoi.gr/seci/weather.html http://www.riskmed.net
Εργαστήριο Αστρονομίας	http://www.physics.uoi.gr/seci/astronomy1.html
Τομέας II	http://theory.physics.uoi.gr
Τομέας III	http://www.physics.uoi.gr/el/node/44
Εργαστήριο Ατομικής και Μοριακής Φυσικής	http://www.physics.uoi.gr/atomol
Εργαστήριο Πυρηνικής Φυσικής	http://www.uoi.gr/physics/npl
Εργαστήριο Φυσικής Υψηλών Ενέργειών	http://alpha.physics.uoi.gr/HEP_gr.html
Τομέας IV	http://www.physics.uoi.gr/el/node/45
Εργαστήριο Ηλεκτρονικής-Τηλεπικοινωνιών	http://www.telecomlab.gr
Δηλώσεις Μαθημάτων Online	https://cronos.cc.uoi.gr
Κεντρική Βιβλιοθήκη – Κέντρο Πληροφόρησης	http://www.lib.uoi.gr
Εκδόσεις Πανεπιστημίου	http://epi.uoi.gr

Υπηρεσία στέγασης	http://enoikiazetai.uoi.gr
Διεθνές Κέντρο Ελληνικής Παιδείας - Παράδοσης και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης "ΣΤ. ΝΙΑΡΧΟΣ"	http://dikeppee.uoi.gr
Πρόγραμμα ERASMUS	http://www.uoi.gr/gr/education/erasmus.php
Γραφείο Διαμεσολάβησης	http://liaison.uoi.gr
Γραφείο Διασύνδεσης Σπουδών & Σταδιοδρομίας	http://career.admin.uoi.gr
Διεύδυνση Διεθνών & Δημοσίων Σχέσεων	http://piro.uoi.gr
Δικτυακός Τόπος Ασύγχρονης Τηλεκπαίδευσης	http://ecourse.uoi.gr
Τηλεφωνικός κατάλογος Πανεπιστημίου	http://www.uoi.gr/directory
Υπηρεσία webmail	https://webmail.uoi.gr
Επιτροπή Ερευνών	https://www.rc.uoi.gr
Κέντρο Ηλεκτρονικών Υπολογιστών	https://www.uoi.gr/services/comcen
Κέντρο Διαχείρισης Δικτύων	http://noc.uoi.gr , e-mail: helpdesk@noc.uoi.gr
Οδηγός Πόλης Ιωαννίνων	http://ioannina.uoi.gr
Υπουργείο Παιδείας	http://www.minedu.gov.gr
Ένωση Ελλήνων Φυσικών	http://www.eef.gr
Physics Web	http://www.physics.org
Physics World	http://physicsworld.com
ΔΙΟΔΟΣ Ευρυζωνικό Internet για φοιτητές	http://info.diodos.gsrt.gr

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΚΛΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ

Τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς Θετικῶν Ἐπιστημῶν
ἀξιωθεὶς (ἀξιωθεῖσα), δρχον ὁμούω πρὸ τοῦ
Πρυτάνεως καὶ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς
Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ πίστιν καθομολογῶ
τήνδε:

«Ἄπὸ τοῦ ἱεροῦ περιβόλου τοῦ σεπτοῦ τούτου
τεμένους τῶν Μουσῶν ἐξερχόμενος (ἐξερχομένη)
κατ' ἐπιστήμην θιωσαμαι, ἀσκῶν (ἀσκοῦσα) ταύτην
δίκην θρησκείας ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Οὗτῳ
χρήσιμον (χρησίμην) ἐμαυτὸν (ἐμαυτὴν) καταστήσω
πρὸς ἀπαντας τοὺς δεομένους τῆς ἐμῆς ἀρωγῆς
καὶ ἐν πάσῃ ἀνθρώπων κοινωνίᾳ ἀεὶ πρὸς εἰρήνην
καὶ χρηστότητα ἥθῶν συντελέσω, βαίνων (βαίνουσα)
ἐν εὐθείᾳ τοῦ θίου ὁδῷ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ
δίκαιον ἀποβλέποντα (ἀποβλέπουσα) καὶ τὸν θίον
ἀνυψῶν (ἀνυψοῦσα) εἰς τύπον ἀρετῆς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῆς σοφίας.

Ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν ἐπιτελοῦντι (ἐπιτελούσῃ)
εἴη μοι, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἐμῶν καθηγητῶν καὶ
πεφιλημένων διδασκάλων, ὁ Θεὸς ἐν τῷ θίῳ
βοηθός».

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ

Ἐπειδὴ τὸ δάσημον Τμῆμα Φυσικῆς τῆς Σχολῆς Θετικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύοντος, εἰς τοὺς ἔαυτου διδάκτορας ἡξίωσε δοκιμάσαι με, αὐτῷ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ δημοσίᾳ πίστιν δίδωμι τήνδε:

«Τῆς μὲν ἐπιστήμης ὡς οἶόν τε μάλιστα ἐν τῷ
βίῳ ἐπιμελήσεσθαι κατὶ τὸ τελειότερον αὐτὴν
προαγαγεῖν καὶ ἀγλαῖσθαι ἀεὶ πειράσεσθαι μηδὲ
χρήσεσθαι ταύτη ἐπὶ γρηγορισμῷ ἢ κενοῦ κλέους
θήρᾳ, ἀλλ' ἐφ ὅπῃ τῆς θειᾶς ἀληθείας τὸ φῶς
προσωτέρω διαχεόμενον αἱ πλειστιν ἐπαυγάζῃ, πᾶν
δὲ ποιήσειν προθύμητος, τοι ἀν μέλλη ἐς εὔσεβειαν
οἴστειν καὶ κόσμον ἥθων καὶ σεμνοτητα τρόπων μηδὲ
τῆς τῶν ἀλλων διδασκαλιας σὺν ἀσέλετοι κατεπιχειρίσειν
ποτὲ κενοσόφως περπερευόμενος (περπερευομένη)
καὶ τὰ ἔκείνοις δεδογμένα κατασοστευειν πειρώμενος
(πειρωμένη) μηδὲ ἔθελεσειν τάναντια ἀν αὐτὸς (αὐτή)
γιγνώσκω διδάσκειν μηδὲ καπηλευειν την ἐπιστήμην
καὶ τὸ ἄξιωμα τοῦ τῶν Μουσῶν θιασάντου αἰσχύνειν
τῇ τῶν ἥθων ἀκοσμίᾳ.

Ταύτην μοι τὴν ἐπαγγελίαν ἐπιτελοῦντι (ἐπιτελούσῃ),
εἴη μοι τὸν Θεὸν ἀφωγὸν κτήσασθαι ἐν τῷ βίῳ».

**Θ. ΠΕΤΣΑΛΗ – ΔΙΟΜΗΔΗ
ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ
ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΟΥ ΑΛΗ**

ΕΚΕΙΝΟ τὸν καιρὸν ὁ Ψαλλίδας εἶχε φέρει απὸ τὴν Ἰταλίαν κάτι «ὅργανα» φυσικῆς, πειραματικῆς φυσικῆς καθὼν ἐλέγανε τότε, κι' ἀφρισοῦ νὰ κάνει πειράματα μπροστά στους μαθητές του καὶ νὰ τοὺς διδάσκει πάνω σ' αυτά. Μαθεύτηκε τοῦτο τὸ πρᾶγμα κι' ἔξω ἀπὸ τὴ Σχολὴ—τὰ παιδιά τὸ εἴπανε θαυμάζοντας στὸ σπίτι τους—κι' ἀπὸ ὅλη τὴν πολιτεία τρέχανε οἱ γιαννιώτες νὰ δοῦνε τὰ «θαυμάτα» ποὺ ἔκανε ὁ Σχολάρχης στὴ Σχολὴ τοῦ Καπλάνη. Ἀκόμα καὶ διὺ μετέηδες ἥρθανε μιὰ μέρα καὶ κάλησαν νὰ δοῦνε. Ὁ Ψαλλίδας πρὸθυμος, λίγο κολακευμένος, λιγάκι σὰν παιδί, περήφρανος ποὺ τὸν κοιτάζανε ὅλοι, μεγάλοι καὶ μικροί, μὲ θαυμασμὸν καὶ ἀπορία.

Εἴταν ἔνα δωμάτιο δίπλα στὸ γραφεῖο τοῦ Σχολάρχη, ἔνα δωμάτιο ἀρκετὰ μεγάλο, μ' ἔνα μεγάλο τραπέζι στὴ μέση, κι' ἀπάνω στὸ τραπέζι κάτι σὰ σκαλωσίες ξύλινες, μὲ ρόδες καὶ τροχαλίες, μικής ἢ μεγάλες, μὲ ἐλατήρια, μὲ λουριά, μὲ σύρματα, μὲ κάτι δίσκους μετάλλινους. Ὁ Ψαλλίδας στεκόταν μπρὸς στὸ τραπέζι κι' ἔκανε τὰ πειράματα, τὰ εξηγοῦσε. Οἱ πιὸ πολλοὶ δὲν καταλάβαιναν κι' ἔλεγαν «θαυμα είναι». Στριμώγνοταν γύρω του, πίσω του, μπροστά του, δίπλα του, κι' ἀνοιγαν κάτι μεγάλα μάτια, τρομαγμένα καμιὰ φορά, γιατὶ δὲν εἴταν ὅλοι τους σίγουροι γιὰ τὸ μποροῦσε νὰ συμβεῖ. Στὸ

κάτω τῆς γραφῆς, τοῦ «διακόλου σύνεργα» μοιάζανε ὅλα αὐτὰ τὰ καμώματα τοῦ κυρψαλλίδα.

Μιὰ μέρα ἀνοίγει ἡ πόρτα, τὴν ὥρα τῶν πειραμάτων, καὶ μπαίνει ὁ μπουμπασίρης Ισμαήλ, ἔνας ἀρβανίτης ἀπὸ τὴν ὑπερεσία τοῦ Βεζύρη. Μπήκε ἀπότομα κι' ὅλοι γυρίσανε καὶ κοίταξαν. Εἶπε μισὸς ἀρβανίτικα, μισὸς ἀλληνικά :

—«Ἐὲ λίγο, ἀφέντη Μουχτάρ κι' ἀφέντη Βελή έρτουνε να διοῦνε. Τόπο! Τόπο! Ανούχε !»

Ὁ Ψαλλίδας στάθηκε ψύχραιμος. Ἐκανε μὲ τὸ χέρι στὰ σχολαρόπαιδα καὶ στὸν ἄλλο κόσμο ποὺ στριμωγνόταν γύρω στὸ τραπέζι τῶν πειραμάτων, ν' ἀνοίξει, νὰ κάνει τόπο. Κι' εἴταν σ' ἔκεινη τὴν ὄμηγρη παιδία δεκαπεντάχρονα κι' είκοσισχρονα, κι' ἀντρες μὲ μαύρα παχειά μουστάκια καὶ γέροι σεβάσμιοι, ἀπ' αὐτοὺς τοὺς γέρους ποὺ ἔχουνε ἀκόμα μιὰ πειρέγρεια γιὰ τὸ καλετὶ κι' ἀφοῦ ἀσπρίσουν τὰ μαλλιά τους.

Ὁ Ψαλλίδας σταμάτησε τὸ πείραμα ποὺ εἶχε ἀρχίσει κι' ἔβαλε μιὰ τάξη πάνω στὸ τραπέζι μὲ τὰ ὅργανα. Ὁ Γιάννης—ἔνα παιδί ἀπὸ τοῦ Συρράκο—ἀψηλόχορμος, στεκόταν πίσω του καὶ τὸν περνοῦσε ἔνα σωστὸ κεφάλι. Κοίταζε πάνω ἀπὸ τὸν ὅμοι τοῦ δασκάλου, ὃπου ἀκούγεται φασαρία στὴν αὐλή, βήματα στὴ σκάλα, μπαίνουνε ὄρμητικά στὸ δωμάτιο διὺ καβάσηδες μὲ τὸ χέρι στὸ σελάχι, σπώχνουνε τὸν κόσμο κι' ἀμέσως καταπίσω ὁ Μουχτάρ κι' ὁ Βελής, οἱ διὺ γιοὶ τοῦ Βεζύρη. «Ολοι σκύψανε καὶ προσκυνήσαν. Εἴτανε οἱ διὺ

οι πασάδες ἄντρες στὰ καλύτερά τους χρόνια, ὁ Μουχτάρ λίγο πάνω ἀπ' τὰ τριάντα, νίτικη φουστανέλλα μὲ μεταξώτο πουκάμισο καὶ ἔιταν βουτηγμένοι στὸ βελούδο καὶ στὰ γούνινα σειρίτια ἀπ' τὴν κορφὴ στὰ νύχια. Κι' ὅμως ἀπὸ κοντὰ ἔβλεπες λεπτὰ τὰ μεταξώτα καὶ τὰ βελούδα ἀπὸ κρασιά καὶ ἀπὸ ὅλους λεκέδες καὶ στὰ χέρια τοῦ Μουχτάρ ὅμορφα μακροὺλα δάχτυλα, στολισμένα μὲ χοντρὰ στολίδια, τὰ νύχια εἴταν βρώμικα καὶ κίτρινα ἀπὸ ταμπάκο. Ὁμορφοι ἄντρες, ἀποτρόπαιοι. Κι' εἶχαν ἔναν ἀέρα μεγαλουμανίκο, ἔνα μάτι μαῦρο πολὺ σκληρὸ καὶ ἔνα μουστάκι λεπτὸ καὶ μυτερὸ ποὺ ἀπὸ κάτω τοῦ κοκκινίζαν τοῦ Μουχτάρ τὰ παχειά σαρκικά χειλή, τοῦ Βελή τὸ μικρὸ καὶ σαρκαστικὸ στόμα. Πίσω τους ἤρθε καὶ κάιησε ἔνας ἄντρας μὲ φουστανέλλα καὶ μὲ φέσι κόκκινο, ἔνας ρουμελιώτης λεβενταράς, ὅλοι τὸν ζέραν στὰ Γιάννενα, ὁ Ἀντρέας ὁ Ίσκος, ὁ Καραΐσκος ποὺ λένε, τσοχαντάρχης (σωματοφύλακας) τοῦ Ἀλῆ-πασᾶ ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια. Σφίγγηκαν ὅλοι γύρω στὸ τραπέζι, ὅρθιοι, καὶ ὁ Ψαλλίδας εἶπε :

—Τιμὴ μου καὶ χαρὰ μου, εὐγενέστατοι... Ὁ Υψηλότατος πατέρας σας μὲ εἶχε εἰπεῖ τές προσόλλες, διτὶ ἡμέλατε νὰ μὲ τιμήσετε σ' ἔνα ἀπό τὰ μαυῆματά μου. Ὁ Υψηλότατος πατέρας σας πάντοτε μ' ἐνθαρρύνει, πάντοτε μὲ προτρέπει. (Τότε πρωτόμαυτος ὁ Γιάννης διτὶ ὁ κύριος Ψαλλίδας εἴτανε ταχτικὸς τοῦ Σαραγιού, διτὶ ὁ Βεζύρης τὸν ἔκτυποῦσε καὶ τὸν ἀγαποῦσε, διτὶ τὸν εἶχε στείλει μάλιστα δυὸ εκείνου, τοῦ καθηγητοῦ Γαλβάνη, αὐτοῦ φορές στὰ νησιά ἀντίχρου νὰ γεγκοσιάρει, ποὺ ἀνεκάλυψε μιὰ παράξενη δύναμη ποὺ

μὲ τοὺς Μόσκοβους, δχι μόνο γιατὶ ἤξερε τὴ γλώσσα, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὴν ἐύστροφία του). Ὁ Υψηλότατος Βεζύρης εἶναι γενναῖος καὶ στές χορηγίες ποὺ δίνει ἀπὸ τὸν προσωπικὸ του χαζινὲ γιὰ τὰ σχολεῖα μας. «Ολα ἐπιθυμεῖ νὰ τὰ γνωρίσει. Δι' ὅλα ἔρωτα. Μὰ θέλεις διὰ τὸν πλημμυριό τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ Λονδίνου, μὰ θέλεις διὰ τὸν τρόπον ναυπηγήσεως μιᾶς μεγάλης φρεγάδας, μὰ θέλεις γιὰ τὸν πόλεμο ποὺ ἔκαμαν πρὶν δέκα χρόνους οἱ ἀμερικανοὶ γιὰ νὰ ελευθερωθοῦν ἀπὸ τοὺς ιγγλέζους... Γιὰ ἐμὲ δὲν γίνεται ἀψηλώτερη τιμὴ ἀπὸ τὴν εύνοια καὶ προστασία τοῦ Βεζύρ-Ἀλῆ καὶ θέλω νὰ τὸ ἀκούσετε δῆλοι.... Τώρα στὰ στερνά, ἔμαυτε ὁ Βεζύρ-Ἀλῆς γιὰ τὰ πειράματα ποὺ συνηθίζω νὰ κάνω ἀπάνω σὲ τοῦτο τὸ τραπέζι, μὲ τὶς πιὸ πρόσφατες ἀνακαλύψεις τῆς φυσικῆς. Μὲ ἔβαλε καὶ τὸν εξήγησα τὰ πάντα. «Ἐτσι φαντάζομαι διτὶ ὡὐ σᾶς εἶπε καὶ ἐσσὲς, εὐγενέστατοι ἀρχοντες, διὰ νὰ ἔλνετε νὰ ἰδεῖτε καὶ μὲ τὰ μάτια σας τὸ «τι κάνει ἐκεῖνος ὁ Ψαλλίδας». Λοιπόν σᾶς χαιρετῶ εὐγενέστατοι καὶ σᾶς προτρέπω νὰ κάμετε λίγο πέρα, γιὰ νὰ μὴ πεταχθεῖ καμιὰ σπίλα ἡ τίποτες ἄλλο καὶ σᾶς κάλει τὶς πολύτιμες φορεσιές ἢ σᾶς κάνει ὅλο κανένα κακό... Αὐτὸ ποὺ βλέπετε ἐδῶ (πήρε στὰ χέρια του κάτι ἀπὸ τὸ τραπέζι) είναι ἡ Βολταϊκὴ λεγομένη στήλη... Ὁ Βόλτα εἶναι ἔνας μεγάλος φυσικός ἀπὸ τὴν Ιταλία, μαθητής καὶ φίλος τοῦ ὅλου μεγάλου Ιατροῦ καὶ φυσικομαθηματικοῦ, ἐξ Ιταλίας καὶ

βρίσκεται παντού σχεδόν γύρω μας και ποι την έδωσαν τὸ ὄνομα «ἡλεκτρισμός». Νὰ πάρτε τοῦτο τὸ κεχριμπάρι... λέγεται καὶ ἡλεκτρον. Ὁ ἡλεκτρισμός....

Σιγῇ ἀπέραντη γύρω στὸν Ψαλλίδα, ὀταν διδάσκει. Οὐδὲ πάλεμα χεριοῦ, οὐδὲ ματορύπουλου παζικοῦ. Μαγνήτης ὁ δάσκαλος καὶ τοὺς ἑτρόβηξε δλους καὶ τοὺς ἔχει δέσει μὲ τὴν μαγεία τῶν χεριῶν του. Ἀξιφνα βρέθηκε στὰ χέρια του ἔνα κομάτι... δυὸς πόδια εἶναι, βάτραχος νάναι;... μισὸς βατράχι γδαρμένο, μαυρισμένη σάρκα, ἀνοιξε ἔνα συρτάρι καὶ τὸ πῆρε; Μὲ γρήγορη κίνηση τὸ κρεμάει στὸ σύρμα ποὺ εἶναι τεντωμένο ἀπάνω ἀπὸ τὸ τραπέζι. Ἀπάνω στὸ τραπέζι εἶναι μιὰ βάση ξύλινη, στρογγυλή, κι' ὁ ἔνας πάνω ἀπὸ τὸν ἄλλον δίσκοι, λεπτοὶ δίσκοι.

—Ο πρῶτος εἶναι χάλκινος, ἔξηγει ὁ δάσκαλος, ὁ δεύτερος τσίγκινος, φευδάργυρο τὸν λέμε ἐμεῖς στὴν ἐπιστήμη μας. Εἰκοσιτέσσερις δίσκοι. Καὶ σὲ δυὸς δυὸς ἀνάμεσα, ἔναν χάλκινο κι' ἔναν τσίγκινο, εἶναι ἔνα κομάτι ὑφασμα ποτισμένο στὸ βιτριόλι... («θεῖεύκον ὁξύ» τὸ λένε επίσημα).

Ο Ψαλλίδας πῆρε ἔνα κομάτι σύρμα καὶ τὸ δέσε στὸν πρῶτο δίσκο, τὸν ἀπάνω-ἀπάνω. Τὶς ἄκρεις ποὺ μείνανε λεύτερες τὶς κρατοῦσε μακριὰ τὴ μιὰν ἀπὸ τὴν ἄλλη.

—Καὶ τώρα κύριοι...

Ἐφερε μὲ προσοχὴ κοντὰ τὴ μιὰ στὴν ἄλλη τὶς δυὸς ἄκρεις τὰ σύρματα κι' ὀλόξαρνα, τσάρη, τσάφη, τσάρη, μάκραινε καὶ πλησίαζε τὰ σύρματα ὁ Ψαλλίδας, τσάρη, τσάφη, ἔναβε ἡ λάμψη.

—Αὐτὸ τὸ φῶς ποὺ βλέπετε, αὐτὴ ἡ φλόγα εἶναι ὁ ἡλεκτρισμός. Προσοχή τώρα...

Μὲ τὸ δεζὶ χέρι κρατάει τὰ δυὸς σύρματα χωριστὰ τὸ ἔνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, μὲ τ' ὀφριστερὸ σέρνει τὸ βάτραχο καὶ τόνε φέρνει κοντὰ στὴ στήλη. Ἄξιφνα ἐνώνει τὰ σύρματα, τσάρη, ἡ λάμψη, καὶ ὁ βάτραχος σάλεψε τὰ πόδια, ἔνας σπασμός, δεύτερος σπασμός, θαρρεῖ καὶ ξαναζωντανεύει.

Πήρανε τὴ συνήθεια οἱ γιοὶ τοῦ Βεζύρη ν' ὅρχονται ταχτικὰ στὰ πειράματα τοῦ Ψαλλίδα. Ἀλλες φορὲς ὁ δάσκαλος ὥρα διάζει μπουκαλάκια πάνω στὸ τραπέζι μὲ διάφορα ὑγρά. Γεμίζει ἔνα γυάλινο ποτήρι μ' ἔνα ὑγρό δισπρο καὶ ὑστερα ρωτάει :

—Τὶ χρῶμα θέλετε νὰ σᾶς κάνω;

Τοῦ λένε γαλάζιο, κόκκινο, μαρβί, βυσσινί, πράσινο, κίτρινο, μπλάσιο. Ὄλα τὰ κάνει, ἀνακατώνοντας τὰ ὑγρά, πότε τοῦτο, πότε ἐκεῖνο, πότε τὸ ἄλλο, γρήγορα, ἀνάλαρρα, μὲ τὴν επιτηδειότητα τῶν ταχυδακτυλουργῶν.

—Αὐτὰ δὲν εἶναι μάγια, τοὺς λέει στὸ τέλος. Εἶναι ἐπιστήμη. Εἶναι χημικές ἐνώσεις. Ἀμα ἐνώσεις τούτη τὴν οὐσία...

Δίπλα του, πάνω στὸ τραπέζι, εἶναι πάντα ἔνα χοντρὸ βιβλίο. Ἐχει γιὰ τίτλο: De viribus electricitatis. Συγγραφέας του ὁ Professore Luigi Galvani.

«Ἄν πάω καμὶ μέρα στὴ Μπολόνια...» στοχάστηκε τότε γιὰ πρώτη φορὰ ἔνα παιδὶ ἀπὸ τὸ Συρράχο....

Φιλολογική Πρωτοχρονιά, 1957

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΤΟΥΣ 2013-14

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	5	13	14	15	16	17
18	5	20	21	22	23	24
25	5	27	28	29	30	

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

ΜΑΡΤΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ΑΠΡΙΛΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ΜΑΪΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ΙΟΥΝΙΟΣ						
Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

7/10/2013 - 19/1/2014 ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ

20/1/2014 - 16/2/2014 ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΥ*

17/2/2014 - 1/6/2014 ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ

2/6/2014 - 29/6/2014 ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΑΡΙΝΟΥ*

* Συμπεριλαμβάνεται η πιτυχιακή (ή πρόσθετη) εξεταστική

*Το περιεχόμενο του Οδηγού Σπουδών επιμελήθηκαν
ο Αναπληρωτής Καθηγούτης κ. Αριστείδης Μπαρτζώκας,
η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια κ. Παναγιώτα Καντή,
ο Επίκουρος Καθηγούτης κ. Εμμανουήλ Μπενής και
ο Λέκτορας κ. Δημήτριος Κατσάνος
σε συνεργασία με τον Πρόεδρο του Τμήματος Φυσικής
Αναπληρωτή Καθηγούτη κ. Ιωάννη Ρίζο.*

Ο Οδηγός Σπουδών είναι διαθέσιμος και μέσω του Διαδικτύου στο δικτυακό τόπο:

<http://www.physics.uoi.gr>

Καλλιτεχνική Επιμέλεια: Βάσια Κλείτσα
Εκτύπωση: Τυπογραφείο Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Διανέμεται Δωρεάν στους φοιτητές

